Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 12ης Οκτωβρίου 1992 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα

(ΕΕ αριθ. L 302 της 19. 10. 1992, σ. 1)

Τροποποιείται από:

	Επίσημη Εφημερίδα αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 82/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1996	L 17	1	21. 1. 1997

Τροποποιείται από:

A1	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, Φινλανδίας και Σουηδίας	C 241	239	29. 8. 1994
	(Απόφαση του Συμβουλίου 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ)	L 1	181	1. 1. 1995

Διορθώνεται από:

C1 Διορθωτικό, ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 77 (2913/92)

C2 Διορθωτικό, ΕΕ αριθ. L 97 της 18. 4. 1996, σ. 38 (2913/92)

C3 Διορθωτικό, ΕΕ αριθ. L 241 της 21. 9. 1996, σ. 32 (2913/92)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 12ης Οκτωβρίου 1992

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 28, 100 Α και 113,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ([2]),

Έχοντας απόψη (SIC! υπόψη) τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([3]),

Εκτιμώντας:

ότι η Κοινότητα βασίζεται σε τελωνειακή ένωση· ότι, για την εξυπηρέτηση, αφενός, των οικονομικών παραγόντων της Κοινότητας και, αφετέρου, των τελωνειακών υπηρεσιών, θα πρέπει να συγκεντρωθούν σε κώδικα οι διατάξεις του τελωνειακού δικαίου που σήμερα είναι διασκορπισμένες σε διάφορους κοινοτικούς κανονισμούς και οδηγίες· ότι το έργο αυτό αποκτά ουσιαστική σημασία ενόψει της εσωτερικής αγοράς·

ότι κοινοτικός τελωνειακός κώδικας (στο εξής «κώδικας») που δημιουργείται κατ' αυτόν τον τρόπο πρέπει, καταρχήν, να περιλαμβάνει την ισχύουσα τελωνειακή νομοθεσία· ότι, ωστόσο, θα πρέπει να επέλθουν τροποποιήσεις στη νομοθεσία αυτή προκειμένου να αποκτήσει μεγαλύτερη συνοχή, να απλουστευθεί και να συμπληρωθούν ορισμένα κενά που υπάρχουν, ώστε να θεσπιστεί πλήρης κοινοτική νομοθεσία στον εν λόγω τομέα·

ότι, με αφετηρία την ιδέα της εσωτερικής αγοράς, ο κώδικας πρέπει να περιέχει τους γενικούς κανόνες και διαδικασίες που διασφαλίζουν την εφαρμογή των δασμολογικών και λοιπών μέτρων που έχουν θεσπιστεί από την Κοινότητα στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων γεωργικής και εμπορικής πολιτικής, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις των κοινών αυτών πολιτικών·

ότι κρίνεται σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι ο παρών κώδικας εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί σε άλλους τομείς· ότι τέτοιου είδους ειδικές διατάξεις είναι δυνατόν να υπάρχουν ήδη ή να θεσπιστούν κυρίως στο πλαίσιο των γεωργικών και στατιστικών ρυθμίσεων ή ρυθμίσεων εμπορικής πολιτικής και ιδίων πόρων·

([1]) ΕΕ αριθ. C 128 της 23. 5. 1990, σ. 1.
([2]) ΕΕ αριθ. C 72 της 18. 3. 1991, σ. 176, και απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([3]) ΕΕ αριθ. C 60 της 8. 3. 1991, σ. 5.

ότι για να διασφαλιστεί η ισορροπία μεταξύ των αναγκών των τελωνειακών υπηρεσιών προκειμένου να εξασφαλίσουν, αφενός, την ορθή εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας και, αφετέρου, το δικαίωμα των οικονομικών παραγόντων για δίκαιη μεταχείριση, πρέπει κυρίως να προβλεφθούν ευρείες δυνατότητες ελέγχου για τις εν λόγω υπηρεσίες και δικαίωμα προσφυγής για τους εν λόγω οικονομικούς παράγοντες· ότι, η θέση σε εφαρμογή ενός συστήματος προσφυγής στον τελωνειακό τομέα απαιτεί, για το Ηνωμένο Βασίλειο, τη θέσπιση νέων διοικητικών διαδικασιών οι οποίες δεν μπορούν να εφαρμοσθούν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1995·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη την εξέχουσα σημασία του εξωτερικού εμπορίου για την Κοινότητα, θα πρέπει να καταργηθούν ή, τουλάχιστον, να περιοριστούν όσον το δυνατόν περισσότερο οι διατυπώσεις και οι τελωνειακοί έλεγχοι·

ότι θα πρέπει να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή του παρόντος κώδικα και, για το σκοπό αυτό, να προβλεφθεί κοινοτική διαδικασία για τη θέσπιση των τρόπων εφαρμογής σε κατάλληλες προθεσμίες· ότι πρέπει να συσταθεί επιτροπή τελωνειακού κώδικα προκειμένου να διασφαλίζεται η στενή και αποτελεσματική συνεργασία στον τομέα αυτό μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής·

ότι κατά την έκδοση των μέτρων εφαρμογής του παρόντος κώδικα θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα αποφυγής, στο μέτρο του δυνατού, απατών ή παρατυπιών που είναι δυνατό να επιφέρουν ζημία στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

2913/92

ΤΙΤΛΟΣ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Η τελωνειακή νομοθεσία θα συνίσταται στον παρόντα κώδικα και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή του σε κοινοτικό ή σε εθνικό επίπεδο. Ο κώδικας θα εφαρμόζεται, με την επιφύλαξη των ειδικών κανόνων που θεσπίζονται σε άλλους τομείς:

– στις συναλλαγές της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τις τρίτες χώρες,

– στα εμπορεύματα που καλύπτει μια από τις συνθήκες για την ίδρυση, αντίστοιχα, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.

Άρθρο 2

1. Εκτός αντιθέτων διατάξεων, που προκύπτουν είτε από διεθνείς συμβάσεις ή συνήθεις πρακτικές περιορισμένης γεωγραφικής και οικονομικής ισχύος είτε από αυτόνομα κοινοτικά μέτρα, η κοινοτική τελωνειακή νομοθεσία εφαρμόζεται ομοιόμορφα στο σύνολο του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

2. Ορισμένες διατάξεις της τελωνειακής νομοθεσίας μπορούν επίσης να εφαρμόζονται εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, στα πλαίσια είτε ειδικών ρυθμίσεων είτε διεθνών συμβάσεων.

Άρθρο 3

1. Το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας περιλαμβάνει: 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ

– το έδαφος του Βασιλείου του Βελγίου,

– το έδαφος του Βασιλείου της Δανίας, πλην των νήσων Φερόε και της Γροιλανδίας,

– το έδαφος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, πλην της νήσου Ελιγολάνδης και του Μπίσινγεν (Συνθήκη της 23ης Νοεμβρίου 1964 μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας),

– το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας,

– το έδαφος του Βασιλείου της Ισπανίας, πλην της Θέουτας και Μελίλλας,

– το έδαφος της Γαλλικής Δημοκρατίας, εκτός από τα υπερπόντια εδάφη, Σαιν Πιέρ και Μικελόν και Μαγιόττε, 82/97

– το έδαφος της Ιρλανδίας, 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ

– το έδαφος της Ιταλικής Δημοκρατίας, πλην των δήμων Livigno — Campione d'Italia και των εθνικών υδάτων της λίμνης του Λουγκάνο μεταξύ της όχθης και της πολιτικής μεθόριου της περιοχής μεταξύ Ponte Tresa και Porto Ceresio,	95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ
– το έδαφος του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου,	
– το ευρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,	
– το έδαφος της Δημοκρατίας της Αυστρίας,	
– το έδαφος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας,	
– το έδαφος της Δημοκρατίας της Φινλανδίας,	82/97
– το έδαφος του Βασιλείου της Σουηδίας,	95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ
– το έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, των νήσων Μάγχης και της νήσου Μαν.	
2. Αν και βρίσκεται εκτός του εδάφους της Γαλλικής Δημοκρατίας, το έδαφος του Πριγκηπάτου (SIC! Πριγκιπάτου) του Μονακό, όπως καθορίζεται από την τελωνειακή σύμβαση που υπεγράφη στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1963 (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας της 27ης Σεπτεμβρίου 1963, σ. 8679) θεωρείται επίσης ότι αποτελεί τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, λαμβανομένης υπόψη της σχετικής συμβάσεως.	82/97
3. Το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας θα περιλαμβάνει τα χωρικά ύδατα, τα εσωτερικά θαλάσσια ύδατα και τον εναέριο χώρο των κρατών μελών και των εδαφών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, με την εξαίρεση των χωρικών υδάτων, των εσωτερικών θαλάσσιων υδάτων και του εναέριου χώρου εδαφών που δεν αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας σύμφωνα με την παράγραφο 1.	2913/92

Άρθρο 4

Κατά την έννοια του παρόντος κώδικα, νοούνται ως:

1. Πρόσωπο:
   - είτε ένα φυσικό πρόσωπο,
   - είτε ένα νομικό πρόσωπο,
   - είτε, εφόσον προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, ένωση προσώπων που έχει δικαιοπρακτική ικανότητα, αλλά δεν είναι νομικό πρόσωπο.
2. Πρόσωπο εγκατεστημένο στην Κοινότητα:
   - εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, κάθε πρόσωπο που έχει στην Κοινότητα τη συνήθη κατοικία του,
   - εφόσον πρόκειται για νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων, κάθε πρόσωπο που έχει στην Κοινότητα την καταστατική του έδρα, την κεντρική του διοίκηση ή μόνιμη εγκατάσταση.

3. Τελωνειακές αρχές: οι αρχές που είναι αρμόδιες μεταξύ άλλων για την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας. 2913/92

4. Τελωνείο: οποιαδήποτε υπηρεσία στην οποία μπορούν να γίνουν, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, οι διατυπώσεις που προβλέπονται από την τελωνειακή νομοθεσία.

5. Απόφαση: κάθε διοικητική πράξη που ανήκει στην τελωνειακή νομοθεσία, και λαμβάνεται από τελωνειακή αρχή, ρυθμίζει μια συγκεκριμένη περίπτωση και παράγει έννομα αποτελέσματα για ένα ή περισσότερα καθορισμένα ή δυνάμενα να καθοριστούν πρόσωπα. Ο όρος αυτός καλύπτει, μεταξύ άλλων, μια δεσμευτική πληροφορία κατά την έννοια του άρθρου 12. 82/97

6. Τελωνειακός χαρακτηρισμός: ο χαρακτηρισμός εμπορεύματος ως κοινοτικού ή μη κοινοτικού.

7. Κοινοτικά εμπορεύματα: τα εμπορεύματα:

   – που παρασκευάζονται ή παράγονται εξ ολοκλήρου στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 23, χωρίς την ενσωμάτωση σε αυτά εμπορευμάτων που εισάγονται από χώρες ή εδάφη που δεν αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας. Τα εμπορεύματα που παράγονται από εμπορεύματα που έχουν τεθεί υπό τελωνειακό καθεστώς αναστολής δεν θεωρούνται ότι κέκτηνται κοινοτικού χαρακτήρος στις περιπτώσεις ιδιαίτερης οικονομικής σημασίας που προσδιορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής· 82/97

   – που εισάγονται από χώρες ή εδάφη που δεν αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας και τα οποία έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία, 2913/92

   – που παρασκευάζονται ή παράγονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, είτε αποκλειστικά από εμπορεύματα που αναφέρονται στην ανωτέρω δεύτερη περίπτωση, είτε από εμπορεύματα που αναφέρονται στην πρώτη και στη δεύτερη περίπτωση.

8. Μη κοινοτικά εμπορεύματα: εμπορεύματα άλλα από εκείνα που αναφέρονται στο σημείο 7.

   Με την επιφύλαξη των άρθρων 163 και 164, τα κοινοτικά εμπορεύματα χάνουν τον τελωνειακό τους χαρακτηρισμό από τη στιγμή που μεταφέρονται εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

9. Τελωνειακή οφειλή: η υποχρέωση προσώπου να καταβάλει τους εισαγωγικούς δασμούς (τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή) ή τους εξαγωγικούς δασμούς (τελωνειακή οφειλή κατά την εξαγωγή) που επιβάλλονται σε συγκεκριμένα εμπορεύματα σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις.

10. Εισαγωγικοί δασμοί: | 2913/92

— οι δασμοί και οι φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος που καταβάλλονται κατά την εισαγωγή των εμπορευμάτων,

— οι —— επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή, που θεσπίζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή των ειδικών καθεστώτων που εφαρμόζονται σε ορισμένα εμπορεύματα που προκύπτουν από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων. | 82/97 – deleted

11. Εξαγωγικοί δασμοί:

— οι δασμοί και οι φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος που καταβάλλονται κατά την εξαγωγή των εμπορευμάτων,

— οι —— επιβαρύνσεις κατά την εξαγωγή που θεσπίζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή των ειδικών καθεστώτων που εφαρμόζονται σε ορισμένα εμπορεύματα που προκύπτουν από την μεταποίηση γεωργικών προϊόντων. | 82/97 – deleted

12. Οφειλέτης: κάθε πρόσωπο που υποχρεούται να καταβάλει το ποσό τελωνειακής οφειλής.

13. Επιτήρηση από τις τελωνειακές αρχές: οι ενέργειες στις οποίες προβαίνουν γενικά οι εν λόγω αρχές ώστε να εξασφαλίζουν την τήρηση της τελωνειακής νομοθεσίας και ενδεχομένως των άλλων διατάξεων που ισχύουν για τα εμπορεύματα που βρίσκονται υπό τελωνειακή επιτήρηση.

14. Έλεγχος από τις τελωνειακές αρχές: η εκπλήρωση διαφόρων ειδικών πράξεων, όπως η εξέταση των εμπορευμάτων, ο έλεγχος της ύπαρξης και της αυθεντικότητας των εγγράφων, η εξέταση των λογιστικών και άλλων βιβλίων των επιχειρήσεων, ο έλεγχος των μεταφορικών μέσων, ο έλεγχος των αποσκευών και άλλων εμπορευμάτων που μεταφέρονται ή φέρονται από πρόσωπα, η εκτέλεση διοικητικών ερευνών και άλλων παρεμφερών πράξεων για να εξασφαλιστεί η τήρηση της τελωνειακής νομοθεσίας, και, ενδεχομένως, των άλλων διατάξεων που ισχύουν για τα εμπορεύματα που βρίσκονται υπό τελωνειακή επιτήρηση.

15. Τελωνειακός προορισμός εμπορεύματος:

α) η υπαγωγή του εμπορεύματος σε τελωνειακό καθεστώς·

β) η είσοδός του σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη·

γ) η επανεξαγωγή του εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·

δ) η καταστροφή του·

ε) η εγκατάλειψή του υπέρ του Δημοσίου Ταμείου.

16. Τελωνειακό καθεστώς:

α) η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία·

β) η διαμετακόμιση·

γ) η τελωνειακή αποταμίευση·

δ) η τελειοποίηση προς επανεξαγωγή·

ε) η μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο·

ζ) η προσωρινή εισδοχή·

η) τελειοποίηση προς επανεισαγωγή·

θ) η εξαγωγή.

17. Διασάφηση: πράξη με την οποία ένα πρόσωπο δηλώνει, με τους απαιτούμενους τύπους και διαδικασίες, τη βούλησή του να υπαγάγει ένα εμπόρευμα σε συγκεκριμένο τελωνειακό καθεστώς.

18. Διασαφιστής: το πρόσωπο που καταθέτει στο όνομά του την τελωνειακή διασάφηση ή εκείνος στο όνομα του οποίου κατατίθεται μια τελωνειακή διασάφηση.

19. Προσκόμιση εμπορευμάτων στο τελωνείο: η ενημέρωση των τελωνειακών αρχών σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται για την προσκόμιση των εμπορευμάτων στο τελωνείο ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος έχει καθοριστεί ή εγκριθεί από τις τελωνειακές αρχές.

20. Παράδοση εμπορευμάτων: η διάθεση των εμπορευμάτων από τις τελωνειακές αρχές για τους σκοπούς που ορίζει το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο υπάγονται.

21. Δικαιούχος του καθεστώτος: πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου έγινε η διασάφηση ή πρόσωπο στο οποίο έχουν μεταβιβασθεί τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του διασαφιστή σχετικά με τελωνειακό καθεστώς.

22. Δικαιούχος της άδειας: πρόσωπο για το οποίο εκδίδεται μία άδεια.

23. Ισχύουσες διατάξεις: οι κοινοτικές ή οι εθνικές διατάξεις.

24. Διαδικασία της επιτροπής: η διαδικασία που προβλέπεται ή αναφέρεται στο άρθρο 249.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΚΥΡΙΩΣ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Τμήμα 1

Δικαίωμα αντιπροσώπευσης

Άρθρο 5

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 64 και των μέτρων που λαμβάνονται στο πλαίσιο του άρθρου 243 παράγραφος 2 στοιχείο β), κάθε πρόσωπο μπορεί να ορίζει αντιπρόσωπό του ενώπιον των τελωνειακών αρχών για τη διεκπεραίωση των πράξεων και των διατυπώσεων που προβλέπονται από την τελωνειακή νομοθεσία.

2. Η αντιπροσώπευση μπορεί να είναι:

— άμεση, οπότε ο αντιπρόσωπος ενεργεί στο όνομα και για λογαριασμό τρίτου, ή

— έμμεση, οπότε ο αντιπρόσωπος ενεργεί στο όνομά του, αλλά για λογαριασμό τρίτου.

2913/92

Ένα κράτος μέλος μπορεί να περιορίσει, στο έδαφός του, το δικαίωμα διασάφησης: 2913/92

– με άμεση αντιπροσώπευση, ή

– με έμμεση αντιπροσώπευση,

ορίζοντας ότι ο αντιπρόσωπος πρέπει να είναι εκτελωνιστής που ασκεί τη δραστηριότητά του στη χώρα αυτή.

3. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 64 παράγραφος 2 στοιχείο β) και παράγραφος 3, ο αντιπρόσωπος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.

4. Ο αντιπρόσωπος πρέπει να δηλώσει ότι ενεργεί για λογαριασμό του προσώπου που αντιπροσωπεύει, να διευκρινίσει αν πρόκειται για άμεση ή έμμεση αντιπροσώπευση, καθώς και να έχει πληρεξουσιότητα.

Το πρόσωπο που δεν δηλώνει ότι ενεργεί εξ ονόματος ή για λογαριασμό άλλου προσώπου ή που δηλώνει ότι ενεργεί εξ ονόματος ή για λογαριασμό άλλου προσώπου χωρίς να έχει πληρεξουσιότητα θεωρείται ότι ενεργεί εξ ιδίου ονόματος και για ίδιο λογαριασμό.

5. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να απαιτούν από κάθε πρόσωπο που δηλώνει ότι ενεργεί εξ ονόματος ή για λογαριασμό άλλου προσώπου, αποδεικτικά στοιχεία για την πληρεξουσιότητά του.

Τμήμα 2

Αποφάσεις σχετικές με την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας

Άρθρο 6

1. Όταν ένα πρόσωπο ζητά από τις τελωνειακές αρχές τη λήψη απόφασης σχετικής με την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας, το πρόσωπο αυτό παρέχει όλα τα στοιχεία και έγγραφα, που είναι αναγκαία στις αρχές αυτές για να αποφανθούν.

2. Η απόφαση πρέπει να λαμβάνεται και να κοινοποιείται στον αιτούντα το ταχύτερο δυνατό.

Όταν έχει υποβληθεί γραπτή αίτηση για τη λήψη απόφασης, η απόφαση πρέπει να λαμβάνεται γραπτώς σε προθεσμία που ορίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις από την ημερομηνία παραλαβής της εν λόγω αίτησης από τις τελωνειακές αρχές και να κοινοποιείται γραπτώς στον αιτούντα.

Επιτρέπεται, εντούτοις, υπέρβαση της προθεσμίας αυτής, όταν οι τελωνειακές αρχές δεν είναι σε θέση να την τηρήσουν. Στην περίπτωση αυτή, οι εν λόγω αρχές πληροφορούν σχετικά τον αιτούντα πριν από τη λήξη της προθεσμίας που καθορίζεται ανωτέρω αναφέροντας τους λόγους που αιτιολογούν την υπέρβαση της προθεσμίας καθώς και τη νέα προθεσμία που θεωρούν αναγκαία για να αποφασίσουν σχετικά με την αίτηση.

3. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται γραπτώς και είτε απορρίπτουν τις αιτήσεις είτε έχουν αρνητικές συνέπειες για τα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται αιτιολογούνται από τις τελωνειακές αρχές. Οι εν λόγω αποφάσεις πρέπει να αναφέρουν τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 243.

4. Είναι δυνατόν να προβλεφθεί ότι οι διατάξεις της παραγράφου 3 πρώτη φράση εφαρμόζονται επίσης και σε άλλες αποφάσεις. 2913/92

Άρθρο 7

Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 244 δεύτερο εδάφιο, οι αποφάσεις που λαμβάνονται είναι αμέσως εκτελεστές από τις τελωνειακές αρχές.

Άρθρο 8

1. Ευνοϊκή για τον ενδιαφερόμενο απόφαση ακυρώνεται αν έχει εκδοθεί βάσει ανακριβών ή ελλιπών στοιχείων και:

— ο αιτών γνώριζε ή έπρεπε ευλόγως να γνωρίζει ότι τα στοιχεία αυτά είναι ανακριβή ή ελλιπή και

— η απόφαση αυτή δεν θα είχε ληφθεί αν τα στοιχεία ήσαν ακριβή και πλήρη.

2. Η ακύρωση της απόφασης ανακοινώνεται στον αποδέκτη της.

3. Η ακύρωση αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία λήψης της ακυρωθείσας απόφασης.

Άρθρο 9

1. Ευνοϊκή για τον ενδιαφερόμενο απόφαση ανακαλείται ή τροποποιείται όταν, σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 8, δεν επληρούντο ή δεν πληρούνται πλέον ένας ή περισσότεροι από τους όρους που προβλέπονται για τη λήψη της.

2. Ευνοϊκή για τον ενδιαφερόμενο απόφαση μπορεί να ανακληθεί όταν ο αποδέκτης της δεν συμμορφώνεται με υποχρέωση που, κατά περίπτωση, υπέχει στο πλαίσιο αυτής της απόφασης.

3. Η ανάκληση ή τροποποίηση της απόφασης ανακοινώνεται στον αποδέκτη της.

4. Η ανάκληση ή τροποποίηση της απόφασης παράγει αποτέλεσμα από την ημερομηνία κοινοποίησής της. Εντούτοις, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον το απαιτεί η προστασία του συμφέροντος του αποδέκτη της απόφασης, η τελωνειακή αρχή μπορεί να μεταθέσει την ημερομηνία από την οποία η ανάκληση ή τροποποίηση παράγει αποτέλεσμα.

Άρθρο 10

Τα άρθρα 8 και 9 δεν θίγουν τους εθνικούς κανόνες σύμφωνα με τους οποίους μία απόφαση δεν παράγει αποτέλεσμα ή παύει να παράγει αποτέλεσμα για λόγους που δεν αφορούν την τελωνειακή νομοθεσία.

Τμήμα 3

Πληροφορίες

Άρθρο 11

1. Κάθε πρόσωπο μπορεί να ζητήσει από τις τελωνειακές αρχές πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας.

Η αίτηση αυτή μπορεί να απορριφθεί όταν δεν σχετίζεται με πράγματι προβλεπόμενη πράξη εισαγωγής ή εξαγωγής. 2913/92

2. Οι πληροφορίες παρέχονται δωρεάν στον αιτούντα. Ωστόσο, όταν οι τελωνειακές αρχές προβαίνουν σε έξοδα, ιδίως για αναλύσεις ή εμπειρογνωμοσύνες εμπορευμάτων καθώς και για την αποστολή τους στον αιτούντα, αυτά είναι δυνατόν να χρεωθούν στον αιτούντα.

Άρθρο 12 82/97

1. Οι τελωνειακές αρχές εκδίδουν, κατόπιν γραπτής αιτήσεως και με τον τρόπο που καθορίζει η διαδικασία της επιτροπής, δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες ή δεσμευτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγωγή.

2. Οι δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες ή οι δεσμευτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγωγή δεσμεύουν τις τελωνειακές μόνον αρχές έναντι του δικαιούχου μόνο για τη δασμολογική κατάταξη ή τον καθορισμό της καταγωγής ενός εμπορεύματος, αντιστοίχως.

Οι δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες ή οι δεσμευτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγωγή δεσμεύουν τις τελωνειακές αρχές μόνο για τα εμπορεύματα για τα οποία οι τελωνειακές διατυπώσεις έχουν διεκπεραιωθεί μετά την ημερομηνία παροχής των πληροφοριών αυτών από τις εν λόγω αρχές.

Όσον αφορά την καταγωγή οι εν λόγω διατυπώσεις συνδέονται με την εφαρμογή των άρθρων 22 και 27.

3. Ο δικαιούχος πρέπει να αποδεικνύει ότι υπάρχει πλήρης αντιστοιχία από κάθε άποψη:

— από δασμολογική άποψη: μεταξύ του διασαφησθέντος εμπορεύματος και του εμπορεύματος που περιγράφεται στην πληροφορία,

— από άποψη καταγωγής: μεταξύ του σχετικού εμπορεύματος και των καθοριστικών για την απόκτηση της καταγωγής περιστάσεων, αφενός, και των εμπορευμάτων και των περιστάσεων που περιγράφονται στην πληροφορία, αφετέρου.

4. Μια δεσμευτική πληροφορία ισχύει, από την ημερομηνία παροχής της, για διάστημα έξι ετών όταν αφορά δασμολογικά θέματα και τριών ετών όταν αφορά θέματα καταγωγής. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8, η πληροφορία ακυρώνεται όταν έχει δοθεί βάσει ανακριβών ή ελλιπών στοιχείων που χορηγήθηκαν από τον αιτούντα.

5. Μια δεσμευτική πληροφορία παύει να ισχύει:

α) σε δασμολογικά θέματα:

i) όταν, λόγω της έκδοσης ενός κανονισμού, δεν είναι σύμφωνα με το δίκαιο που έχει θεσπισθεί με τον τρόπο αυτό,

ii) όταν καθίσταται ασυμβίβαστη με την ερμηνεία μιας από τις τελωνειακές ονοματολογίες που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 6:

– είτε σε κοινοτικό επίπεδο, λόγω τροποποίησης των επεξηγηματικών σημειώσεων της συνδυασμένης ονοματολογίας ή λόγω απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 82/97

– είτε σε διεθνές επίπεδο, κατόπιν γνώμης σχετικής με την ταξινόμηση ή τροποποίηση των επεξηγηματικών σημειώσεων της ονοματολογίας του εναρμονισμένου συστήματος περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων που εγκρίθηκαν από την Παγκόσμια Οργάνωση Τελωνείων που ιδρύθηκε το 1952 υπό τον τίτλο “Συμβούλιο Τελωνειακής Συνεργασίας”,

iii) όταν ανακαλείται ή τροποποιείται σύμφωνα με το άρθρο 9 και με την προϋπόθεση ότι αυτή η ανάκληση ή τροποποίηση γνωστοποιείται στον δικαιούχο.

Η ημερομηνία κατά την οποία η δεσμευτική πληροφορία παύει να ισχύει για τις περιπτώσεις που ορίζονται στα σημεία i) και ii), είναι η ημερομηνία δημοσίευσης των εν λόγω μέτρων, ή, όσον αφορά τα διεθνή μέτρα, η ημερομηνία δημοσίευσης σχετικής ανακοίνωσης της Επιτροπής στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*·

β) σε θέματα καταγωγής:

i) όταν λόγω έκδοσης κανονισμού ή συμφωνίας που έχει συναφθεί από την Κοινότητα, δεν είναι σύμφωνη με το ούτως τεθέν δίκαιο,

ii) όταν καθίσταται ασυμβίβαστη:

– σε κοινοτικό επίπεδο, με τις επεξηγηματικές σημειώσεις και τις γνώμες που έχουν εγκριθεί με σκοπό την ερμηνεία της νομοθεσίας ή με απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

– σε διεθνές επίπεδο, με τη συμφωνία για τους κανόνες καταγωγής που έχει θεσπισθεί στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου ή με τις επεξηγηματικές σημειώσεις ή τις γνώμες για την καταγωγή που έχουν εγκριθεί για την ερμηνεία της συμφωνίας αυτής,

iii) όταν ανακαλείται ή τροποποιείται σύμφωνα με το άρθρο 9, και με την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος έχει ενημερωθεί προηγουμένως.

Η ημερομηνία κατά την οποία η δεσμευτική πληροφορία παύει να ισχύει για τις περιπτώσεις που ορίζονται στα σημεία i) και ii), είναι η ημερομηνία που αναγράφεται κατά τη δημοσίευση των προαναφερθέντων μέτρων ή, όσον αφορά ορισμένα διεθνή μέτρα, η ημερομηνία που αναγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής που δημοσιεύεται στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

6. Ο δικαιούχος δεσμευτικής πληροφορίας η οποία έχει παύσει να ισχύει σύμφωνα με την παράγραφο 5 στοιχείο α) σημεία ii) ή iii) στοιχείο β) σημεία ii) ή iii), μπορεί να συνεχίσει να τη χρησιμοποεί επί έξι μήνες μετά τη σχετική δημοσίευση ή γνωστοποίηση, εφόσον έχει συνάψει, βάσει της δεσμευτικής πληροφορίας και πριν από τη λήψη του εν λόγω μέτρου σταθερές και οριστικές συμβάσεις σχετικά με την αγορά ή την πώληση των εν λόγω εμπορευμάτων. Ωστόσο, όταν πρόκειται για προϊόντα για τα οποία, κατά τη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων, προσκομίζεται πιστοποιητικό εισαγωγής, εξαγωγής ή προκαθορισμού, η περίοδος ισχύος του εν λόγω πιστοποιητικού αντικαθιστά την περίοδο των έξι μηνών. 82/97

Στην περίπτωση της παραγράφου 5 στοιχείο α) σημείο i) και στοιχείο β) σημείο i), ο κανονισμός ή η συμφωνία μπορεί να ορίζει προθεσμία για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου.

7. Η εφαρμογή, υπό τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 6, της κατατάξεως ή του καθορισμού της καταγωγής που αναφέρονται στη δεσμευτική πληροφορία, ισχύει μόνον όσον αφορά:

— τον καθορισμό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών,

— τον υπολογισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή και όλων των άλλων ποσών που χορηγούνται κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής,

— τη χρησιμοποίηση πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής ή προκαθορισμού που υποβάλλονται κατά τη διεκπεραίωση των διατυπώσεων αποδοχής της τελωνειακής διασάφησης για το συγκεκριμένο εμπόρευμα, εφόσον τα πιστοποιητικά αυτά έχουν εκδοθεί βάσει της εν λόγω πληροφορίας.

Εξάλλου, σε εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες ενδέχεται να τεθεί σε κίνδυνο η καλή λειτουργία καθεστώτων που θεσπίζονται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής μπορεί να αποφασισθεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών ([1]), και στα αντίστοιχα άρθρα άλλων κανονισμών που αφορούν την κοινή οργάνωση των αγορών, η παρέκκλιση από την παράγραφο 6.

Τμήμα 4 2913/92

Άλλες διατάξεις

Άρθρο 13

Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να λαμβάνουν, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από τις ισχύουσες διατάξεις, όλα τα μέτρα ελέγχου που κρίνουν αναγκαία για την ορθή εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας.

([1]) ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3890/94 (ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σελ. 105).

2913/92

Άρθρο 14

Για τους σκοπούς εφαρμογής της τελωνειακής νομοθεσίας, κάθε πρόσωπο που ενδιαφέρεται άμεσα ή έμμεσα για τις εκάστοτε πράξεις που πραγματοποιούνται στα πλαίσια των εμπορικών συναλλαγών παρέχει στις τελωνειακές αρχές, ύστερα από αίτησή τους και μέσα στις ενδεχομένως καθορισμένες προθεσμίες, όλα τα αναγκαία έγγραφα και πληροφορίες ανεξαρτήτως της μορφής τους καθώς και κάθε άλλη συνδρομή.

Άρθρο 15

Κάθε πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα ή η οποία παρέχεται υπό τύπο εμπιστευτικό καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο και δεν ανακοινώνεται από τις τελωνειακές αρχές χωρίς τη ρητή άδεια του προσώπου ή της αρχής που έχει παράσχει την πληροφορία αυτή. Η διαβίβαση πληροφοριών επιτρέπεται εφόσον οι τελωνειακές αρχές υποχρεούνται ή δικαιούνται να το πράξουν σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, ιδίως στον τομέα της προστασίας των στοιχείων, ή στα πλαίσια δικαστικών διαδικασιών.

Άρθρο 16

Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα φυλάσσουν, κατά την περίοδο που καθορίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις και επί τρία τουλάχιστον ημερολογιακά έτη, για λόγους τελωνειακού ελέγχου, τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 14, οποιαδήποτε και αν είναι η μορφή τους. Η προθεσμία αυτή αρχίζει από το τέλος του έτους κατά τη διάρκεια του οποίου:

α) εφόσον πρόκειται για εμπορεύματα που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο στοιχείο β) ή για εμπορεύματα που διασαφήθηκαν για εξαγωγή, οι διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή για εξαγωγή έχουν γίνει δεκτές·

β) εφόσον πρόκειται για εμπορεύματα που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία με μειωμένο ή μηδενικό εισαγωγικό δασμό λόγω της χρησιμοποίησής τους για ειδικούς σκοπούς, παύουν να τελούν υπό τελωνειακή επιτήρηση·

γ) εφόσον πρόκειται για εμπορεύματα που έχουν υπαχθεί σε άλλο τελωνειακό καθεστώς, το εν λόγω καθεστώς έχει ολοκληρωθεί·

δ) εφόσον πρόκειται για εμπορεύματα που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ελεύθερης ζώνης ή ελεύθερης αποθήκης, εξέρχονται από την επιχείρηση.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 221 παράγραφος 3 δεύτερη φράση, σε περίπτωση που, ύστερα από έλεγχο από τις τελωνειακές αρχές που πραγματοποιείται όσον αφορά τελωνειακή οφειλή, κρίνεται αναγκαίο να διορθωθεί η σχετική βεβαίωσή της, τα έγγραφα φυλάσσονται πέραν της προθεσμίας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο και για χρονικό διάστημα που επιτρέπει τη διόρθωση και τον έλεγχό της.

Άρθρο 17 2913/92

Όταν καθορίζεται, σύμφωνα με την τελωνειακή νομοθεσία, προθεσμία, ημερομηνία ή διορία για την εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής, η προθεσμία μπορεί να παραταθεί και η ημερομηνία ή η διορία να μετατεθούν μόνον εφόσον τούτο προβλέπεται ρητώς από την εν λόγω νομοθεσία.

Άρθρο 18 82/97

1. Η αντιστοιχία του Ecu σε εθνικά νομίσματα, η οποία ισχύει για τον προσδιορισμό της δασμολογικής κατατάξεως των εμπορευμάτων και των εισαγωγικών δασμών καθορίζεται μία φορά το μήνα. Οι συντελεστές που χρησιμοποιούνται για τη μετατροπή αυτή δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* την προτελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός. Οι συντελεστές αυτοί ισχύουν κατά τη διάρκεια ολόκληρου του επόμενου μήνα.

Ωστόσο, στην περίπτωση που ο συντελεστής που ισχύει στις αρχές του μήνα αποκλίνει άνω του 5 % από το συντελεστή που δημοσιεύθηκε την προτελευταία εργάσιμη ημέρα που προηγείται της 15ης του ίδιου μήνα, ο τελευταίος αυτός συντελεστής ισχύει από τις 15 και μέχρι τη λήξη του συγκεκριμένου μήνα.

2. Η αντιστοιχία του Ecu σε εθνικά νομίσματα η οποία ισχύει στο πλαίσιο της τελωνειακής νομοθεσίας σε περιπτώσεις άλλες από αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθορίζεται μία φορά το έτος. Οι συντελεστές που χρησιμοποιούνται για τη μετατροπή αυτή δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* την πρώτη εργάσιμη ημέρα του Οκτωβρίου και ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους. Αν για ορισμένο εθνικό νόμισμα δεν υπάρχει τέτοιος συντελεστής, χρησιμοποιείται για το νόμισμα αυτό ο συντελεστής μετατροπής της τελευταίας ημέρας για την οποία δημοσιεύθηκε συντελεστής στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Οι τελωνειακές αρχές έχουν τη δυνατότητα να στρογγυλοποιούν προς τα πάνω ή προς τα κάτω το ποσό που προκύπτει από τη μετατροπή στο εθνικό τους νόμισμα ποσού που έχει καθοριστεί σε Ecu για λόγους διαφορετικούς από τον προσδιορισμό της δασμολογικής κατατάξεως των εμπορευμάτων ή των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών.

Το ποσό που προκύπτει από τη στρογγυλοποίηση δεν επιτρέπεται να διαφέρει από το αρχικό ποσό κατά ποσοστό μεγαλύτερο από 5 %.

Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να διατηρούν αμετάβλητη την αντιστοιχία σε εθνικό νόμισμα ποσού που έχει καθοριστεί σε Ecu αν, κατά την ετήσια αναπροσαρμογή που προβλέπεται στην παράγραφο 2, η μετατροπή του εν λόγω ποσού οδηγεί, πριν από την προαναφερθείσα στρογγυλοποίηση, σε τροποποίηση της αντιστοιχίας που εκφράζεται σε εθνικό νόμισμα κατά ποσοστό μικρότερο του 5 % ή σε μείωση της εν λόγω αντιστοιχίας.

Άρθρο 19 2913/92

Οι περιπτώσεις και οι όροι απλουστευμένης εφαρμογής της τελωνειακής νομοθεσίας καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ Ή ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΙ ΔΑΣΜΟΙ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΛΑΣΙΟ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Άρθρο 20

1. Οι δασμοί που καθίστανται απαιτητοί σε περίπτωση γένεσης τελωνειακής οφειλής βασίζονται στο δασμολόγιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Τα άλλα μέτρα που καθιερώνονται από ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις στα πλαίσια των εμπορικών συναλλαγών εφαρμόζονται, κατά περίπτωση, σε σχέση με τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων αυτών.

3. Το δασμολόγιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περιλαμβάνει:

α) τη συνδυασμένη ονοματολογία των εμπορευμάτων·

β) κάθε άλλη ονοματολογία που περιλαμβάνει τη συνδυασμένη ονοματολογία εν όλω ή εν μέρει ή προσθέτει ενδεχομένως υποδιαιρέσεις, η οποία θεσπίζεται με ειδικές κοινοτικές διατάξεις για την εφαρμογή δασμολογικών ή άλλων μέτρων στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών·

γ) τους συντελεστές και τα άλλα στοιχεία είσπραξης που κανονικά εφαρμόζονται στα εμπορεύματα που καλύπτονται από τη συνδυασμένη ονοματολογία όσον αφορά:

— τους δασμούς και

— τις —— επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή που καθορίζονται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής ή στο πλαίσιο των ειδικών καθεστώτων που εφαρμόζονται σε ορισμένα εμπορεύματα που προκύπτουν από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων· 82/97 — deleted

δ) τα προτιμησιακά δασμολογικά μέτρα που περιλαμβάνονται στις συμφωνίες που έχει συνάψει η Κοινότητα με ορισμένες χώρες ή ομάδες χωρών και που προβλέπουν τη χορήγηση προτιμησιακού δασμολογικού καθεστώτος·

ε) τα προτιμησιακά δασμολογικά μέτρα που αποφασίζονται μονομερώς από την Κοινότητα υπέρ ορισμένων χωρών, ομάδων χωρών ή εδαφών·

στ) τα αυτόνομα μέτρα αναστολής που προβλέπουν μειώσεις ή απαλλαγές από τους εισαγωγικούς δασμούς που επιβάλλονται σε ορισμένα εμπορεύματα·

ζ) τα άλλα δασμολογικά μέτρα που προβλέπονται από άλλες κοινοτικές ρυθμίσεις. 2913/92

4. Με την επιφύλαξη των κανόνων που αφορούν την κατ' αποκοπή φορολόγηση, τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία δ), ε) και στ) εφαρμόζονται αντί των μέτρων που προβλέπονται στο στοιχείο γ) όταν οι τελωνειακές αρχές διαπιστώνουν ότι τα συγκεκριμένα εμπορεύματα πληρούν τους όρους που προβλέπονται από τα εν λόγω μέτρα. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί εκ των υστέρων εφόσον πληρούνται οι σχετικοί όροι.

5. Όταν η εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία δ), ε) και στ) περιορίζεται σε ορισμένη ποσότητα εισαγωγών, παύει:

α) στην περίπτωση των δασμολογικών ποσοστώσεων, μόλις καλυφθεί το προβλεπόμενο όριο της ποσότητας εισαγωγών·

β) στην περίπτωση των δασμολογικών ανώτατων ορίων, με κανονισμό της Επιτροπής.

6. Η δασμολογική κατάταξη εμπορεύματος συνίσταται στον καθορισμό, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες:

α) είτε της διάκρισης της συνδυασμένης ονοματολογίας ή της διάκρισης άλλης ονοματολογίας που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο β)·

β) είτε της διάκρισης κάθε άλλης ονοματολογίας που περιλαμβάνει τη συνδυασμένη ονοματολογία εν όλω ή εν μέρει ή προσθέτει ενδεχομένως υποδιαιρέσεις, η οποία ονοματολογία θεσπίζεται με ειδικές κοινοτικές διατάξεις με σκοπό την εφαρμογή δασμολογικών ή άλλων μέτρων στα πλαίσια των εμπορικών συναλλαγών,

στην οποία πρέπει να καταταγεί το εν λόγω εμπόρευμα.

Άρθρο 21

1. Η ευνοϊκή δασμολογική μεταχείριση της οποίας είναι δυνατό να τύχουν ορισμένα εμπορεύματα λόγω της φύσεως ή του ειδικού τους προορισμού εξαρτάται από όρους που καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής. Όταν απαιτείται άδεια, εφαρμόζονται τα άρθρα 86 και 87.

2. Κατά την έννοια της παραγράφου 1, ως «ευνοϊκή δασμολογική μεταχείριση» νοείται κάθε μείωση ή αναστολή, έστω και στα πλαίσια δασμολογικής ποσόστωσης, ενός εισαγωγικού δασμού κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 10.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Τμήμα 1

Μη προτιμησιακή καταγωγή των εμπορευμάτων

Άρθρο 22

Τα άρθρα 23, 24, 25 και 26 προσδιορίζουν τη μη προτιμησιακή καταγωγή των εμπορευμάτων:

α) για την εφαρμογή του δασμολογίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με εξαίρεση τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 3 στοιχεία δ) και ε)· 2913/92

β) για την εφαρμογή των μέτρων, εκτός των δασμολογικών, που θεσπίζονται από ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών·

γ) για την έκδοση και χορήγηση πιστοποιητικών καταγωγής.

Άρθρο 23

1. Κατάγονται από συγκεκριμένη χώρα τα εμπορεύματα που παράγονται εξ ολοκλήρου στην εν λόγω χώρα.

2. Ως εμπορεύματα παραγόμενα εξ ολοκλήρου σε μια χώρα νοούνται:

α) τα ορυκτά προϊόντα που εξορύσσονται στη χώρα αυτή·

β) τα φυτικά προϊόντα που συγκομίζονται στη χώρα αυτή·

γ) τα ζώντα ζώα που γεννιούνται και εκτρέφονται στη χώρα αυτή·

δ) τα προϊόντα τα προερχόμενα από τα ζώντα ζώα, τα οποία εκτρέφονται στη χώρα αυτή·

ε) τα προϊόντα θήρας και αλιείας που διεξάγονται στη χώρα αυτή·

στ) τα προϊόντα της θαλάσσιας αλιείας και τα άλλα προϊόντα που εξάγονται από τη θάλασσα εκτός των χωρικών υδάτων μιας χώρας από πλοία νηολογημένα ή εγγεγραμμένα στη χώρα αυτή, και τα οποία φέρουν τη σημαία της χώρας αυτής·

ζ) τα εμπορεύματα που παράγονται επί πλοίων-εργοστασίων από προϊόντα που αναφέρονται στο σημείο στ) καταγόμενα από τη χώρα αυτή, εφόσον τα πλοία-εργοστάσια αυτά είναι νηολογημένα ή εγγεγραμμένα στη χώρα αυτή και φέρουν τη σημαία της·

η) τα προϊόντα που εξάγονται από το θαλάσσιο έδαφος ή υπέδαφος που βρίσκεται εκτός των χωρικών υδάτων, εφόσον η χώρα αυτή έχει το αποκλειστικό δικαίωμα εκμετάλλευσης αυτού του εδάφους ή υπεδάφους·

θ) τα απόβλητα και τα απορρίμματα που προέρχονται από βιομηχανικές εργασίες, καθώς και τα άχρηστα είδη, εφόσον έχουν συλλεγεί στη χώρα αυτή και δεν δύνανται να χρησιμεύσουν παρά μόνο για την ανάκτηση πρώτων υλών·

ι) τα εμπορεύματα που παράγονται στη χώρα αυτή αποκλειστικά από προϊόντα που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως θ) ή από τα παράγωγά τους, σε οποιοδήποτε στάδιο παραγωγής·

3. Για την εφαρμογή της παραγράφου 2, η έννοια της χώρας καλύπτει επίσης και τα θαλάσσια ύδατα της εν λόγω χώρας.

Άρθρο 24

Εμπόρευμα στην παραγωγή του οποίου μεσολάβησαν δύο ή περισσότερες χώρες, κατάγεται από τη χώρα στην οποία πραγματοποιήθηκε η τελευταία μεταποίηση ή ουσιαστική επεξεργασία, οικονομικά δικαιολογημένη, σε επιχείρηση εξοπλισμένη για το σκοπό αυτό και η οποία κατέληξε στην κατασκευή ενός νέου προϊόντος ή ενός προϊόντος που αντιπροσωπεύει σημαντικό στάδιο παραγωγής.

Άρθρο 25

Η μεταποίηση ή επεξεργασία για την οποία υπάρχουν αποδείξεις ή γεγονότα που δικαιολογούν την υπόνοια ότι αυτή είχε ως μόνο σκοπό την καταστρατήγηση, μέσα στην Κοινότητα ή στα κράτη μέλη, των διατάξεων που εφαρμόζονται στα εμπορεύματα ορισμένων χωρών, δεν δύναται σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ότι προσδίδει, κατά την έννοια του άρθρου 24, στα εμπορεύματα που παρήχθησαν κατ' αυτόν τον τρόπο, την καταγωγή της χώρας στην οποία πραγματοποιήθηκε αυτή η μεταποίηση ή επεξεργασία.

Άρθρο 26

1. Η τελωνειακή νομοθεσία ή άλλες ειδικές κοινοτικές διατάξεις μπορούν να προβλέπουν ότι η καταγωγή των εμπορευμάτων πρέπει να αποδεικνύεται με την προσκόμιση εγγράφου.

2. Παρά την προσκόμιση αυτού του εγγράφου, οι τελωνειακές αρχές μπορούν, σε περίπτωση σοβαρών αμφιβολιών, να απαιτήσουν συμπληρωματικές αποδείξεις, προκειμένου να βεβαιωθούν ότι η ένδειξη καταγωγής ανταποκρίνεται πράγματι στους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από τη σχετική κοινοτική νομοθεσία.

Τμήμα 2

Προτιμησιακή καταγωγή των εμπορευμάτων

Άρθρο 27

Οι κανόνες προτιμησιακής καταγωγής καθορίζουν τους όρους που διέπουν την απόκτηση της καταγωγής, τους οποίους τα εμπορεύματα πρέπει να πληρούν προκειμένου να επωφελούνται των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 3 στοιχεία δ) ή ε).

Οι κανόνες αυτοί:

α) για τα εμπορεύματα που περιλαμβάνονται στις συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 3 στοιχείο δ), προσδιορίζονται στις εν λόγω συμφωνίες·

β) για τα εμπορεύματα που επωφελούνται των προτιμησιακών δασμολογικών μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 3 στοιχείο ε), προσδιορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΔΑΣΜΟΛΟΓΗΤΕΑ ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Άρθρο 28

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου καθορίζουν τη δασμολογητέα αξία για την εφαρμογή του δασμολογίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και άλλων μέτρων εκτός των δασμολογικών που θεσπίζονται από ειδικές κοινοτικές διατάξεις στα πλαίσια των εμπορικών συναλλαγών.

Άρθρο 29

1. Η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων είναι η συναλλακτική αξία, δηλαδή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ενδεχομένως κατόπιν προσαρμογής που πραγματοποιείται σύμφωνα με τα άρθρα 32 και 33, εφόσον:

α) δεν υφίστανται περιορισμοί όσον αφορά τη μεταβίβαση ή τη χρησιμοποίηση των εμπορευμάτων από τον αγοραστή, εκτός από τους περιορισμούς, οι οποίοι:

   – επιβάλλονται ή απαιτούνται από το νόμο ή τις δημόσιες αρχές εντός της Κοινότητας,

   – περιορίζουν τη γεωγραφική ζώνη στην οποία δύνανται να μεταπωληθούν τα εμπορεύματα,

   ή

   – δεν επηρεάζουν ουσιωδώς την αξία των εμπορευμάτων·

β) η πώληση ή η τιμή δεν εξαρτάται από προϋποθέσεις ή παροχές των οποίων η αξία δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί όσον αφορά τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα·

γ) κανένα μέρος του προϊόντος κάθε μεταγενέστερης μεταπώλησης, μεταβίβασης ή χρησιμοποίησης των εμπορευμάτων από τον αγοραστή δεν περιέρχεται αμέσως ή εμμέσως στον πωλητή, εκτός αν είναι δυνατό να γίνει κατάλληλη προσαρμογή βάσει του άρθρου 32, και

δ) ο αγοραστής και ο πωλητής δεν συνδέονται μεταξύ τους, ή εάν συνδέονται, η συναλλακτική αξία είναι αποδεκτή για δασμολογικούς σκοπούς δυνάμει της παραγράφου 2.

2913/92

2. α) Για να καθορισθεί αν η συναλλακτική αξία είναι αποδεκτή για τους σκοπούς εφαρμογής της παραγράφου 1, το γεγονός ότι ο αγοραστής και ο πωλητής συνδέονται μεταξύ τους δεν συνιστά αυτό καθαυτό επαρκή αιτία, ώστε να θεωρηθεί η συναλλακτική αξία ως απαράδεκτη. Αν παραστεί ανάγκη, εξετάζονται οι περιστάσεις που ανάγονται στην πώληση και η συναλλακτική αξία γίνεται δεκτή εφόσον οι σχέσεις αυτές δεν έχουν επηρεάσει την τιμή. Εάν αφού ληφθούν υπόψη οι πληροφορίες που παρέχει ο διασαφιστής ή οι οποίες λαμβάνονται από άλλες πηγές, η τελωνειακή διοίκηση έχει λόγους να θεωρεί ότι οι σχέσεις αυτές επηρέασαν την τιμή, ανακοινώνει τους λόγους αυτούς στο διασαφιστή και του παρέχει εύλογη δυνατότητα απαντήσεως. Κατόπιν αιτήσεως του διασαφιστή, οι λόγοι του ανακοινώνονται εγγράφως.

β) Σε πώληση μεταξύ συνδεομένων μεταξύ τους προσώπων, η συναλλακτική αξία γίνεται αποδεκτή και τα εμπορεύματα εκτιμώνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, όταν ο διασαφιστής αποδεικνύει ότι η εν λόγω αξία προσεγγίζει πολύ μια από τις κατωτέρω αξίες, οι οποίες υφίστανται κατά την ίδια ή περίπου κατά την ίδια χρονική στιγμή:

i) τη συναλλακτική αξία επί πωλήσεων, μεταξύ αγοραστών και πωλητών που δεν συνδέονται μεταξύ τους, πανομοιότυπων ή ομοειδών εμπορευμάτων προς εξαγωγή με προορισμό την Κοινότητα,

ii) τη δασμολογητέα αξία πανομοιότυπων ή ομοειδών εμπορευμάτων, όπως καθορίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 30 παράγραφος 2 στοιχείο γ),

iii) τη δασμολογητέα αξία πανομοιότυπων ή ομοειδών εμπορευμάτων, όπως καθορίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 30 παράγραφος 2 στοιχείο δ).

Κατά την εφαρμογή των προαναφερομένων κριτηρίων, λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι αποδεικνυόμενες διαφορές εμπορικών επιπέδων, ποσοτήτων, στοιχείων που απαριθμούνται στο άρθρο 32 και εξόδων που βαρύνουν τον πωλητή επί πωλήσεων στις οποίες δεν συνδέονται μεταξύ τους ο αγοραστής και ο πωλητής και που δεν βαρύνουν τον πωλητή επί πωλήσεων στις οποίες συνδέονται μεταξύ τους ο αγοραστής και ο πωλητής.

γ) Τα κριτήρια που αναφέρονται στο στοιχείο β) πρέπει να χρησιμοποιούνται με πρωτοβουλία του διασαφιστή και μόνο για σκοπούς σύγκρισης. Δεν δύνανται να καθιερωθούν αξίες υποκατάστασης δυνάμει της εν λόγω περίπτωσης.

3. α) Η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή είναι η συνολική πληρωμή που έγινε ή πρόκειται να γίνει από τον αγοραστή προς τον πωλητή ή υπέρ του πωλητή για τα εισαγόμενα εμπορεύματα και περιλαμβάνει όλες τις πληρωμές που έγιναν ή πρόκειται να γίνουν ως όρο της πώλησης των εισαγομένων εμπορευμάτων, από τον αγοραστή στον πωλητή, ή από τον αγοραστή σε τρίτο πρόσωπο για να ικανοποιήσει υποχρέωση του πωλητή. Η πληρωμή δεν είναι αναγκαίο να γίνεται σε χρήμα. Πληρωμή μπορεί να γίνει με πιστωτικούς τίτλους ή αξιόγραφα και μπορεί να γίνει άμεσα ή έμμεσα.

2913/92

β) Οι δραστηριότητες, περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την εμπορία, τις οποίες αναλαμβάνει ο αγοραστής για δικό του λογαριασμό, εκτός από τις δραστηριότητες για τις οποίες προβλέπεται προσαρμογή στο άρθρο 12, δεν θεωρούνται ως έμμεση πληρωμή στον πωλητή, έστω και αν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι ο πωλητής επωφελείται από αυτές ή ότι έχουν αναληφθεί με σύμφωνη γνώμη του, και το κόστος τους δεν προστίθεται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων.

Άρθρο 30

1. Όταν η δασμολογητέα αξία δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 29, εφαρμόζονται διαδοχικά οι διατάξεις της παραγράφου 2 στοιχεία α), β), γ) και δ) έως την πρώτη μεταξύ αυτών διάταξη που καθιστά δυνατό τον καθορισμό της, εκτός, αν η σειρά εφαρμογής των στοιχείων γ) και δ) πρέπει να αντιστραφεί με αίτηση του διασαφιστή. Μόνο όταν η δασμολογητέα αυτή αξία δεν μπορεί να καθοριστεί κατ' εφαρμογή ορισμένης περίπτωσης, επιτρέπεται η εφαρμογή της διάταξης του αμέσως επόμενου στοιχείου κατά τη σειρά που καθιερώνεται δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

2. Οι δασμολογητέες αξίες που καθορίζονται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου είναι οι ακόλουθες:

α) η συναλλακτική αξία πανομοιοτύπων εμπορευμάτων τα οποία πωλούνται για εξαγωγή με προορισμό την Κοινότητα και εξάγονται κατά την ίδια ή περίπου κατά την ίδια χρονική στιγμή με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα·

β) η συναλλακτική αξία ομοειδών εμπορευμάτων τα οποία πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό την Κοινότητα και τα οποία εξάγονται κατά την ίδια ή περίπου κατά την ίδια χρονική στιγμή με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα·

γ) η αξία που βασίζεται επί της τιμής μονάδος που αντιστοιχεί στις πωλήσεις μέσα στην Κοινότητα εισαγομένων εμπορευμάτων ή πανομοιοτύπων ή ομοειδών εισαγομένων εμπορευμάτων οι οποίες αντιπροσωπεύουν συνολικά τη μεγαλύτερη ποσότητα και γίνονται, μέσα στην Κοινότητα, προς πρόσωπα που δεν συνδέονται με τους πωλητές·

δ) η υπολογιζόμενη αξία, που ισούται προς το άθροισμα: 2913/92

— του κόστους ή της αξίας των υλικών και των εργασιών κατασκευής ή άλλων εργασιών, που υπεισέρχονται στην παραγωγή των εισαγόμενων εμπορευμάτων,

— ποσού που αντιπροσωπεύει τα κέρδη και τα γενικά έξοδα, ίσου προς το ποσό που υπεισέρχεται γενικά στις πωλήσεις εμπορευμάτων της ίδιας φύσεως ή του ίδιου είδους με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα, οι οποίες γίνονται από παραγωγούς της χώρας εξαγωγής προς εξαγωγή με προορισμό την Κοινότητα,

— του κόστους η (SIC! ή) της αξίας των στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο ε).

3. Οι συμπληρωματικές προϋποθέσεις και λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου 2 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 31

1. Αν η δασμολογητέα αξία εισαγόμενων εμπορευμάτων δεν μπορεί να καθορισθεί κατ' εφαρμογή των άρθρων 29 και 30, καθορίζεται, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία εντός της Κοινότητας, με εύλογο τρόπο συμβιβαζόμενο με τις αρχές και τις γενικές διατάξεις:

— της συμφωνίας περί θέσεως σε εφαρμογή του άρθρου VII της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994, 82/97

— του άρθρου VII της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994, 82/97

— και των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

2. Η δασμολογητέα αξία που καθορίζεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 δεν βασίζεται:

α) επί της τιμής πωλήσεως, εντός της Κοινότητας, εμπορευμάτων που παράγονται εντός της Κοινότητας·

β) επί του συστήματος που προβλέπει την αποδοχή, για δασμολογικούς σκοπούς, της υψηλότερης μεταξύ δύο εναλλακτικών αξιών·

γ) επί της τιμής εμπορευμάτων στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής·

δ) επί του κόστους παραγωγής, εκτός των υπολογιζόμενων αξιών που έχουν καθοριστεί για πανομοιότυπα ή ομοειδή εμπορεύματα σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 2 στοιχείο δ)·

ε) επί τιμών εξαγωγής με προορισμό μία χώρα που δεν περιλαμβάνεται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας·

ζ) επί ελαχίστων δασμολογητέων αξιών, ή

η) επί αυθαιρέτων ή πλασματικών αξιών.

Άρθρο 32

2913/92

1. Για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 29, στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή προστίθενται:

α) τα ακόλουθα στοιχεία, στο μέτρο που βαρύνουν τον αγοραστή, αλλά δεν έχουν περιληφθεί στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή:

   i) προμήθειες και έξοδα μεσιτείας, με εξαίρεση τις προμήθειες αγοράς,

   ii) το κόστος των ειδών συσκευασίας τα οποία, από τελωνειακής πλευράς, θεωρούνται ότι αποτελούν ένα σύνολο με το εμπόρευμα,

   iii) το κόστος συσκευασίας, το οποίο περιλαμβάνει τόσο τα εργατικά όσο και τα υλικά·

β) η αξία, επιμεριζόμενη με τον κατάλληλο τρόπο, των προϊόντων και υπηρεσιών που αναφέρονται κατωτέρω, εφόσον παρέχονται άμεσα ή έμμεσα από τον αγοραστή, αδαπάνως ή με μειωμένο κόστος, και χρησιμοποιούνται κατά την παραγωγή και την πώληση προς εξαγωγή των εισαγόμενων εμπορευμάτων εφόσον η αξία αυτή δεν έχει περιληφθεί στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή.

   i) υλικά, συστατικά, μέρη και παρόμοια στοιχεία που έχουν ενσωματωθεί στα εισαγόμενα εμπορεύματα,

   ii) εργαλεία, μήτρες, καλύπια (SIC! καλούπια) και παρόμοια είδη που χρησιμοποιούνται κατά την παραγωγή των εισαγόμενων εμπορευμάτων,

   iii) υλικά που έχουν καταναλωθεί κατά την παραγωγή των εισαγόμενων εμπορευμάτων,

   iv) εργασίες μηχανικής ή μηχανολογίας, μελέτης, τέχνης, σχεδιασμού, σχεδίων και ιχνογραφημάτων, οι οποίες γίνονται εκτός της Κοινότητας και είναι αναγκαίες για την παραγωγή των εισαγόμενων εμπορευμάτων·

γ) πάσης φύσεως δικαιώματα από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης σχετικά με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα τα οποία, κατά τους όρους της πώλησης των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων, υποχρεούται να καταβάλει ο αγοραστής, είτε άμεσα είτε έμμεσα, στο μέτρο που τα δικαιώματα αυτά δεν έχουν περιληφθεί στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή·

δ) η αξία κάθε μέρους του προϊόντος μεταγενέστερης μεταπώλησης, μεταβίβασης ή χρησιμοποίησης των εισαγόμενων εμπορευμάτων που περιέρχεται άμεσα ή έμμεσα στον πωλητή·

ε) i) τα έξοδα μεταφοράς και ασφάλισης των εισαγόμενων εμπορευμάτων και

   ii) τα έξοδα φόρτωσης και εργασιών διαφύλαξης των εμπορευμάτων που συνδέονται με τη μεταφορά των εισαγόμενων εμπορευμάτων,

   μέχρι του τόπου εισόδου των εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

2913/92

2. Κάθε στοιχείο που προστίθεται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή βασίζεται αποκλειστικά σε αντικειμενικά δεδομένα που είναι δυνατό να αποτιμηθούν.

3. Για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας, ουδέν στοιχείο προστίθεται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, με εξαίρεση τα στοιχεία που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ο όρος «προμήθειες αγοράς» σημαίνει τα ποσά που καταβάλλονται από εισαγωγέα στον αντιπρόσωπό του για τις υπηρεσίες που συνίστανται στην αντιπροσώπευσή του για αγορά των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων.

5. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1 στοιχείο γ):

α) κατά τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας, τα έξοδα τα σχετικά με το δικαίωμα αναπαραγωγής των εισαγόμενων εμπορευμάτων εντός της Κοινότητας δεν προστίθενται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για τα εισαγόμενα εμπορεύματα και

β) οι πληρωμές που γίνονται από τον αγοραστή σε αντιπαροχή του δικαιώματος διανομής ή μεταπώλησης των εισαγόμενων εμπορευμάτων, δεν προστίθενται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή αν οι πληρωμές αυτές δεν αποτελούν όρο της πώλησης, προς εξαγωγή, των εισαγόμενων εμπορευμάτων, με προορισμό την Κοινότητα.

Άρθρο 33

Η δασμολογητέα αξία δεν περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία, εφόσον αυτά διακρίνονται από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή:

α) έξοδα μεταφοράς των εμπορευμάτων μετά την άφιξή τους στον τόπο εισόδου στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας·

β) έξοδα σχετικά με εργασίες κατασκευής, εγκατάστασης, συναρμολόγησης, συντήρησης ή τεχνικής βοήθειας, οι οποίες λαμβάνουν χώρα μετά την εισαγωγή, όσον αφορά τα εισαγόμενα εμπορεύματα, όπως εγκαταστάσεις, μηχανές ή βιομηχανικό υλικό·

γ) τα ποσά των τόκων που καταβάλλονται βάσει συμφωνίας χρηματοδότησης που έχει συνάψει ο αγοραστής και αφορά την αγορά εισαγόμενων εμπορευμάτων, ανεξάρτητα από το αν η χρηματοδότηση πραγματοποιείται από τον πωλητή, τράπεζα ή άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον η σχετική συμφωνία χρηματοδότησης έχει συναφθεί εγγράφως και ο αγοραστής μπορεί να αποδείξει, αν του το ζητήσουν, ότι:

— τα εμπορεύματα του είδους αυτού πράγματι πωλούνται στην τιμή που δηλώθηκε ως πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα, και

2913/92

– το αιτούμενο επιτόκιο δεν υπερβαίνει το επίπεδο επιτοκίων που επικρατεί για τις συναλλαγές του είδους αυτού στη χώρα και κατά τη στιγμή που συμφωνήθηκε η χρηματοδότηση·

δ) τα έξοδα για το δικαίωμα αναπαραγωγής στην Κοινότητα των εισαγόμενων εμπορευμάτων·

ε) τις προμήθειες αγοράς·

στ) τους εισαγωγικούς δασμούς και άλλες φορολογικές επιβαρύνσεις που πρέπει να πληρωθούν μέσα στην Κοινότητα λόγω της εισαγωγής ή της πώλησης των εμπορευμάτων.

Άρθρο 34

Είναι δυνατή η θέσπιση ειδικών κανόνων σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των υποθεμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών που προορίζονται για εξοπλισμούς επεξεργασίας των δεδομένων και φέρουν δεδομένα ή εντολές.

Άρθρο 35

Όταν τα στοιχεία που χρησιμεύουν για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας εμπορεύματος εκφράζονται σε νόμισμα διαφορετικό από το νόμισμα του κράτους μέλους όπου πραγματοποιείται η εκτίμηση, η τιμή συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμόζεται είναι η τιμή η οποία έχει δημοσιευθεί δεόντως από τις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους.

Η εν λόγω τιμή συναλλάγματος αντιπροσωπεύει, κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο, την τρέχουσα αξία του νομίσματος αυτού στις εμπορικές συναλλαγές, εκφραζόμενη στο νόμισμα του οικείου κράτους μέλους, και εφαρμόζεται επί χρονικό διάστημα που καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Ελλείψει σχετικής τιμής, η τιμή συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμόζεται καθορίζεται κατά τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 36

1. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν θίγουν τις ειδικές διατάξεις περί καθορισμού της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία αφού έχουν λάβει άλλο τελωνειακό προορισμό.

2. Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 29, 30 και 31, ο καθορισμός της δασμολογητέας αξίας εμπορευμάτων που δεν διατηρούνται, τα οποία συνήθως παραδίδονται υπό το εμπορικό καθεστώς της πώλησης επί παρακαταθήκη, δύναται, κατόπιν αιτήσεως του διασαφιστή να γίνει δυνάμει απλουστευμένων κανόνων που έχουν θεσπισθεί για το σύνολο της Κοινότητας σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΣΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΛΑΒΟΥΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 37

1. Τα εμπορεύματα που εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπόκεινται σε τελωνειακή επιτήρηση από τη στιγμή της εισόδου τους. Μπορούν επίσης να υποβληθούν σε ελέγχους από τις τελωνειακές αρχές σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

2. Παραμένουν υπό την επιτήρηση αυτή όσο διάστημα χρειάζονται ενδεχομένως για τον καθορισμό του τελωνειακού τους χαρακτήρα και, εφόσον πρόκειται για μη κοινοτικά εμπορεύματα και με την επιφύλαξη του άρθρου 82 παράγραφος 1, μέχρις ότου είτε αλλάξουν τελωνειακό χαρακτήρα, είτε εισαχθούν σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, είτε επανεξαχθούν ή καταστραφούν σύμφωνα με το άρθρο 182.

Άρθρο 38

1. Τα εμπορεύματα που εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας πρέπει να προσκομίζονται χωρίς καθυστέρηση από το πρόσωπο που πραγματοποίησε την είσοδο αυτή, χρησιμοποιώντας κατά περίπτωση, την οδό που καθορίζει η τελωνειακή αρχή και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από την αρχή αυτή:

α) είτε στο τελωνείο που καθορίζει η τελωνειακή αρχή ή σε οποιοδήποτε άλλο χώρο που καθορίζει ή εγκρίνει η αρχή αυτή·

β) είτε σε ελεύθερη ζώνη, εφόσον η είσοδος των εμπορευμάτων στην ελεύθερη αυτή ζώνη γίνεται απευθείας:

— δια θαλάσσης ή αέρος, ή

— με χερσαία μεταφορά, χωρίς να χρησιμοποιείται άλλο μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, όταν πρόκειται για ελεύθερη ζώνη που πρόσκειται σε χερσαίο σύνορο μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας.

2. Κάθε πρόσωπο που αναλαμβάνει τη μεταφορά των εμπορευμάτων από τη στιγμή που τα τελευταία έχουν εισέλθει στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ιδίως μετά από μεταφόρτωση, καθίσταται υπεύθυνο για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Εξομοιούνται προς τα εμπορεύματα που εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας τα εμπορεύματα, τα οποία μολονότι βρίσκονται ακόμη εκτός του εν λόγω εδάφους, μπορούν να υπόκεινται στον έλεγχο της τελωνειακής αρχής κράτους μέλους βάσει των ισχυουσών διατάξεων, ιδίως βάσει συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ αυτού του κράτους μέλους και τρίτης χώρας.

4. Η παράγραφος 1 στοιχείο α) δεν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για την τουριστική, τη συνοριακή ή την ταχυδρομική διακίνηση ή για το εμπόριο μικρής οικονομικής σημασίας, εφόσον δεν θίγονται από τις διατάξεις αυτές η τελωνειακή επιτήρηση και οι δυνατότητες τελωνειακού ελέγχου. 2913/92

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 και τα άρθρα 39 έως 53 δεν εφαρμόζονται στα εμπορεύματα που εγκατέλειψαν προσωρινά το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας κυκλοφορώντας μεταξύ δύο σημείων της Κοινότητας δια θαλάσσης ή αεροπορικώς, με την προϋπόθεση ότι η μεταφορά πραγματοποιήθηκε με απευθείας δρομολόγιο αεροσκάφους ή πλοίου τακτικής γραμμής χωρίς ενδιάμεση προσγείωση ή προσέγγιση σε λιμένα εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στα εμπορεύματα που φορτώνονται στους λιμένες ή αερολιμένες τρίτων χωρών ή στους ελεύθερους λιμένες.

6. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στα εμπορεύματα που βρίσκονται μέσα σε πλοία ή αεροσκάφη που διασχίζουν τα χωρικά ύδατα ή τον εναέριο χώρο των κρατών μελών, χωρίς ο προορισμός τους να είναι λιμάνι ή αεροδρόμιο που βρίσκεται στα κράτη μέλη αυτά.

Άρθρο 39

1. Όταν, λόγω τυχαίου γεγονότος ή ανωτέρας βίας, δεν είναι δυνατή η εκπλήρωση της υποχρέωσης που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, το πρόσωπο που έχει την υποχρέωση αυτή, ή κάθε άλλο πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του, ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την τελωνειακή αρχή για την κατάσταση αυτή. Όταν το τυχαίο γεγονός ή η ανωτέρα βία δεν επέφερε ολοσχερή απώλεια των εμπορευμάτων, η τελωνειακή αρχή πρέπει επίσης να ενημερώνεται για το χώρο όπου βρίσκονται τα εμπορεύματα.

2. Όταν πλοίο ή αεροσκάφος που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 6 είναι υποχρεωμένο, λόγω τυχαίου γεγονότος ή ανωτέρας βίας, να διακόψει την πορεία του ή να σταθμεύσει προσωρινά στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα να τηρηθεί η υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, το πρόσωπο που οδήγησε το πλοίο ή το αεροσκάφος αυτό στο εν λόγω τελωνειακό έδαφος, ή κάθε άλλο πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του, ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τις τελωνειακές αρχές για την κατάσταση αυτή.

3. Η τελωνειακή αρχή καθορίζει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να είναι δυνατή η τελωνειακή επιτήρηση των εμπορευμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθώς και των εμπορευμάτων που βρίσκονται στο πλοίο ή το αεροσκάφος σύμφωνα με την παράγραφο 2 και να εξασφαλίζεται, κατά περίπτωση, η μεταγενέστερη προσκόμισή τους σε τελωνείο η (SIC! ή) σε οποιοδήποτε άλλο χώρο που καθορίζει ή εγκρίνει η τελωνειακή αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΠΡΟΣΚΟΜΙΣΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ

Άρθρο 40

Τα εμπορεύματα που, κατ' εφαρμογή του άρθρου 38 παράγραφος 1 στοιχείο α), φθάνουν στο τελωνείο ή σε οποιοδήποτε άλλο χώρο που καθορίζεται ή εγκρίνεται από την τελωνειακή αρχή πρέπει να προσκομίζονται στο τελωνείο από το πρόσωπο που εισήγαγε τα εμπορεύματα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ή, κατά περίπτωση, από το πρόσωπο που αναλαμβάνει τη μεταφορά των εμπορευμάτων μετά την είσοδο αυτή.

Άρθρο 41

Το άρθρο 40 δεν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή ειδικών διατάξεων που αφορούν τα εμπορεύματα τα οποία:

α) μεταφέρουν οι ταξιδιώτες·

β) τίθενται σε τελωνειακό καθεστώς χωρίς να προσκομίζονται στο τελωνείο.

Άρθρο 42

Μετά την προσκόμιση των εμπορευμάτων στο τελωνείο, είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί, με την έγκριση της τελωνειακής αρχής, εξέταση ή λήψη δειγμάτων των εμπορευμάτων αυτών με σκοπό να τους δοθεί τελωνειακός προορισμός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΔΙΑΣΑΦΗΣΗ ΚΑΙ ΕΚΦΟΡΤΩΣΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΚΟΜΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ

Άρθρο 43

Με την επιφύλαξη του άρθρου 45, τα εμπορεύματα που προσκομίζονται στο τελωνείο, κατά την έννοια του άρθρου 40, πρέπει να αποτελούν αντικείμενο συνοπτικής διασάφησης.

Η συνοπτική διασάφηση πρέπει να κατατίθεται μόλις προσκομιστούν τα εμπορεύματα στο τελωνείο. Εντούτοις, η τελωνειακή αρχή μπορεί να παρέχει προθεσμία για την κατάθεση αυτή, η οποία λήγει το αργότερο την πρώτη εργάσιμη μέρα μετά την ημέρα προσκόμισης των εμπορευμάτων στο τελωνείο.

Άρθρο 44

1. Η συνοπτική διασάφηση συντάσσεται σε έντυπο σύμφωνα με το υπόδειγμα που καθορίζεται από την τελωνειακή αρχή. Εντούτοις, η τελωνειακή αρχή μπορεί να δεχθεί τη χρησιμοποίηση, ως συνοπτικής διασάφησης, κάθε εμπορικού ή διοικητικού εγγράφου που περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εξακρίβωση των εμπορευμάτων.

2. Η κατάθεση της συνοπτικής διασάφησης πραγματοποιείται:

α) είτε από το πρόσωπο που έχει πραγματοποιήσει την είσοδο των εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ή, κατά περίπτωση, από το πρόσωπο που έχει αναλάβει τη μεταφορά των εμπορευμάτων, μετά την πραγματοποίηση αυτής της εισόδου·

β) είτε από το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου έχουν ενεργήσει τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο α).

2913/92

Άρθρο 45

Με την επιφύλαξη των διατάξεων που εφαρμόζονται για τα εμπορεύματα που εισάγονται από ταξιδιώτες και για τις ταχυδρομικές αποστολές επιστολών και δεμάτων, η τελωνειακή αρχή μπορεί να μην απαιτήσει την κατάθεση συνοπτικής διασάφησης, εφόσον δεν θίγεται η τελωνειακή επιτήρηση των εμπορευμάτων, σε περίπτωση που, πριν από τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 43, τα εν λόγω εμπορεύματα υποβάλλονται σε διατυπώσεις προκειμένου να τους δοθεί τελωνειακός προορισμός.

Άρθρο 46

1. Τα εμπορεύματα μπορούν να εκφορτωθούν ή να μεταφερθούν από το μέσο μεταφοράς στο οποίο βρίσκονται, μόνο με άδεια της τελωνειακής αρχής, σε χώρους που έχουν καθορισθεί ή εγκριθεί από την αρχή αυτή.

Εντούτοις, η άδεια αυτή δεν απαιτείται σε περίπτωση επικείμενου κινδύνου που καθιστά αναγκαία την άμεση εκφόρτωση του συνόλου ή μέρους των εμπορευμάτων. Στην περίπτωση αυτή ενημερώνεται αμέσως η τελωνειακή αρχή.

2. Η τελωνειακή αρχή μπορεί να απαιτήσει ανά πάσα στιγμή την εκφόρτωση των εμπορευμάτων για τον έλεγχο τόσο των εμπορευμάτων όσο και του μεταφορικού μέσου στο οποίο βρίσκονται.

Άρθρο 47

Τα εμπορεύματα δεν μπορούν να απομακρυνθούν, χωρίς την άδεια της τελωνειακής αρχής, από τον τόπο όπου είχαν τοποθετηθεί αρχικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΝΑ ΔΙΔΕΤΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΣΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΚΟΜΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ

Άρθρο 48

Τα μη κοινοτικά εμπορεύματα που προσκομίζονται στο τελωνείο πρέπει να λαμβάνουν έναν από τους τελωνειακούς προορισμούς που γίνονται δεκτοί για τέτοια εμπορεύματα.

Άρθρο 49

1. Όταν τα εμπορεύματα αποτέλεσαν αντικείμενο συνοπτικής διασάφησης πρέπει να υποβληθούν σε διατυπώσεις προκειμένου να λάβουν τελωνειακό προορισμό μέσα στις ακόλουθες προθεσμίες:

α) 45 μέρες από την ημερομηνία κατάθεσης της συνοπτικής διασάφησης για τα εμπορεύματα που μεταφέρονται δια θαλάσσης·

β) 20 ημέρες από την ημερομηνία κατάθεσης της συνοπτικής διασάφησης για τα εμπορεύματα που φθάνουν με άλλον τρόπο εκτός από μεταφορά δια θαλάσσης.

2. Όταν το δικαιολογούν οι περιστάσεις, η τελωνειακή αρχή μπορεί να αποφασίσει τη σύντμηση ή να εγκρίνει την παράταση των προθεσμιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η παράταση δεν μπορεί, εντούτοις, να υπερβεί τις πραγματικές ανάγκες που δικαιολογούνται από τις περιστάσεις.

2913/92

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΝΑΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Άρθρο 50

Μέχρις ότου λάβουν τελωνειακό προορισμό, τα εμπορεύματα που προσκομίζονται στο τελωνείο θεωρούνται, αμέσως μετά την προσκόμισή τους, ότι βρίσκονται στην τελωνειακή κατάσταση της προσωρινής εναπόθεσης. Τα εμπορεύματα αυτά καλούνται στο εξής «εμπορεύματα σε προσωρινή εναπόθεση».

Άρθρο 51

1. Τα εμπορεύματα σε προσωρινή εναπόθεση μπορούν να παραμείνουν μόνο σε χώρους που έχουν εγκριθεί από την τελωνειακή αρχή και υπό τους όρους που καθορίζει η εν λόγω αρχή.

2. Η τελωνειακή αρχή μπορεί να απαιτήσει από το πρόσωπο που κατέχει τα εμπορεύματα τη σύσταση εγγύησης για να εξασφαλιστεί η πληρωμή οποιασδήποτε τελωνειακής οφειλής που μπορεί να δημιουργηθεί βάσει των άρθρων 203 ή 204.

Άρθρο 52

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 42, τα εμπορεύματα σε προσωρινή εναπόθεση μπορούν να υποστούν μόνο επεξεργασία που εξασφαλίζει τη διατήρησή τους στην αυτή κατάσταση, χωρίς μεταβολή της εμφάνισης ή των τεχνικών χαρακτηριστικών τους.

Άρθρο 53

1. Η τελωνειακή αρχή λαμβάνει χωρίς καθυστέρηση κάθε απαραίτητο μέτρο, συμπεριλαμβανομένης της πώλησης των εμπορευμάτων, προκειμένου να ρυθμιστεί η κατάσταση των εμπορευμάτων για τα οποία δεν έχουν ακόμα αρχίσει οι διατυπώσεις με σκοπό να δοθεί στα εμπορεύματα αυτά τελωνειακός προορισμός μέσα στις προθεσμίες που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 49.

2. Η τελωνειακή αρχή μπορεί να μεταφέρει τα εν λόγω εμπορεύματα, με την ευθύνη και τα έξοδα του προσώπου που τα κατέχει, σε ειδικό χώρο που βρίσκεται υπό την επιτήρησή της, έως ότου τακτοποιηθεί η κατάστασή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΜΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΥΠΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗΣ

2913/92

Άρθρο 54

Το άρθρο 38 με εξαίρεση την παράγραφο 1 στοιχείο α), καθώς και τα άρθρα 39 έως 53 δεν εφαρμόζονται κατά την είσοδο στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εμπορευμάτων που έχουν ήδη υπαχθεί σε καθεστώς διαμετακόμισης.

Άρθρο 55

Οι διατάξεις των άρθρων 42 έως 53 εφαρμόζονται μόλις μη κοινοτικά εμπορεύματα που κυκλοφόρησαν υπό καθεστώς διαμετακόμισης φθάνουν στον προορισμό τους στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας και προσκομίζονται στο τελωνείο σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τη διαμετακόμιση.

82/97

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 56

Όταν το απαιτούν οι περιστάσεις, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να προβούν στην καταστροφή εμπορευμάτων που φθάνουν στο τελωνείο. Οι τελωνειακές αρχές ενημερώνουν σχετικά τον κάτοχο των εμπορευμάτων. Οι δαπάνες της καταστροφής των εμπορευμάτων βαρύνουν τον κάτοχό τους.

Άρθρο 57

Όταν οι τελωνειακές αρχές διαπιστώνουν ότι εμπορεύματα έχουν εισέλθει παρατύπως στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ή έχουν διαφύγει της τελωνειακής επιτήρησης, λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της πώλησης των εμπορευμάτων, για την ρύθμιση της κατάστασής τους.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΑ

Άρθρο 58

1. Εκτός αντιθέτων διατάξεων, τα εμπορεύματα μπορούν ανά πάσα στιγμή, με τους όρους που καθορίζονται, να λάβουν οιονδήποτε προορισμό ανεξάρτητα από το είδος, την ποσότητα, την καταγωγή, την προέλευση ή τον προορισμό τους.

2913/92

2. Η παράγραφος 1 δεν αποτελεί εμπόδιο για την εφαρμογή απαγορεύσεων ή περιορισμών που δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και της ζωής των προσώπων και των ζώων ή προφύλαξης των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία, ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ

Τμήμα 1

Υπαγωγή των εμπορευμάτων σε τελωνειακό καθεστώς

Άρθρο 59

1. Κάθε εμπόρευμα που προορίζεται να υπαχθεί σε τελωνειακό καθεστώς πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο διασάφησης για το τελωνειακό αυτό καθεστώς.

2. Τα κοινοτικά εμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο διασάφησης για το καθεστώς της εξαγωγής, της τελειοποίησης προς επανεισαγωγή, της διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης βρίσκονται υπό τελωνειακή επιτήρηση από τη στιγμή της αποδοχής της διασάφησης και έως τη στιγμή που εξέρχονται από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ή καταστρέφονται ή μέχρις ότου ακυρωθεί η διασάφηση.

Άρθρο 60

Εφόσον η τελωνειακή νομοθεσία δεν περιέχει σχετικούς κανόνες, τα κράτη μέλη ορίζουν την αρμοδιότητα των διαφόρων τελωνείων που βρίσκονται στο έδαφός τους, αφού λάβουν υπόψη, κατά περίπτωση, το είδος των εμπορευμάτων ή το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο αυτά πρέπει να υπαχθούν.

Άρθρο 61

Η διασάφηση υποβάλλεται:

α) είτε γραπτώς

β) είτε με χρήση μηχανογραφικής μεθόδου, εφόσον η χρήση της προβλέπεται από τις διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής ή εγκρίνεται από τις τελωνειακές αρχές

γ) είτε με προφορική δήλωση ή οποιαδήποτε άλλη πράξη με την οποία ο κάτοχος των εν λόγω εμπορευμάτων εκφράζει την επιθυμία του να υπαγάγει τα εμπορεύματα σε τελωνειακό καθεστώς, αν η δυνατότητα αυτή προβλέπεται από τις διατάξεις που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Α. Γραπτές διασαφήσεις

2913/92

Ι. Συνήθης διαδικασία

Άρθρο 62

1. Οι γραπτές διασαφήσεις πρέπει να συντάσσονται σε έντυπο σύμφωνα με τον προβλεπόμενο επίσημο τύπο εντύπου. Πρέπει να περιέχουν όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων.

2. Στη διασάφηση πρέπει να επισυνάπτονται όλα τα έγγραφα των οποίων η προσκόμιση είναι απαραίτητη για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων.

Άρθρο 63

Οι διασαφήσεις που πληρούν τους όρους του άρθρου 62 γίνονται αμέσως αποδεκτές από τις τελωνειακές αρχές, αν επιπλέον τα εμπορεύματα τα οποία αφορούν προσκομίζονται στο τελωνείο.

Άρθρο 64

1. Η διασάφηση μπορεί να υποβληθεί από κάθε πρόσωπο δυνάμενο να προσκομίσει ή να ενεργήσει ώστε να προσκομισθεί στο αρμόδιο τελωνείο το οικείο εμπόρευμα καθώς και όλα τα παραστατικά των οποίων η προσκόμιση είναι αναγκαία για να επιτραπεί η εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση του εμπορεύματος.

2. Εντούτοις:

α) όταν η αποδοχή διασάφησης συνεπάγεται εκτέλεση ειδικών υποχρεώσεων από συγκεκριμένο πρόσωπο, η διασάφηση πρέπει να γίνεται από το πρόσωπο αυτό ή για λογαριασμό του·

β) ο διασαφιστής πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.

Ωστόσο, ο όρος της εγκατάστασης στην Κοινότητα δεν απαιτείται για τα πρόσωπα:

– που υποβάλλουν διασάφηση διαμετακόμισης ή διασάφηση προσωρινής εισδοχής,

– που υποβάλλουν διασάφηση εμπορευμάτων σε περιστασιακή βάση, και εφόσον οι τελωνειακές αρχές το κρίνουν αιτιολογημένο.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 στοιχείο β) δεν εμποδίζουν την εφαρμογή από τα κράτη μέλη των συμφωνιών που έχουν συνάψει με τρίτες χώρες ή των εθιμικών πρακτικών με παρόμοια αποτελέσματα, που επιτρέπουν στους υπηκόους των εν λόγω χωρών να προβαίνουν σε διασαφήσεις στο έδαφος αυτών των κρατών μελών, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 65

Κατόπιν αιτήσεως του διασαφιστή, του επιτρέπεται να διορθώσει ένα ή περισσότερα στοιχεία της διασάφησης μετά την αποδοχή της από τις τελωνειακές αρχές. Η διόρθωση δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να αφορά η διασάφηση εμπορεύματα άλλα από εκείνα τα οποία αφορούσε αρχικά.

Ωστόσο, δεν επιτρέπεται να γίνει καμία διόρθωση όταν η σχετική αίτηση υποβάλλεται αφού οι τελωνειακές αρχές:

α) είτε έχουν πληροφορήσει τον διασαφιστή ότι προτίθενται να εξετάσουν τα εμπορεύματα·

β) είτε έχουν διαπιστώσει ανακρίβεια των εν λόγω στοιχείων·

γ) είτε έχουν χορηγήσει άδεια παραλαβής των εμπορευμάτων.

Άρθρο 66

1. Κατόπιν αιτήσεως του διασαφιστή, οι τελωνειακές αρχές ακυρώνουν διασάφηση που έχει ήδη γίνει αποδεκτή, εφόσον ο διασαφιστής αποδείξει ότι το εμπόρευμα διασαφήθηκε κατά λάθος για το τελωνειακό καθεστώς που αντιστοιχεί στη διασάφηση ή ότι, λόγω ειδικών περιστάσεων, η υπαγωγή του εμπορεύματος στο τελωνειακό καθεστώς για το οποίο διασαφήθηκε δεν αιτιολογείται πλέον.

Ωστόσο, αν οι τελωνειακές αρχές έχουν πληροφορήσει τον διασαφιστή ότι προτίθενται να εξετάσουν τα εμπορεύματα, η αίτηση ακύρωσης της διασάφησης είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτή μόνο μετά την πραγματοποίηση της εξέτασης αυτής.

2. Η διασάφηση δεν μπορεί να ακυρωθεί μετά τη χορήγηση της άδειας παραλαβής των εμπορευμάτων, εκτός από τις περιπτώσεις που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

3. Η ακύρωση της διασάφησης δεν επιδρά στην εφαρμογή των ισχυουσών κατασταλτικών διατάξεων.

Άρθρο 67

Εκτός αντιθέτων ειδικών ρυθμίσεων, η ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εφαρμογή όλων των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων, είναι η ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης από τις τελωνειακές αρχές.

Άρθρο 68

Οι τελωνειακές αρχές για να επαληθεύσουν την ακρίβεια των διασαφήσεων που έχουν αποδεχθεί είναι δυνατόν να προβούν:

α) σε έλεγχο των εγγράφων ο οποίος αφορά τη διασάφηση και τα συνημμένα έγγραφα. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν ενδεχομένως να απαιτήσουν από το διασαφιστή να τους προσκομίσει άλλα έγγραφα για τη διαπίστωση της ακρίβειας των στοιχείων της διασάφησης·

β) σε εξέταση των εμπορευμάτων και, ενδεχομένως, σε δειγματοληψία για ανάλυση και λεπτομερή έλεγχο. 2913/92

Άρθρο 69

1. Η μεταφορά των εμπορευμάτων στο χώρο όπου πραγματοποιείται η εξέτασή τους, καθώς και, κατά περίπτωση, η δειγματοληψία και οι απαιτούμενες εργασίες για την εξέταση ή τη δειγματοληψία αυτή εκτελούνται από τον διασαφιστή ή με ευθύνη του. Τα έξοδα που προκύπτουν βαρύνουν τον διασαφιστή.

2. Ο διασαφιστής έχει το δικαίωμα να παρίσταται κατά την εξέταση των εμπορευμάτων, καθώς και, κατά περίπτωση, κατά τη δειγματοληψία. Όταν το κρίνουν σκόπιμο, οι τελωνειακές αρχές απαιτούν από το διασαφιστή να παρίσταται ή να εκπροσωπείται κατά την εξέταση των εμπορευμάτων ή τη δειγματοληψία, για να τους παρέχει την αναγκαία βοήθεια για τη διευκόλυνση της εξέτασης ή δειγματοληψίας.

3. Εφόσον γίνεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, η δειγματοληψία από τις τελωνειακές αρχές δεν συνεπάγεται αποζημίωση εκ μέρους της διοίκησης, τα έξοδα όμως της ανάλυσης ή του ελέγχου βαρύνουν τη διοίκηση.

Άρθρο 70

1. Όταν η εξέταση πραγματοποιείται σε ένα μέρος των εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο της αυτής διασάφησης, τα αποτελέσματα της μερικής εξέτασης ισχύουν για όλα τα εμπορεύματα της διασάφησης αυτής.

Ωστόσο, ο διασαφιστής μπορεί να ζητήσει πρόσθετη εξέταση των εμπορευμάτων, εφόσον κρίνει ότι τα αποτελέσματα της μερικής εξέτασης δεν ισχύουν για τα υπόλοιπα εμπορεύματα που διασαφήθηκαν.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, όταν ένα έντυπο διασάφησης περιέχει πολλά είδη, θεωρείται ότι τα στοιχεία για το κάθε είδος αποτελούν ξεχωριστή διασάφηση.

Άρθρο 71

1. Τα αποτελέσματα της επαλήθευσης της διασάφησης αποτελούν τη βάση για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο έχουν υπαχθεί τα εμπορεύματα.

2. Όταν δεν πραγματοποιείται η επαλήθευση της διασάφησης, η εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρει η παράγραφος 1 βασίζεται στα στοιχεία της διασάφησης.

Άρθρο 72

1. Η τελωνειακή αρχή λαμβάνει τα μέτρα τα απαιτούμενα για τη διαπίστωση της ταυτότητας των εμπορευμάτων, όταν η διαπίστωση αυτή είναι απαραίτητη για να τηρηθούν οι όροι του τελωνειακού καθεστώτος για το οποίο διασαφίστηκαν τα εν λόγω εμπορεύματα.

2913/92

2. Τα μέσα διαπίστωσης της ταυτότητας που έχουν τεθεί επί των εμπορευμάτων ή των μεταφορικών μέσων μπορούν να αφαιρεθούν ή να καταστραφούν μόνον από τις τελωνειακές αρχές ή με την άδειά τους, εκτός αν, λόγω τυχαίου γεγονότος ή ανωτέρας βίας, η αφαίρεση ή καταστροφή τους είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη των εμπορευμάτων ή των μεταφορικών μέσων.

Άρθρο 73

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 74, όταν πληρούνται οι όροι υπαγωγής στο σχετικό καθεστώς και εφόσον τα εμπορεύματα δεν αποτελούν αντικείμενο μέτρων απαγόρευσης ή περιορισμού, οι τελωνειακές αρχές χορηγούν άδεια παραλαβής των εμπορευμάτων μόλις εξακριβωθούν ή γίνουν αποδεκτά χωρίς επαλήθευση τα στοιχεία της διασάφησης. Το ίδιο ισχύει αν η επαλήθευση δεν μπορεί να περατωθεί μέσα σε εύλογες προθεσμίες και αν η προσκόμιση των εμπορευμάτων για την επαλήθευση αυτή δεν είναι πλέον απαραίτητη.

2. Η άδεια παραλαβής του συνόλου των εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο της ιδίας διασάφησης χορηγείται μόνο μία φορά.

Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, όταν ένα έντυπο διασάφησης περιέχει διάφορα είδη, τα στοιχεία που αφορούν το κάθε είδος θεωρείται ότι αποτελούν ξεχωριστή διασάφηση.

Άρθρο 74

1. Όταν η αποδοχή της τελωνειακής διασάφησης συνεπάγεται τη γένεση τελωνειακής οφειλής, η άδεια παραλαβής των εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο της διασάφησης χορηγείται μόνον αν έχει καταβληθεί το ποσό της τελωνειακής οφειλής ή έχει συσταθεί εγγύηση γι' αυτό. Ωστόσο, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η διάταξη αυτή δεν ισχύει για το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς.

2. Όταν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο έχουν διασαφηστεί τα εμπορεύματα, οι τελωνειακές αρχές απαιτούν τη σύσταση εγγύησης, η άδεια παραλαβής των εν λόγω εμπορευμάτων για το σχετικό τελωνειακό καθεστώς χορηγείται μόνο μετά τη σύσταση της εγγύησης.

Άρθρο 75

Λαμβάνονται τα απαιτούμενα μέτρα, περιλαμβανομένων της κατάσχεσης και της πώλησης, προκειμένου να ρυθμιστεί η κατάσταση των εμπορευμάτων:

α) για τα οποία δεν εκδόθηκε άδεια παραλαβής:

— είτε επειδή η εξέτασή τους δεν ήταν δυνατό να διενεργηθεί ή να συνεχιστεί μέσα στις καθορισμένες από τις τελωνειακές αρχές προθεσμίες, για λόγους που οφείλονται στο διασαφιστή

— είτε επειδή δεν προσκομίστηκαν τα έγγραφα από την προσκόμιση των οποίων εξαρτάται η υπαγωγή τους στο τελωνειακό καθεστώς για το οποίο διασαφίστηκαν

2913/92

– είτε επειδή οι εισαγωγικοί ή εξαγωγικοί δασμοί, ανάλογα με την περίπτωση, που έπρεπε να καταβληθούν ή για τους οποίους έπρεπε να συσταθεί εγγύηση δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποτέλεσαν αντικείμενο εγγύησης, μέσα στις καθορισμένες προθεσμίες

– είτε επειδή υπόκεινται σε απαγορευτικά ή περιοριστικά μέτρα·

β) τα οποία δεν παραλήφθηκαν μέσα σε εύλογες προθεσμίες μετά τη χορήγηση της άδειας παραλαβής.

II. Απλουστευμένη διαδικασία

Άρθρο 76

1. Προκειμένου να απλουστευθεί όσο το δυνατό η διεκπεραίωση των διατυπώσεων και διαδικασιών, χωρίς να θίγεται η κανονικότητα των πράξεων, οι τελωνειακές αρχές επιτρέπουν, υπό τους όρους που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής:

α) να μην περιλαμβάνονται στη διασάφηση του άρθρου 62 ορισμένα στοιχεία που αναφέρει η παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου ή να μην επισυνάπτονται στη διασάφηση αυτή ορισμένα έγγραφα που αναφέρει η παράγραφος 2 του ιδίου άρθρου·

β) να κατατίθεται αντί της διασάφησης που αναφέρει το άρθρο 62, εμπορικό ή διοικητικό έγγραφο που να συνδυάζεται με αίτηση υπαγωγής των εμπορευμάτων στο οικείο καθεστώς·

γ) να γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων για το οικείο καθεστώς με εγγραφή των εμπορευμάτων στα λογιστικά βιβλία· στην περίπτωση αυτή, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να απαλλάσσουν το διασαφιστή από την υποχρέωση προσκόμισης των εμπορευμάτων στο τελωνείο.

Η απλουστευμένη διασάφηση, το εμπορικό ή διοικητικό έγγραφο ή η εγγραφή στα λογιστικά βιβλία πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον τα στοιχεία που απαιτούνται για την εξακρίβωση της ταυτότητας των εμπορευμάτων. Η εγγραφή στα λογιστικά βιβλία πρέπει να περιλαμβάνει την ημερομηνία κατά την οποία αυτή έλαβε χώρα.

2. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που θα καθοριστούν με τη διαδικασία της επιτροπής, ο διασαφιστής υποχρεούται να χορηγήσει συμπληρωματική διασάφηση, η οποία μπορεί να είναι συνολική, περιοδική ή ανακεφαλαιωτική.

3. Οι συμπληρωματικές διασαφήσεις θεωρούνται ότι αποτελούν, μαζί με τις απλουστευμένες διασαφήσεις που αναφέρει η παράγραφος 1 στοιχεία α), β) ή γ), ενιαία και αδιαίρετη πράξη και ισχύουν από την ημερομηνία αποδοχής των απλουστευμένων διασαφήσεων· στις περιπτώσεις που αναφέρει η παράγραφος 1 στοιχείο γ) η εγγραφή στα λογιστικά βιβλία έχει την ίδια νομική ισχύ με την αποδοχή της διασάφησης που προβλέπει το άρθρο 62.

4. Ειδικές απλουστευμένες διαδικασίες για το καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Β. Άλλες διασαφήσεις

Άρθρο 77

Όταν η διασάφηση γίνεται με τη χρήση μηχανογραφικών συστημάτων κατά την έννοια του άρθρου 61 στοιχείο β), ή με προφορική δήλωση ή με οποιαδήποτε άλλη πράξη κατά την έννοια του άρθρου 61 στοιχείο γ) τα άρθρα 62 έως 76 εφαρμόζονται κατ' αναλογία και χωρίς να θίγονται οι αρχές που διατυπώνονται σε αυτά.

Γ. Εκ των υστέρων έλεγχος των διασαφήσεων

Άρθρο 78

1. Οι τελωνειακές αρχές είναι δυνατόν να επανεξετάσουν τη διασάφηση, αυτεπαγγέλτως ή εφόσον το ζητήσει ο διασαφιστής, μετά τη χορήγηση της άδειας παραλαβής των εμπορευμάτων.

2. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν, μετά τη χορήγηση άδειας παραλαβής των εμπορευμάτων και προκειμένου να διαπιστώσουν την ακρίβεια των στοιχείων της διασάφης (SIC! διασάφησης), να προβαίνουν σε έλεγχο των παραστατικών και εμπορικών στοιχείων των σχετικών με τις πράξεις εισαγωγής ή εξαγωγής των εν λόγω εμπορευμάτων, καθώς και με τις μεταγενέστερες εμπορικές πράξεις που αφορούν τα ίδια εμπορεύματα. Οι έλεγχοι αυτοί μπορούν να διενεργούνται στις εγκαταστάσεις του διασαφιστή, κάθε προσώπου που ενδιαφέρεται άμεσα ή έμμεσα επαγγελματικά για τις εν λόγω πράξεις, καθώς και οποιουδήποτε άλλου προσώπου που λόγω επαγγέλματος έχει στην κατοχή του τα εν λόγω έγγραφα και στοιχεία. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν επίσης να εξετάσουν τα εμπορεύματα, όταν αυτά είναι ακόμα δυνατόν να προσκομιστούν.

3. Όταν από την επανεξέταση της διασάφησης ή τους εκ των υστέρων ελέγχους προκύπτει ότι οι διατάξεις που διέπουν το σχετικό τελωνειακό καθεστώς έχουν εφαρμοστεί βάσει ανακριβών ή ελλιπών στοιχείων, οι τελωνειακές αρχές, τηρώντας τις διατάξεις που έχουν ενδεχομένως θεσπιστεί, λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να επανορθώσουν την κατάσταση λαμβάνοντας υπόψη τους τα νέα στοιχεία που βρίσκονται στη διάθεσή τους.

Τμήμα 2

Ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων

Άρθρο 79

Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία προσδίδει τελωνειακό χαρακτήρα κοινοτικού εμπορεύματος σε κάθε μη κοινοτικό εμπόρευμα.

Η πράξη αυτή συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρων εμπορικής πολιτικής, τη διεκπεραίωση των λοιπών διατυπώσεων που προβλέπονται για την εισαγωγή εμπορεύματος, καθώς και την επιβολή των νομίμως οφειλόμενων δασμών.

Άρθρο 80

2913/92

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 67 και εφόσον ο εισαγωγικός δασμός που επιβάλλεται σε εμπόρευμα είναι ο δασμός που αναφέρεται στο άρθρο 4 σημείο 10 πρώτη περίπτωση, και όταν ο συντελεστής του δασμού αυτού μειώνεται μετά την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης με την οποία ζητείται να τεθεί το εμπόρευμα σε ελεύθερη κυκλοφορία αλλά προτού δοθεί η άδεια παραλαβής του εμπορεύματος, ο διασαφιστής μπορεί να ζητήσει την εφαρμογή του ευνοϊκότερου αυτού συντελεστή.

2. Η παράγραφος 1 δεν εμφαρμόζεται όταν η άδεια παραλαβής των εμπορευμάτων δεν έχει δοθεί για λόγους για τους οποίους μόνος υπεύθυνος είναι ο διασαφιστής.

Άρθρο 81

Όταν μία αποστολή απαρτίζεται από εμπορεύματα που υπάγονται σε διαφορετικές δασμολογικές κλάσεις και η μεταχείριση κάθε εμπορεύματος χωριστά σύμφωνα με τη δασμολογική του κλάση συνεπάγεται, για τη σύνταξη της διασάφησης, εργασία και έξοδα δυσανάλογα με το ποσό των εισαγωγικών δασμών που τους επιβάλλονται, οι τελωνειακές αρχές μπορούν, ύστερα από αίτηση του διασαφιστή, να δέχονται να επιβάλλουν τους εισαγωγικούς δασμούς στο σύνολο των εμπορευμάτων που απαρτίζουν την αποστολή με βάση τη δασμολογική κατάταξη του εμπορεύματος για το οποίο προβλέπονται οι υψηλότεροι δασμοί.

Άρθρο 82

1. Όταν τα εμπορεύματα τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία με μειωμένο ή μηδενικό εισαγωγικό δασμό λόγω της χρησιμοποίησής τους για ειδικούς σκοπούς, παραμένουν υπό τελωνειακή επιτήρηση. Η τελωνειακή επιτήρηση λήγει όταν οι όροι που καθορίσθηκαν για την παραχώρηση του μειωμένου ή μηδενικού δασμού, δεν ισχύουν πλέον, όταν τα εμπορεύματα εξαχθούν ή καταστραφούν, ή όταν επιτραπεί έναντι καταβολής των οφειλομένων δασμών η χρησιμοποίηση των εμπορευμάτων για σκοπούς άλλους από εκείνους που προβλέπονται για την εφαρμογή του μειωμένου ή μηδενικού εισαγωγικού δασμού.

2. Τα άρθρα 88 και 90 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα εμπορεύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 83

Τα εμπορεύματα που έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία χάνουν τον τελωνειακό χαρακτήρα του κοινοτικού εμπορεύματος εφόσον:

α) η διασάφηση με την οποία ζητείται να τεθούν τα εμπορεύματα σε ελεύθερη κυκλοφορία ακυρωθεί μετά την παραλαβή των εμπορευμάτων —— ή

82/97 – deleted

β) οι εισαγωγικοί δασμοί που επιβάλλονται στα εμπορεύματα αυτά επιστραφούν ή διαγραφούν:

— είτε στο πλαίσιο του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή με τη μορφή του συστήματος επιστροφής δασμών

2913/92

— είτε για εμπορεύματα ελαττωματικά ή μη σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 238

— είτε στις περιπτώσεις που αναφέρει το άρθρο 239, όταν η επιστροφή ή η διαγραφή χρέους υπόκειται στον όρο ότι τα εμπορεύματα εξάγονται ή επανεξάγονται ή λαμβάνουν τελωνειακό προορισμό που επέχει θέση επανεξαγωγής.

Τμήμα 3

Καθεστώτα αναστολής και οικονομικά τελωνειακά καθεστώτα

Α. Διατάξεις κοινές για περισσότερα του ενός καθεστώτα

Άρθρο 84

1. Στα άρθρα 85 έως 90:

α) όταν χρησιμοποιείται, ο όρος «καθεστώς αναστολής» θεωρείται ότι υπονοεί, στην περίπτωση μη κοινοτικών εμπορευμάτων, τα ακόλουθα καθεστώτα:

— την εξωτερική διαμετακόμιση,

— την τελωνειακή αποταμίευση,

— την τελειοποίηση προς επανεξαγωγή με τη μορφή του συστήματος της αναστολής,

— τη μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο, και

— την προσωρινή εισαγωγή·

β) όταν χρησιμοποιείται, ο όρος «οικονομικό τελωνειακό καθεστώς» θεωρείται ότι υπονοεί τα ακόλουθα καθεστώτα:

— την τελωνειακή αποταμίευση,

— την τελειοποίηση προς επανεξαγωγή,

— τη μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο,

— την προσωρινή εισαγωγή και

— την τελειοποίηση προς επανεισαγωγή.

2. Εμπορεύματα εισαγωγής είναι τα εμπορεύματα που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς αναστολής καθώς και τα εμπορεύματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο, στο πλαίσιο του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, του συστήματος επιστροφής δασμών, των διατυπώσεων αποδέσμευσης εμπορεύματος ώστε να τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία και των διατυπώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 125.

3. Εμπορεύματα ως έχουν είναι τα εμπορεύματα εισαγωγής τα οποία δεν έχουν υποβληθεί σε εργασία τελειοποίησης ή μεταποίησης στο πλαίσιο των καθεστώτων τελειοποίησης προς επανεξαγωγή ή μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο.

Άρθρο 85

Η υπαγωγή σε οιοδήποτε οικονομικό τελωνειακό καθεστώς προϋποθέτει την έκδοση άδειας από τις τελωνειακές αρχές.

Άρθρο 86 2913/92

Με την επιφύλαξη των ειδικών όρων που προβλέπονται στα πλαίσια του οικείου καθεστώτος, η άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 85, καθώς και εκείνη του άρθρου 100 παράγραφος 1, χορηγείται μόνο:

— στα πρόσωπα που παρέχουν όλα τα εχέγγυα που απαιτούνται για την καλή διεξαγωγή των πράξεων, και

— εφόσον οι τελωνειακές αρχές μπορούν να εξασφαλίσουν την επιτήρηση και τον έλεγχο του καθεστώτος χωρίς να υποχρεωθούν να θέσουν σε εφαρμογή διοικητικό μηχανισμό δυσανάλογο προς τις εν λόγω οικονομικές ανάγκες.

Άρθρο 87

1. Οι όροι υπό τους οποίους γίνεται χρήση του εν λόγω καθεστώτος αναγράφονται στην άδεια.

2. Ο κάτοχος της άδειας υποχρεούται να ενημερώνει την τελωνειακή αρχή για κάθε στοιχείο που προκύπτει μετά την έκδοση της άδειας και που μπορεί να έχει επίπτωση στη διατήρηση της άδειας ή στο περιεχόμενό της.

Άρθρο 87α 82/97

Στις περιπτώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 7 πρώτη περίπτωση δεύτερη φράση, κάθε προϊόν ή εμπόρευμα που παράγεται από εμπόρευμα το οποίο έχει υπαχθεί σε καθεστώς αναστολής θεωρείται ότι υπάγεται στο ίδιο καθεστώς.

Άρθρο 88 2913/92

Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να θεωρήσουν ως προϋπόθεση για την υπαγωγή των εμπορευμάτων στο καθεστώς αναστολής τη σύσταση εγγυήσεως που να εξασφαλίζει την καταβολή της τελωνειακής οφειλής που ενδέχεται να γεννηθεί για τα εμπορεύματα αυτά.

Οι ειδικές διατάξεις σχετικά με την σύσταση της εγγυήσεως μπορεί να προβλέπονται στα πλαίσια ειδικού καθεστώτος αναστολής.

Άρθρο 89

1. Ένα οικονομικό καθεστώς αναστολής εκκαθαρίζεται όταν τα εμπορεύματα ή, κατά περίπτωση, παράγωγα ή μεταποιημένα προϊόντα που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς αυτό λάβουν νέο αποδεκτό τελωνειακό προορισμό.

2. Οι τελωνειακές αρχές λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη ρύθμιση της κατάστασης των εμπορευμάτων για τα οποία δεν έχει εκκαθαριστεί το καθεστώς υπό τους προβλεπόμενους όρους.

Άρθρο 90 2913/92

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του υποκείμενου σε οικονομικό τελωνειακό καθεστώς μπορούν, υπό όρους που καθορίζονται από τις τελωνειακές αρχές, να μεταβιβαστούν διαδοχικά σε άλλα πρόσωπα που πληρούν τους απαιτούμενους όρους για να τύχουν του εν λόγω καθεστώτος.

Β. Εξωτερική διαμετακόμιση

Ι. Γενικές διατάξεις

Άρθρο 91

1. Το καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης επιτρέπει την κυκλοφορία μεταξύ δύο σημείων του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας:

α) μη κοινοτικών εμπορευμάτων, χωρίς τα εμπορεύματα αυτά να υπόκεινται σε εισαγωγικούς δασμούς ή άλλες επιβαρύνσεις ούτε σε μέτρα εμπορικής πολιτικής·

β) κοινοτικών εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο κοινοτικού μέτρου που καθιστά αναγκαία την εξαγωγή τους σε τρίτη χώρα, και για τα οποία διενεργούνται οι σχετικές τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής.

2. Η κυκλοφορία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 πραγματοποιείται:

α) είτε υπό το καθεστώς της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης

β) είτε βάσει δελτίων TIR (σύμβασης TIR), υπό τον όρο ότι:

1. η μεταφορά έχει αρχίσει ή πρόκειται να περατωθεί εκτός της Κοινότητας, ή

2. τα μεταφερόμενα εμπορεύματα πρέπει να εκφορτωθούν εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, αλλά μεταφέρονται μαζί με εμπορεύματα που πρόκειται να εκφορτωθούν σε τρίτη χώρα, ή

3. η μεταφορά πραγματοποιείται από ένα σημείο της Κοινότητας σε άλλο διαμέσου τρίτης χώρας

γ) είτε βάσει δελτίων ΑΤΑ —— που χρησιμοποιούνται ως παραστατικά διαμετακόμισης 82/97 – deleted

δ) είτε βάσει του ρήνειου δηλωτικού (άρθρο 9 της αναθεωρημένης σύμβασης για τη ναυσιπλοΐα στο Ρήνο)

ε) είτε βάσει του εντύπου 302 που προβλέπεται στα πλαίσια της σύμβασης των κρατών μελών του Βορειοατλαντικού Συμφώνου σχετικά με το καθεστώς που εφαρμόζεται στις δυνάμεις τους, η οποία υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 19 Ιουνίου 1951

στ) είτε με ταχυδρομική αποστολή (στην οποία περιλαμβάνονται και τα ταχυδρομικά δέματα).

3. Το καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης εφαρμόζεται με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων που εφαρμόζονται για την κυκλοφορία των εμπορευμάτων που έχουν τεθεί υπό οικονομικό τελωνειακό καθεστώς.

Άρθρο 92

Το καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης εκκαθαρίζεται όταν τα εμπορεύματα που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς αυτό και το σχετικό έγγραφο προσάγονται στο τελωνείο του τόπου προορισμού σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω καθεστώτος.

II. Ειδικές διατάξεις σχετικά με την εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση

Άρθρο 93

Το καθεστώς της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης εφαρμόζεται στις μεταφορές που χρησιμοποιούν το έδαφος τρίτης χώρας μόνον εφόσον:

α) αυτή η δυνατότητα προβλέπεται από διεθνή συμφωνία, ή

β) η διέλευση από τρίτη χώρα πραγματοποιείται βάσει ενιαίου τίτλου μεταφοράς, που έχει εκδοθεί μέσα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας· στην περίπτωση αυτή, η ισχύς του εν λόγω καθεστώτος αναστέλλεται στο έδαφος της τρίτης χώρας.

Άρθρο 94

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 95, ο κυρίως υπόχρεος οφείλει να παράσχει εγγύηση για την εξασφάλιση της καταβολής της τελωνειακής οφειλής και άλλων επιβαρύνσεων που ενδέχεται να γεννηθούν για το εμπόρευμα.

2. Εκτός περιπτώσεων που καθορίζονται, εφόσον χρειαστεί, σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής, δεν απαιτείται εγγυοδοσία:

α) για τις θαλάσσιες και εναέριες διαδρομές·

β) για τις μεταφορές εμπορευμάτων δια του Ρήνου και των ρηνείων οδών·

γ) για τις μεταφορές διαμέσου δικτύου αγωγών·

δ) για πράξεις πραγματοποιούμενες από τις σιδηροδρομικές εταιρίες των κρατών μελών.

3. Σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής καθορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες απαλλάσσονται από την υποχρεωτική εγγυοδοσία οι μεταφορές εμπορευμάτων που πραγματοποιούνται δια πλωτών οδών άλλων από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 στοιχείο β).

Άρθρο 95

1. Κάθε πρόσωπο το οποίο πληροί τους όρους της παραγράφου 2 μπορεί να λάβει από τις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένο, και μέσα στα όρια της παραγράφου 3, απαλλαγή από την εγγύηση για τις πράξεις εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης που πραγματοποιεί, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος αναχώρησης και τα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων γίνονται οι πράξεις αυτές.

2. Η απαλλαγή από την εγγύηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται μόνο στα πρόσωπα τα οποία:

2913/92

α) είναι εγκατεστημένα στο κράτος μέλος όπου χορηγείται η απαλλαγή από την εγγύηση·

β) κάνουν τακτική χρήση του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης·

γ) η οικονομική τους κατάσταση τους επιτρέπει να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους·

δ) δεν έχουν διαπράξει σοβαρή παράβαση της τελωνειακής και φορολογικής νομοθεσίας, και

ε) έχουν αναλάβει ενυπόγραφα, σύμφωνα με υπόδειγμα που θα καθοριστεί αργότερα, την υποχρέωση να καταβάλουν, σε πρώτη γραπτή όχληση εκ μέρους των τελωνειακών αρχών, τα αιτούμενα ποσά για τις πράξεις κοινοτικής διαμετακόμισης που πραγματοποιούν.

3. Η απαλλαγή από την εγγύηση η οποία χορηγείται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, δεν εφαρμόζεται στις πράξεις κοινοτικής διαμετακόμισης εφόσον πρόκειται για εμπορεύματα:

α) συνολικής αξίας μεγαλύτερης από ένα ποσό το οποίο καθορίζεται με τη διαδικασία της επιτροπής, ή

β) που παρουσιάζουν αυξημένους κινδύνους, λαμβανομένου υπόψη του ύψους των εισαγωγικών δασμών και των λοιπών επιβαρύνσεων στις οποίες υπόκεινται σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

4. Σε κάθε πρόσωπο απαλλασσόμενο από την εγγύηση, οι απαλλάσσουσες αρχές χορηγούν, σε ένα ή περισσότερα αντίτυπα, πιστοποιητικό απαλλαγής από την εγγύηση.

Άρθρο 96

1. Ο κυρίως υπόχρεος είναι ο υποκείμενος στο καθεστώς εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης και οφείλει:

α) να προσκομίζει προς έλεγχο ανέπαφα τα εμπορεύματα στο τελωνείο προορισμού μέσα στην καθορισμένη προθεσμία και να έχει τηρήσει τα μέτρα διαπίστωσης της ταυτότητάς τους, τα οποία έχουν ληφθεί από τις τελωνειακές αρχές·

β) να τηρεί τις οικείες διατάξεις του καθεστώτος της κοινοτικής διαμετακόμισης.

2. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων του κυρίως υποχρέου που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο μεταφορέας ή παραλήπτης εμπορευμάτων που δέχεται εμπορεύματα, γνωρίζοντας ότι έχουν τεθεί υπό καθεστώς κοινοτικής διαμετακόμισης, οφείλει επίσης να τα προσκομίσει ανέπαφα στο τελωνείο προορισμού εντός της καθορισμένης προθεσμίας και να έχει τηρήσει τα μέτρα διαπίστωσης της ταυτότητάς τους τα οποία έχουν λάβει οι τελωνειακές αρχές.

Άρθρο 97

1. Οι λεπτομέρειες της λειτουργίας της διαδικασίας και οι εξαιρέσεις της καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

2. Με την επιφύλαξη εγγύησης της εφαρμογής των κοινοτικών μέτρων στα οποία υπάγονται τα εμπορεύματα:

α) τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να θεσπίζουν μεταξύ τους, με διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες, απλουστευμένες διαδικασίες σύμφωνες με κριτήρια που θα καθορισθούν, εφόσον παραστεί ανάγκη, οι οποίες θα εφαρμόζονται σε ορισμένα είδη εμπορίου ή σε καθορισμένες επιχειρήσεις· 2913/92

β) κάθε κράτος μέλος έχει την ευχέρεια θέσπισης απλουστευμένων διαδικασιών που θα εφαρμόζονται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στα εμπορεύματα που δεν πρόκειται να κυκλοφορήσουν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

Γ. Τελωνειακή αποταμίευση

Άρθρο 98

1. Το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης επιτρέπει να αποθηκεύονται σε αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης:

α) μη κοινοτικά εμπορεύματα, χωρίς να επιβάλλονται στα εμπορεύματα αυτά εισαγωγικοί δασμοί και μέτρα εμπορικής πολιτικής·

β) κοινοτικά εμπορεύματα για τα οποία ειδική κοινοτική ρύθμιση προβλέπει, λόγω της υπαγωγής τους σε καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης, το ευεργέτημα των μέτρων που συνδέονται, καταρχήν, με την εξαγωγή των εμπορευμάτων.

2. Ως «αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης» νοείται κάθε χώρος εγκεκριμένος από τις τελωνειακές αρχές και υποκείμενος στον έλεγχό τους, στον οποίο μπορούν να αποθηκευθούν εμπορεύματα υπό ορισμένους όρους.

3. Οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα εμπορεύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να υπαχθούν στο καθεστώς της τελωνειακής αποταμίευσης χωρίς να αποθηκευτούν σε αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 99

Η αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης μπορεί να είναι είτε δημόσια είτε ιδιωτική αποθήκη.

Νοούνται ως:

– «δημόσια αποθήκη» η αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης που δύναται να χρησιμοποιηθεί από οποιοδήποτε πρόσωπο για την αποθήκευση εμπορευμάτων,

– «ιδιωτική αποθήκη» η αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης που προορίζεται για την αποθήκευση εμπορευμάτων από το διαχειριστή της αποθήκης.

Διαχειριστής αποθήκης τελωνειακής αποταμίευσης είναι το πρόσωπο που έχει άδεια διαχείρισης αποθήκης τελωνειακής αποταμίευσης.

Ο αποταμιευτής είναι το πρόσωπο που δεσμεύεται με τη δήλωση υπαγωγής των εμπορευμάτων στο καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης ή το πρόσωπο στο οποίο έχουν μεταβιβασθεί τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του προηγουμένου.

2913/92

Άρθρο 100

1. Η διαχείριση τελωνειακής αποθήκης προϋποθέτει τη χορήγηση άδειας εκ μέρους των τελωνειακών αρχών, εκτός αν η διαχείριση αυτή πραγματοποιείται από τις ίδιες τις αρχές αυτές.

2. Το πρόσωπο που επιθυμεί να διαχειρισθεί αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης υποβάλλει γραπτή αίτηση με τα στοιχεία που απαιτούνται για τη χορήγηση της άδειας, ιδίως εκείνα που αποδεικνύουν την οικονομική αναγκαιότητα της αποθήκευσης. Η άδεια καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους πραγματοποιείται η διαχείριση της τελωνειακής αποθήκης.

3. Η άδεια χορηγείται μόνο σε πρόσωπα εγκατεστημένα στην Κοινότητα.

Άρθρο 101

Ο διαχειριστής αποθήκης τελωνειακής αποταμίευσης έχει τις ακόλουθες ευθύνες:

α) εξασφαλίζει ότι τα εμπορεύματα, κατά την παραμονή τους στην αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης, δεν διαφεύγουν της τελωνειακής επιτήρησης·

β) εκτελεί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την αποθήκευση των εμπορευμάτων που βρίσκονται υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης και

γ) τηρεί τους ειδικούς όρους που αναγράφονται στην άδεια.

Άρθρο 102

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 101, όταν η άδεια αφορά δημόσια αποθήκη, επιτρέπεται να προβλέπει ότι οι ευθύνες που αναφέρονται στο άρθρο 101 στοιχεία α) ή/και β) βαρύνουν αποκλειστικά τον αποταμιευτή.

2. Ο αποταμιευτής είναι πάντοτε υπεύθυνος για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την υπαγωγή των εμπορευμάτων στο καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης.

Άρθρο 103

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του διαχειριστή αποθήκης τελωνειακής αποταμίευσης μπορούν, εφόσον συμφωνούν οι τελωνειακές αρχές, να μεταβιβαστούν σε άλλο πρόσωπο.

Άρθρο 104

Με την επιφύλαξη του άρθρου 88, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να ζητήσουν από το διαχειριστή αποθήκης τελωνειακής αποταμίευσης εγγύηση σχετικά με τις ευθύνες που ορίζονται στο άρθρο 101.

2913/92

Άρθρο 105

Το πρόσωπο που έχουν ορίσει οι τελωνειακές αρχές πρέπει να τηρεί, με τη μορφή που έχουν εγκρίνει οι εν λόγω αρχές, λογιστική αποθήκης όλων των εμπορευμάτων που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης. Η τήρηση λογιστικής αποθήκης δεν είναι αναγκαία όταν τη δημόσια αποθήκη διαχειρίζονται οι τελωνειακές αρχές.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 86, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να μην τηρούν λογιστική αποθήκης στην περίπτωση που οι ευθύνες που αναφέρονται στο άρθρο 101 στοιχεία α) ή/και β) βαρύνουν αποκλειστικά τον αποταμιευτή και η υπαγωγή των εμπορευμάτων στο καθεστώς αυτό διενεργείται βάσει γραπτής διασάφησης στα πλαίσια της κανονικής διαδικασίας ή διοικητικού εγγράφου σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Άρθρο 106

1. Όταν υπάρχει οικονομική ανάγκη και χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η τελωνειακή επιτήρηση, η τελωνειακή αρχή μπορεί να επιτρέπει:

α) να αποθηκεύονται στους χώρους της αποθήκης τελωνειακής αποταμίευσης κοινοτικά εμπορεύματα, άλλα από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 98 παράγραφος 1 στοιχείο β)·

β) να ενεργούνται επί των μη κοινοτικών εμπορευμάτων μέσα στους χώρους της αποθήκης τελωνειακής αποταμίευσης εργασίες τελειοποίησης υπό το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή και με τους όρους που προβλέπονται από το εν λόγω καθεστώς. Οι διατυπώσεις που είναι δυνατόν να καταργηθούν σε αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής·

γ) να ενεργούνται επί των μη κοινοτικών εμπορευμάτων στους χώρους της αποθήκης τελωνειακής αποταμίευσης εργασίες μεταποίησης υπό το καθεστώς μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο και με τους όρους που προβλέπονται από το εν λόγω καθεστώς. Οι διατυπώσεις που είναι δυνατόν να καταργηθούν σε αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα εμπορεύματα δεν βρίσκονται υπό το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης.

3. Η τελωνειακή αρχή μπορεί να απαιτήσει τα εμπορεύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να καταχωρούνται στη λογιστική αποθήκης που προβλέπεται στο άρθρο 105.

Άρθρο 107

Τα εμπορεύματα που υπάγονται στο καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης πρέπει, μόλις εισέλθουν στην αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης, να καταχωρούνται στη λογιστική αποθήκης που προβλέπεται στο άρθρο 105.

2913/92

Άρθρο 108

1. Η διάρκεια παραμονής των εμπορευμάτων υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης είναι απεριόριστη.

Ωστόσο, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η τελωνειακή αρχή μπορεί να τάσσει προθεσμία μέσα στην οποία ο αποταμιευτής πρέπει να ορίσει για τα εμπορεύματα νέο τελωνειακό προορισμό.

2. Για ορισμένα εμπορεύματα που αναφέρονται στο άρθρο 98 παράγραφος 1 στοιχείο β) και υπάγονται στην κοινή γεωργική πολιτική, μπορούν να τάσσονται ειδικές προθεσμίες με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 109

1. Τα εμπορεύματα εισαγωγής μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συνήθων εργασιών που εξασφαλίζουν τη διατήρησή τους, τη βελτίωση της εμφάνισης ή της εμπορικής τους ποιότητας ή την προετοιμασία της διανομής ή μεταπώλησής τους.

Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την καλή λειτουργία της κοινής οργάνωσης των αγορών, μπορεί να καταρτιστεί ένας κατάλογος των περιπτώσεων στις οποίες οι εργασίες αυτές απαγορεύονται για τα εμπορεύματα που υπάγονται στην κοινή γεωργική πολιτική.

2. Τα κοινοτικά εμπορεύματα που αναφέρονται στο άρθρο 98 παράγραφος 1 στοιχείο β), τα οποία έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης και υπάγονται στην κοινή γεωργική πολιτική, μπορούν να αποτελούν αντικείμενο μόνο των εργασιών που προβλέπονται ρητά για τα εμπορεύματα αυτά.

3. Για τις εργασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο και στην παράγραφο 2, πρέπει προηγουμένως να χορηγείται άδεια από τις τελωνειακές αρχές, οι οποίες καθορίζουν τους όρους υπό τους οποίους οι εργασίες αυτές μπορούν να πραγματοποιηθούν.

4. Οι πίνακες των εργασιών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 καταρτίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 110

Εφόσον το δικαιολογούν οι περιστάσεις, τα εμπορεύματα που τίθενται υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης μπορούν να εξέρχονται προσωρινά από την αποθήκη. Για την έξοδο αυτή απαιτείται προηγούμενη άδεια της τελωνειακής αρχής, η οποία καθορίζει τους όρους με τους οποίους μπορεί να πραγματοποιείται η έξοδος.

Κατά το διάστημα που βρίσκονται εκτός αποθήκης, τα εμπορεύματα μπορούν να αποτελούν αντικείμενο των εργασιών που αναφέρονται στο άρθρο 109, υπό τους ίδιους όρους.

Άρθρο 111

Η τελωνειακή αρχή μπορεί να επιτρέπει να μεταφέρονται από μια αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης σε άλλη τα εμπορεύματα που τίθενται υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης.

Άρθρο 112 2913/92

1. Όταν δημιουργείται τελωνειακή οφειλή για εμπόρευμα εισαγωγής και η δασμολογητέα αξία του εμπορεύματος αυτού βασίζεται επί της πράγματι πληρωθείσης ή της πληρωτέας τιμής που περιλαμβάνει τα έξοδα αποθήκευσης και συντήρησης των εμπορευμάτων κατά την παραμονή τους στην αποθήκη, τα έξοδα αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται στη δασμολογητέα αξία, εφόσον διακρίνονται από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για το εμπόρευμα τιμή.

2. Όταν το εν λόγω εμπόρευμα έχει υποστεί συνήθεις εργασίες, κατά την έννοια του άρθρου 109, το είδος, η δασμολογητέα αξία και η ποσότητα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του ποσού των εισαγωγικών δασμών είναι, μετά από αίτηση του διασαφιστή, εκείνα που θα είχαν ληφθεί υπόψη, όσον αφορά το συγκεκριμένο εμπόρευμα, κατά τη χρονική στιγμή που αναφέρεται στο άρθρο 214, αν αυτό δεν είχε υποβληθεί στις εν λόγω εργασίες. Πάντως, είναι δυνατό να θεσπιστούν παρεκκλίσεις από την παρούσα διάταξη, με τη διαδικασία της επιτροπής.

3. Όταν το εμπόρευμα εισαγωγής τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ), το είδος, η δασμολογητέα αξία και η ποσότητα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 214, είναι αυτά που αφορούν το εμπόρευμα κατά την υπαγωγή του υπό το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης. 82/97

Το πρώτο εδάφιο ισχύει υπό τον όρο ότι αυτά τα στοιχεία δασμολόγησης έχουν αναγνωρισθεί ή έχουν γίνει αποδεκτά κατά την υπαγωγή στο καθεστώς, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος ζητά την εφαρμογή τους κατά τη στιγμή γένεσης της τελωνειακής οφειλής.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει με την επιφύλαξη εκ των υστέρων ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 78.

Άρθρο 113 2913/92

Τα κοινοτικά εμπορεύματα που υπάγονται στην κοινή γεωργική πολιτική, τα οποία τίθενται υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης και αναφέρονται στο άρθρο 98 παράγραφος 1 στοιχείο β), πρέπει να εξαχθούν ή να λάβουν έναν από τους άλλους προορισμούς που προβλέπονται από την ειδική κοινοτική νομοθεσία που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο.

Δ. Τελειοποίηση προς επανεξαγωγή

Ι. Γενικά

Άρθρο 114

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 115, το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή («ενεργητικής τελειοποίησης») επιτρέπει να χρησιμοποιούνται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, προκειμένου να υποβληθούν σε μία ή περισσότερες εργασίες τελειοποίησης:

2913/92

α) μη κοινοτικά εμπορεύματα που πρόκειται να επανεξαχθούν εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας υπό μορφή παράγωγων προϊόντων, χωρίς να υπόκεινται σε εισαγωγικούς δασμούς ή σε μέτρα εμπορικής πολιτικής

β) εμπορεύματα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία με επιστροφή ή διαγραφή των εισαγωγικών δασμών που αντιστοιχούν σε αυτά αν εξαχθούν από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ως παράγωγα προϊόντα.

2. Νοούνται ως:

α) σύστημα αναστολής: το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή με τη μορφή την οποία προβλέπει η παράγραφος 1 στοιχείο α)·

β) σύστημα επιστροφής δασμών: το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή με τη μορφή την οποία προβλέπει η παράγραφος 1 στοιχείο β)·

γ) εργασίες τελειοποίησης:

— η κατεργασία εμπορευμάτων, στην οποία περιλαμβάνεται η συναρμολόγηση, η συνένωση και η προσαρμογή τους σε άλλα εμπορεύματα,

— η μεταποίηση εμπορευμάτων,

— η επιδιόρθωση εμπορευμάτων, στην οποία περιλαμβάνεται η αποκατάσταση και η θέση τους σε λειτουργία, καθώς και

— η χρησιμοποίηση ορισμένων εμπορευμάτων, που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής και τα οποία δεν περιέχονται μεν στα παράγωγα προϊόντα, επιτρέπουν όμως ή διευκολύνουν την παραγωγή των προϊόντων αυτών, ακόμα και αν αναλίσκονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει κατά τη χρησιμοποίησή τους·

δ) παράγωγα προϊόντα: όλα τα προϊόντα που προκύπτουν από εργασίες τελειοποίησης·

ε) ισοδύναμα προϊόντα: τα κοινοτικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται αντί προϊόντων εισαγωγής για την παρασκευή παραγώγων προϊόντων·

στ) συντελεστής απόδοσης: η ποσότητα ή το ποσοστό παράγωγων προϊόντων που λαμβάνονται κατά την τελειοποίηση ορισμένης ποσότητας εμπορευμάτων εισαγωγής.

Άρθρο 115

1. Εφόσον πληρούνται οι όροι της παραγράφου 2 και με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, η τελωνειακή αρχή επιτρέπει:

α) να παράγονται παράγωγα προϊόντα από ισοδύναμα εμπορεύματα·

β) τα παράγωγα προϊόντα που παράγονται από ισοδύναμα εμπορεύματα να εξάγονται εκτός Κοινότητας πριν από την εισαγωγή των εμπορευμάτων εισαγωγής.

2913/92

2. Τα ισοδύναμα εμπορεύματα πρέπει να έχουν την ίδια ποιότητα και τα ίδια χαρακτηριστικά με τα εμπορεύματα εισαγωγής. Πάντως, σε ειδικές περιπτώσεις, οι οποίες καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής, τα ισοδύναμα εμπορεύματα μπορούν να βρίσκονται σε πιο προχωρημένο στάδιο κατασκευής από τα εμπορεύματα εισαγωγής.

3. Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 1, τα εμπορεύματα εισαγωγής τοποθετούνται στην τελωνειακή κατάσταση των ισοδυνάμων εμπορευμάτων, τα δε ισοδύναμα εμπορεύματα στην κατάσταση των εμπορευμάτων εισαγωγής.

4. Μπορούν να θεσπιστούν με τη διαδικασία της επιτροπής μέτρα που αποσκοπούν στην απαγόρευση ή τον περιορισμό της προσφυγής στις διατάξεις της παραγράφου 1.

5. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 1 στοιχείο β) και τα παράγωγα προϊόντα υπόκεινται σε εξαγωγικούς δασμούς εφόσον δεν εξαχθούν ή επανεξαχθούν στα πλαίσια εργασίας τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, ο κάτοχος της άδειας πρέπει να παρέχει εγγύηση που να εξασφαλίζει την καταβολή των δασμών αυτών σε περίπτωση που η εισαγωγή των εμπορευμάτων δεν πραγματοποιηθεί εντός της καθορισμένης προθεσμίας.

II. Χορήγηση της άδειας

Άρθρο 116

Η άδεια για τελειοποίηση προς επανεξαγωγή χορηγείται μετά από αίτηση του προσώπου που πραγματοποιεί το ίδιο ή μέσω τρίτου εργασίες τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.

Άρθρο 117

Η άδεια χορηγείται μόνο:

α) σε πρόσωπα εγκατεστημένα στην Κοινότητα. Όταν όμως πρόκειται για εισαγωγές που δεν έχουν εμπορικό χαρακτήρα, η άδεια μπορεί να χορηγείται και σε πρόσωπα εγκατεστημένα έξω από την Κοινότητα·

β) εφόσον, με την επιφύλαξη της χρησιμοποίησης εμπορευμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 114 παράγραφος 2 στοιχείο γ) τελευταία περίπτωση, είναι δυνατόν να εξακριβωθεί ότι τα παράγωγα προϊόντα προήλθαν από τα εμπορεύματα εισαγωγής, ή στην περίπτωση του άρθρου 115, εφόσον είναι δυνατόν να εξακριβωθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για τα ισοδύναμα εμπορεύματα·

γ) στην περίπτωση που το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία ευνοϊκότερων προϋποθέσεων για την εξαγωγή ή την επανεξαγωγή των παράγωγων προϊόντων, εφόσον δεν θίγονται τα ουσιώδη συμφέροντα των παραγωγών της Κοινότητας (οικονομικοί όροι).

Άρθρο 118

1. Η τελωνειακή αρχή καθορίζει την προθεσμία μέσα στην οποία τα παράγωγα προϊόντα πρέπει να εξαχθούν ή να επανεξαχθούν ή να λάβουν άλλο τελωνειακό προορισμό. Η προθεσμία αυτή καθορίζεται αφού ληφθεί υπόψη το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την πραγματοποίηση των εργασιών τελειοποίησης και για τη διάθεση των παράγωγων προϊόντων.

2. Οι προθεσμίες υπολογίζονται από την ημερομηνία κατά την οποία τα μη κοινοτικά εμπορεύματα τίθενται υπό καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή. Η τελωνειακή αρχή μπορεί να τις παρατείνει μετά από δεόντως αιτιολογημένη αίτηση του κατόχου της άδειας.

Είναι δυνατόν, για λόγους απλούστευσης, να αποφασίζεται ότι οι προθεσμίες που αρχίζουν να υπολογίζονται κατά τη διάρκεια ημερολογιακού μήνα ή τριμήνου, λήγουν την τελευταία ημέρα μεταγενέστερου ημερολογιακού μήνα ή τριμήνου, ανάλογα με την περίπτωση.

3. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 115 παράγραφος 1 στοιχείο β), η τελωνειακή αρχή καθορίζει την προθεσμία μέσα στην οποία τα μη κοινοτικά εμπορεύματα πρέπει να διασαφιστούν για το καθεστώς. Η προθεσμία αυτή υπολογίζεται από την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής των παράγωγων προϊόντων που παρήχθησαν από τα αντίστοιχα ισοδύναμα εμπορεύματα.

4. Ειδικές προθεσμίες μπορεί να καθορίζονται, με τη διαδικασία της επιτροπής, για ορισμένες εργασίες τελειοποίησης ή για ορισμένα εμπορεύματα εισαγωγής.

Άρθρο 119

1. Η τελωνειακή αρχή καθορίζει είτε το συντελεστή απόδοσης της εργασίας τελειοποίησης είτε, κατά περίπτωση, τον τρόπο καθορισμού αυτού του συντελεστή. Ο συντελεστής απόδοσης καθορίζεται ανάλογα με τις πραγματικές συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιείται ή πρέπει να πραγματοποιηθεί η εργασία τελειοποίησης.

2. Όταν το δικαιολογούν οι περιστάσεις, και ιδίως όταν πρόκειται για εργασίες τελειοποίησης πραγματοποιούμενες κατά πάγια τακτική υπό τεχνικές συνθήκες σαφώς καθορισμένες σε εμπορεύματα με ιδιαίτερα σταθερά χαρακτηριστικά, οι οποίες καταλήγουν στην παραγωγή παράγωγων προϊόντων σταθερής ποιότητας, είναι δυνατόν να καθοριστούν κατ' αποκοπήν συντελεστές απόδοσης σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής, βάσει των πραγματικών στοιχείων που έχουν προηγουμένως διαπιστωθεί.

Άρθρο 120

Με τη διαδικασία της επιτροπής, μπορούν να καθοριστούν οι περιπτώσεις και οι όροι υπό τους οποίους τα αρχικά εμπορεύματα ή τα παράγωγα προϊόντα θεωρούνται ότι έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία.

2913/92

Άρθρο 121

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 122, όταν δημιουργείται τελωνειακή οφειλή, το ποσό της οφειλής αυτής καθορίζεται βάσει των στοιχείων δασμολόγησης που ισχύουν για τα εμπορεύματα εισαγωγής κατά τη χρονική στιγμή της αποδοχής της διασάφησης για την υπαγωγή των εμπορευμάτων αυτών στο καθεστώς τελειοποίησης προς εξαγωγή.

2. Εφόσον τα εμπορεύματα εισαγωγής, κατά τη χρονική στιγμή που ορίζει η παράγραφος 1, πληρούσαν τους όρους που απαιτούνται για την υπαγωγή τους στο προτιμησιακό δασμολογικό καθεστώς στα πλαίσια δασμολογικών ποσοστώσεων ή ανώτατων δασμολογικών ορίων, τότε τα εμπορεύματα αυτά μπορούν να επωφελούνται της προτιμησιακής δασμολογικής μεταχείρισης που προβλέπεται, ενδεχομένως, για όμοια εμπορεύματα κατά την αποδοχή της διασάφησης για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Άρθρο 122

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 121, τα παράγωγα προϊόντα:

α) υπόκεινται στους εισαγωγικούς δασμούς που ισχύουν γι' αυτά όταν:

   – έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία και περιλαμβάνονται στον κατάλογο που καταρτίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής, εφόσον αντιστοιχούν αναλογικά στο εξαγόμενο τμήμα των παράγωγων προϊόντων τα οποία δεν περιέχονται στον εν λόγω κατάλογο. Πάντως, ο κάτοχος της άδειας μπορεί να ζητήσει τη δασμολόγηση αυτών των προϊόντων σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 121,

   – υπόκεινται σε επιβαρύνσεις που έχουν θεσπιστεί στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και τούτο προβλέπεται από τις διατάξεις που θεσπίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής·

β) υπόκεινται σε εισαγωγικούς δασμούς που καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν στα πλαίσια του εν λόγω τελωνειακού συστήματος ή για τις ελεύθερες ζώνες ή ελεύθερες αποθήκες, εφόσον έχουν υπαχθεί σε καθεστώς αναστολής ή σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη.

   Ωστόσο:

   – ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει τη δασμολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 121,

   – στην περίπτωση που τα παράγωγα εμπορεύματα έχουν λάβει έναν υπό τους προαναφερόμενους τελωνειακούς προορισμούς, εκτός της μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο, το ποσό των εισαγωγών δασμών πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσο με εκείνο που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 121·

γ) είναι δυνατόν να υποβάλλονται στους κανόνες δασμολόγησης που προβλέπονται στο πλαίσιο του καθεστώτος μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο, εφόσον το εμπόρευμα εισαγωγής είχε υπαχθεί σ' αυτό το καθεστώς· 2913/92

δ) τυγχάνουν ευνοϊκής δασμολογικής μεταχείρισης λόγω του ιδιαίτερου προορισμού τους, εφόσον η μεταχείριση αυτή προβλέπεται για εισαγόμενα όμοια εμπορεύματα·

ε) δεν υπόκεινται σε εισαγωγικούς δασμούς εφόσον η ατέλεια αυτή προβλέπεται, για εισαγόμενα όμοια εμπορεύματα, σύμφωνα με το άρθρο 184.

IV. Εργασίες τελειοποίησης που πραγματοποιούνται εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας

Άρθρο 123

1. Μπορεί να εξαχθεί προσωρινά το σύνολο ή τμήμα των παράγωγων προϊόντων ή των αρχικών εμπορευμάτων προκειμένου να υποστεί συμπληρωματικές εργασίες τελειοποίησης που πρόκειται να πραγματοποιηθούν εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, εφόσον χορηγείται άδεια από την τελωνειακή αρχή με τους όρους που καθορίζουν οι διατάξεις για το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεισαγωγή.

2. Όταν δημιουργείται τελωνειακή οφειλή για τα επανεισαγόμενα προϊόντα, πρέπει να εισπράττονται:

α) επί των παράγωγων προϊόντων ή των αρχικών εμπορευμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι εισαγωγικοί δασμοί που υπολογίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 121 και 122, και

β) επί των προϊόντων που επανεισάγονται μετά από τελειοποίηση εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, οι εισαγωγικοί δασμοί, των οποίων το ύψος υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που αφορούν το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεισαγωγή, με τους ίδιους όρους που θα ίσχυαν αν τα προϊόντα που εξάγονται στα πλαίσια του προαναφερόμενου καθεστώτος είχαν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία πριν πραγματοποιηθεί η εξαγωγή αυτή.

V. Ειδικές διατάξεις σχετικές με το σύστημα επιστροφής δασμών

Άρθρο 124

1. Το σύστημα επιστροφής δασμών μπορεί να εφαρμοσθεί σε όλα τα εμπορεύματα, εκτός από εκείνα τα οποία, κατά την αποδοχή της διασάφησης με την οποία τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία:

— υπόκεινται σε ποσοτικούς περιορισμούς κατά την εισαγωγή,

— συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις για να τύχουν προτιμησιακού δασμολογικού μέτρου ή αυτόνομου μέτρου αναστολής κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 3 στοιχεία δ), ε) και στ) στα πλαίσια ποσοστώσεων,

– υπόκεινται σε μία επιβάρυνση κατά την εισαγωγή, προβλεπόμενη στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή των ειδικών καθεστώτων που ισχύουν για ορισμένα εμπορεύματα που προκύπτουν από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων.

2913/92 – 82/97

2. Επιπλέον, το σύστημα επιστροφής δασμών εφαρμόζεται μόνον εφόσον, κατά την αποδοχή της διασάφησης με την οποία τα εμπορεύματα εισαγωγής τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, δεν έχει καθορισθεί καμία επιστροφή κατά την εξαγωγή για τα παράγωγα προϊόντα.

3. Το ευεργέτημα του συστήματος επιστροφής δασμών μπορεί να παραχωρηθεί μόνον εφόσον, κατά την αποδοχή της διασάφησης εξαγωγής των παράγωγων προϊόντων:

– τα εμπορεύματα εισαγωγής δεν υπόκεινται σε μία από τις επιβαρύνσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο τρίτη περίπτωση,

– δεν έχει καθορισθεί καμία επιστροφή κατά την εξαγωγή για τα παράγωγα προϊόντα.

Άρθρο 125

1. Η διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία πρέπει να φέρει την ένδειξη ότι γίνεται χρήση του συστήματος επιστροφής δασμών, καθώς και τα στοιχεία της άδειας.

2. Όταν το ζητήσει η τελωνειακή αρχή, η εν λόγω άδεια πρέπει να επισυνάπτεται στη διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Άρθρο 126

Στο πλαίσιο του συστήματος επιστροφής δασμών δεν εφαρμόζονται το άρθρο 115 παράγραφος 1 στοιχείο β) και παράγραφοι 3 και 5, το άρθρο 118 παράγραφος 3, τα άρθρα 120 και 121, το άρθρο 122 στοιχείο α) δεύτερη περίπτωση και στοιχείο γ) και το άρθρο 129.

Άρθρο 127

Η προσωρινή εξαγωγή παράγωγων προϊόντων που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 123 παράγραφος 1 θεωρείται ως εξαγωγή κατά την έννοια του άρθρου 128 μόνον εφόσον τα εν λόγω εμπορεύματα δεν επανεισαχθούν στην Κοινότητα μέσα στις καθορισμένες προθεσμίες.

Άρθρο 128

1. Ο κάτοχος της έγκρισης μπορεί να ζητήσει την επιστροφή ή τη διαγραφή εισαγωγικών δασμών εφόσον αποδεικνύει, με τρόπο ικανοποιητικό για τις τελωνειακές αρχές, ότι τα εισαγόμενα εμπορεύματα που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία, στο πλαίσιο του συστήματος επιστροφών, υπό μορφή παράγωγων προϊόντων ή αρχικών εμπορευμάτων:

82/97

– είτε έχουν εξαχθεί,

– είτε έχουν τεθεί, με στόχο τη μεταγενέστερη επανεξαγωγή τους, υπό καθεστώς διαμετακόμισης, τελωνειακής αποταμίευσης, προσωρινής εισαγωγής, τελειοποίησης προς επανεξαγωγή – σύστημα αναστολής –, σε ελεύθερη ζώνη ή σε ελεύθερη αποθήκη, 82/97

οι δε λοιποί όροι χρησιμοποίησης του εν λόγω καθεστώτος έχουν τηρηθεί.

2. Για να λάβουν έναν από τους τελωνειακούς προορισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερη περίπτωση, τα παράγωγα προϊόντα ή τα αρχικά εμπορεύματα θεωρούνται ως μη κοινοτικά.

3. Η προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να κατατεθεί η αίτηση επιστροφής δασμών ορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής. 2913/92

4. Όταν παράγωγα προϊόντα ή αρχικά εμπορεύματα, που ετέθησαν υπό τελωνειακό καθεστώς ή σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, και με την επιφύλαξη του άρθρου 122 στοιχείο β), το ποσό των επιστροφών ή διαγραφέντων εισαγωγικών δασμών θεωρείται ότι συνιστά το ποσό της τελωνειακής οφειλής. 82/97

5. Για τον καθορισμό του ποσού των εισαγωγικών δασμών που πρόκειται να επιστραφούν ή να διαγραφούν, ισχύουν αναλογικά οι διατάξεις του άρθρου 122 στοιχείο α) πρώτη περίπτωση. 2913/92

VI. Άλλη διάταξη

Άρθρο 129

Το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή με το σύστημα της αναστολής εφαρμόζεται επίσης προκειμένου να απαλλαγούν τα παράγωγα προϊόντα από τους εξαγωγικούς δασμούς οι οποίοι επιβαρύνουν ενδεχομένως όμοια προϊόντα που προκύπτουν από κοινοτικά εμπορεύματα αντί των εμπορευμάτων εισαγωγής.

Ε. Μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο

Άρθρο 130

Το καθεστώς της μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο επιτρέπει την επεξεργασία, στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, μη κοινοτικών εμπορευμάτων, προκειμένου να υποβληθούν αυτά σε εργασίες που μεταβάλλουν το είδος ή την κατάστασή του, χωρίς να υπόκεινται στους εισαγωγικούς δασμούς ή σε μέτρα εμπορικής πολιτικής, και τη θέση των προϊόντων που προκύπτουν από τις εν λόγω εργασίες σε ελεύθερη κυκλοφορία αφού καταβληθούν οι αναλογούντες εισαγωγικοί δασμοί. Τα προϊόντα αυτά ονομάζονται μεταποιημένα προϊόντα.

Άρθρο 131

Ο πίνακας των περιπτώσεων για τις οποίες μπορεί να χρησιμοποιηθεί το καθεστώς μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο καθορίζεται με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 132

Η άδεια μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο χορηγείται μετά από αίτηση του προσώπου που πραγματοποιεί ή για λογαριασμό του οποίου πραγματοποιείται η μεταποίηση.

Άρθρο 133

Η άδεια χορηγείται μόνο:

α) σε πρόσωπα εγκατεστημένα στην Κοινότητα·

β) εφόσον τα εμπορεύματα εισαγωγής είναι δυνατόν να αναγνωριστούν μέσα στα μεταποιημένα προϊόντα·

γ) αν το είδος ή η κατάσταση των εμπορευμάτων τη στιγμή της θέσης τους υπό το καθεστώς δεν μπορεί να αποκατασταθεί οικονομικά μετά τη μεταποίηση·

δ) αν η προσφυγή στο καθεστώς δεν μπορεί να συνεπάγεται την παράκαμψη των αποτελεσμάτων των κανόνων καταγωγής και των ποσοτικών περιορισμών που εφαρμόζονται στα εισαγόμενα εμπορεύματα·

ε) στην περίπτωση που πληρούνται οι αναγκαίοι όροι ώστε το καθεστώς αυτό να μπορεί να συμβάλει στην δημιουργία ή τη διατήρηση δραστηριότητας μεταποίησης εμπορευμάτων στην Κοινότητα, χωρίς να θίγονται τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών παρόμοιων εμπορευμάτων (οικονομικοί όροι).

Άρθρο 134

Το άρθρο 118 παράγραφοι 1, 2 και 4 και το άρθρο 119 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

Άρθρο 135

Όταν δημιουργείται τελωνειακή οφειλή για αρχικά εμπορεύματα ή για προϊόντα που βρίσκονται σε ενδιάμεσο στάδιο μεταποίησης σε σχέση με εκείνο που προβλέπεται στην άδεια, το ποσό της οφειλής αυτής καθορίζεται με βάση τα στοιχεία δασμολόγησης που αντιστοιχούν στα εμπορεύματα εισαγωγής κατά τη στιγμή της αποδοχής της διασάφησης για την υπαγωγή των εμπορευμάτων αυτών στη διαδικασία μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο.

Άρθρο 136

1. Αν, τη στιγμή της υπαγωγής τους στη διαδικασία μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο, τα εμπορεύματα εισαγωγής πληρούν τους όρους για να τύχουν προτιμησιακής δασμολογικής μεταχείρισης, και η ίδια προτιμησιακή δασμολογική μεταχείριση εφαρμόζεται για προϊόντα όμοια με τα μεταποιημένα προϊόντα που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία, οι εισαγωγικοί δασμοί στους οποίους υπόκεινται τα μεταποιημένα προϊόντα υπολογίζονται με βάση το συντελεστή δασμού που ισχύει στο πλαίσιο της εν λόγω μεταχείρισης.

2913/92

2. Αν η προτιμησιακή δασμολογική μεταχείριση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 για τα εμπορεύματα εισαγωγής προβλέπεται στα πλαίσια δασμολογικών ποσοστώσεων ή δασμολογικών οροφών, η εφαρμογή του συντελεστή δασμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 για τα μεταποιημένα προϊόντα θα εξαρτάται επίσης από την προϋπόθεση ότι η εν λόγω προτιμησιακή δασμολογική μεταχείριση εφαρμόζεται στα εμπορεύματα εισαγωγής κατά τη στιγμή της αποδοχής της διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία. Στην περίπτωση αυτή η ποσότητα των εμπορευμάτων εισαγωγής που πράγματι υπεισήλθε στην κατασκευή των μεταποιημένων προϊόντων που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία καταλογίζεται στις δασμολογικές ποσοστώσεις ή ανώτατα δασμολογικά όρια που ισχύουν τη στιγμή της αποδοχής της διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, και δεν γίνεται καταλογισμός στις δασμολογικές ποσοστώσεις ή στα ανώτατα δασμολογικά όρια που ανοίγονται για τα προϊόντα που είναι πανομοιότυπα με τα μεταποιημένα προϊόντα.

ΣΤ. Προσωρινή εισαγωγή

Άρθρο 137

Το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής επιτρέπει τη χρησιμοποίηση στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, με ολική ή μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς και χωρίς να υπόκεινται σε μέτρα εμπορικής πολιτικής, μη κοινοτικών εμπορευμάτων που πρόκειται να επανεξαχθούν, χωρίς να έχουν υποστεί μεταποιήσεις, εξαιρουμένης της φυσιολογικής φθοράς τους λόγω χρήσεως.

Άρθρο 138

Η άδεια προσωρινής εισαγωγής χορηγείται μετά από αίτηση του προσώπου που χρησιμοποιεί ή για λογαριασμό του οποίου χρησιμοποιούνται τα εν λόγω εμπορεύματα.

Άρθρο 139

Οι τελωνειακές αρχές δεν χορηγούν την άδεια προσωρινής εισαγωγής εφόσον είναι αδύνατον να εξακριβωθεί η ταυτότητα των εμπορευμάτων εισαγωγής.

Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να εγκρίνουν την εφαρμογή του καθεστώτος προσωρινής εισαγωγής χωρίς να εξακριβώσουν την ταυτότητα των εμπορευμάτων όταν, λόγω του είδους των εμπορευμάτων ή των εργασιών που πρέπει να γίνουν, η αδυναμία εξακρίβωσης της ταυτότητας των εμπορευμάτων δεν πρόκειται να προκαλέσει κατάχρηση του καθεστώτος.

Άρθρο 140

1. Οι τελωνειακές αρχές καθορίζουν την προθεσμία μέσα στην οποία τα εμπορεύματα εισαγωγής πρέπει να έχουν επανεξαχθεί ή να έχουν λάβει νέο τελωνειακό προορισμό. Η προθεσμία πρέπει να είναι επαρκής ώστε να μπορεί να επιτευχθεί ο στόχος της εγκεκριμένης χρησιμοποίησης.

2913/92

2. Με την επιφύλαξη των ειδικών προθεσμιών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 141, η διάρκεια παραμονής των εμπορευμάτων υπό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής είναι είκοσι τέσσερις μήνες. Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν, σε συμφωνία με τον ενδιαφερόμενο, να καθορίζουν μικρότερες προθεσμίες.

3. Όταν εξαιρετικές περιστάσεις το δικαιολογούν, οι τελωνειακές αρχές μπορούν, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, να παρατείνουν σε εύλογα όρια τις προθεσμίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, προκειμένου να καταστεί δυνατή η εγκριθείσα χρησιμοποίηση.

Άρθρο 141

Οι περιπτώσεις και οι ειδικοί όροι υπό τους οποίους είναι δυνατή η εφαρμογή του καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής με ολική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς, καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 142

1. Το ευεργέτημα του καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς παρέχεται για τα εμπορεύματα τα οποία, μολονότι παραμένουν στην κυριότητα προσώπου εγκατεστημένου εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, δεν αναφέρονται στις διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 141, ή τα οποία, μολονότι αναφέρονται στις εν λόγω διατάξεις, δεν πληρούν όλους τους όρους που προβλέπονται σχετικά προκειμένου να παρασχεθεί η έγκριση της προσωρινής εισαγωγής με πλήρη απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς.

2. Ο κατάλογος των εμπορευμάτων που αποκλείονται από τη δυνατότητα του ευεργετήματος του καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς καταρτίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 143

1. Το ποσό των εισαγωγικών δασμών που απαιτούνται όσον αφορά τα εμπορεύματα που υπάγονται στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς ορίζεται, ανά μήνα ή κλάσμα μηνός κατά τον οποίο τα εμπορεύματα έχουν υπαχθεί στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή, σε 3 % του ποσού των δασμών που θα είχαν εισπραχθεί για τα εν λόγω εμπορεύματα, αν αυτά είχαν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία κατά την ημερομηνία της υπαγωγής τους στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής.

2. Το εισπρακτέο ποσό των εισαγωγικών δασμών δεν πρέπει να υπερβαίνει το ποσό που θα είχε εισπραχθεί αν τα εν λόγω εμπορεύματα είχαν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία κατά την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν υπό το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ενδεχόμενοι τόκοι.

3. Η μεταβίβαση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 90 δεν συνεπάγεται ότι το ίδιο σύστημα απαλλαγής πρέπει να εφαρμόζεται για κάθε μία από τις περιόδους χρησιμοποίησης που πρέπει να ληφθούν υπόψη. 2913/92

4. Όταν η μεταβίβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 πραγματοποιείται με το σύστημα της μερικής απαλλαγής για τους δύο δικαιούχους του συστήματος κατά τη διάρκεια του ίδιου μήνα, ο δικαιούχος που προηγείται είναι οφειλέτης του ποσού των εισαγωγικών δασμών που οφείλεται για το σύνολο του μήνα αυτού.

Άρθρο 144

1. Όταν δημιουργείται τελωνειακή οφειλή για εμπορεύματα εισαγωγής, το ποσό της οφειλής αυτής καθορίζεται με βάση τα στοιχεία δασμολόγησης που αντιστοιχούν στα εμπορεύματα αυτά κατά τη στιγμή της αποδοχής της διασάφησης για την υπαγωγή τους στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής. Πάντως, όταν αυτό προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 141, το ποσό της οφειλής καθορίζεται με βάση τα στοιχεία δασμολόγησης που αντιστοιχούν στα εν λόγω εμπορεύματα κατά τη χρονική στιγμή που αναφέρεται στο άρθρο 214.

2. Όταν για άλλο λόγο, εκτός την υπαγωγή στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς, δημιουργείται τελωνειακή οφειλή για εμπορεύματα που έχουν υπαχθεί στο εν λόγω καθεστώς, το ποσό της οφειλής αυτής ισούται με τη διαφορά του ποσού των δασμών που καθορίζεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 και του ποσού που οφείλεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 143.

Ζ. Τελειοποίηση προς επανεισαγωγή

Ι. Γενικά

Άρθρο 145

1. Το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεισαγωγή («παθητικής τελειοποίησης») επιτρέπει, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων των άρθρων 154 και 159 και του άρθρου 123, την προσωρινή εξαγωγή κοινοτικών εμπορευμάτων εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας προκειμένου να υποστούν εργασίες τελειοποίησης και τη θέση των προϊόντων που προκύπτουν από τις εργασίες αυτές σε ελεύθερη κυκλοφορία με ολική ή μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς.

2. Η προσωρινή εξαγωγή κοινοτικών εμπορευμάτων συνεπάγεται την επιβολή των εξαγωγικών δασμών καθώς και την εφαρμογή των μέτρων εμπορικής πολιτικής και των άλλων διατυπώσεων που προβλέπονται για τις περιπτώσεις εξόδου κοινοτικού εμπορεύματος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

3. Θεωρούνται ως:

α) εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής, τα εμπορεύματα που έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελειοποίησης προς επανεισαγωγή·

β) εργασίες τελειοποίησης, οι εργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 114 παράγραφος 2 στοιχείο γ) πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση· 2913/92

γ) παράγωγα προϊόντα, όλα τα προϊόντα που προκύπτουν από εργασίες τελειοποίησης·

δ) συντελεστής απόδοσης, η ποσότητα ή το ποσοστό παράγωγων προϊόντων που λαμβάνονται κατά την τελειοποίηση ορισμένης ποσότητας εμπορευμάτων προσωρινής εξαγωγής.

Άρθρο 146

1. Δεν μπορούν να υπαχθούν στο καθεστώς τελειοποίησης προς επανεισαγωγή τα κοινοτικά εμπορεύματα:

— των οποίων η εξαγωγή παρέχει δικαίωμα επιστροφής ή διαγραφής εισαγωγικών δασμών,

— τα οποία, πριν από την εξαγωγή τους, είχαν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία με πλήρη απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς, λόγω της χρησιμοποίησής τους για ειδικούς σκοπούς, για όσο διάστημα εξακολουθούν να ισχύουν οι όροι που καθορίστηκαν για τη χορήγηση της απαλλαγής αυτής,

— των οποίων η εξαγωγή παρέχει δικαίωμα χορήγησης επιστροφών κατά την εξαγωγή ή στα οποία παρέχεται, στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής, λόγω της εξαγωγής τους, οικονομικό πλεονέκτημα εκτός από τις εν λόγω επιστροφές.

2. Ωστόσο, παρεκκλίσεις από την παράγραφο 1 δεύτερη περίπτωση μπορούν να καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

II. Χορήγηση της άδειας

Άρθρο 147

1. Η άδεια τελειοποίησης προς επανεισαγωγή χορηγείται μετά από αίτηση του προσώπου που πραγματοποιεί μέσω τρίτου τις εργασίες τελειοποίησης.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, το ευεργέτημα του καθεστώτος της τελειοποίησης προς επανεισαγωγή μπορεί να παρέχεται σε άλλο πρόσωπο για τα εμπορεύματα κοινοτικής καταγωγής κατά την έννοια του τίτλου ΙΙ κεφάλαιο 2 τμήμα 1, όταν η εργασία τελειοποίησης συνίσταται στην ενσωμάτωση των εμπορευμάτων αυτών σε εμπορεύματα που κατασκευάζονται εκτός της Κοινότητας και εισάγονται ως παράγωγα προϊόντα, εφόσον η υπαγωγή στο καθεστώς συμβάλλει στην προώθηση των εν λόγω εμπορευμάτων εξαγωγής χωρίς, ωστόσο, να θίγονται τα ουσιαστικά συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών πανομοιότυπων ή παρόμοιων προϊόντων με τα εισαγόμενα παράγωγα προϊόντα.

Οι περιπτώσεις και ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 1 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 148

Η άδεια χορηγείται μόνο:

α) σε πρόσωπα εγκατεστημένα στην Κοινότητα·

β) εφόσον κρίνεται ότι θα είναι δυνατό να εξακριβωθεί ότι τα παράγωγα προϊόντα προκύπτουν από τη χρησιμοποίηση των εμπορευμάτων προσωρινής εξαγωγής. Οι περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορούν να εφαρμόζονται παρεκκλίσεις από την παρούσα διάταξη και οι όροι υπό τους οποίους εφαρμόζονται οι παρεκκλίσεις αυτές καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής,

γ) εφόσον το ευεργέτημα του καθεστώτος της τελειοποίησης προς επανεισαγωγή δεν μπορεί να θίξει σοβαρά τα ουσιαστικά συμφέροντα των κοινοτικών μεταποιητών (οικονομικοί όροι).

III. Λειτουργία του καθεστώτος

Άρθρο 149

1. Οι τελωνειακές αρχές καθορίζουν την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να επανεισαχθούν τα παράγωγα προϊόντα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί μετά από δεόντως αιτιολογημένη αίτηση του δικαιούχου της άδειας.

2. Οι τελωνειακές αρχές καθορίζουν είτε το συντελεστή απόδοσης της εργασίας τελειοποίησης είτε, κατά περίπτωση, τον τρόπο προσδιορισμού αυτού του συντελεστή.

Άρθρο 150

1. Η ολική ή μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς που προβλέπεται στο άρθρο 151 παράγραφος 1 χορηγείται μόνον εφόσον τα παράγωγα προϊόντα διασαφιστούν για να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, στο όνομα ή για λογαριασμό:

α) είτε του δικαιούχου της άδειας,

β) είτε κάθε άλλου προσώπου που είναι εγκατεστημένο στην Κοινότητα εφόσον αυτό λάβει τη συναίνεση του δικαιούχου της άδειας και εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις χορήγησης της άδειας.

2. Η ολική ή μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς που προβλέπεται στο άρθρο 151 παράγραφος 1 δεν χορηγείται στην περίπτωση που ένας από τους όρους ή μια από τις υποχρεώσεις που συνδέονται με το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεισαγωγή δεν πληρούται, εκτός κι αν αποδειχθεί ότι οι παραλείψεις δεν είχαν πραγματική επίπτωση στη ορθή λειτουργία του εν λόγω καθεστώτος.

Άρθρο 151

2913/92

1. Η ολική ή μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς που προβλέπεται στο άρθρο 145 συνίσταται στην αφαίρεση, από το ποσό των εισαγωγικών δασμών που αντιστοιχούν στα παράγωγα προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, του ποσού των εισαγωγικών δασμών που θα επιβάλλονταν κατά την ίδια ημερομηνία στα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής αν είχαν εισαχθεί στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας από τη χώρα στην οποία αποτέλεσαν αντικείμενο της εργασίας ή της τελευταίας εργασίας τελειοποίησης.

2. Το αφαιρετέο δυνάμει της παραγράφου 1 ποσό υπολογίζεται βάσει της ποσότητας και του είδους των εν λόγω εμπορευμάτων κατά την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης για την υπαγωγή τους στο καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεισαγωγή και βάσει των άλλων στοιχείων δασμολόγησης που ισχύουν γι' αυτά κατά την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των παράγωγων προϊόντων.

Η αξία των εμπορευμάτων προσωρινής εξαγωγής είναι αυτή που λαμβάνεται υπόψη για τα εν λόγω εμπορεύματα κατά τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των παράγωγων προϊόντων, σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο i), ή, αν η αξία δεν μπορεί να καθορισθεί με τον τρόπο αυτό, η διαφορά μεταξύ της δασμολογητέας αξίας των παράγωγων προϊόντων και των εξόδων τελειοποίησης τα οποία προσδιορίζονται με εύλογο τρόπο.

Ωστόσο:

— ορισμένες επιβαρύνσεις, που καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του αφαιρετέου ποσού,

— όταν τα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής είχαν τεθεί, πριν να υπαχθούν στο καθεστώς τελειοποίησης προς επανεισαγωγή σε ελεύθερη κυκλοφορία με μειωμένο συντελεστή δασμού λόγω της χρησιμοποίησής τους για ειδικούς σκοπούς, και για όσο διάστημα εξακολουθούν να ισχύουν οι όροι που καθορίστηκαν για την παραχώρηση αυτού του μειωμένου ποσοστού, το αφαιρετέο ποσό είναι το ποσό των εισαγωγικών δασμών που πράγματι εισπράχθηκε όταν τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία.

3. Στην περίπτωση που τα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής είναι δυνατόν να απολαύουν, όταν τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, μειωμένου ή μηδενικού συντελεστή δασμού λόγω του ειδικού προορισμού τους, ο συντελεστής αυτός λαμβάνεται υπόψη εφόσον τα εμπορεύματα αυτά έχουν αποτελέσει, στη χώρα όπου έγινε η εργασία ή η τελευταία εργασία τελειοποίησης, αντικείμενο των εργασιών εκείνων που προβλέπονται για έναν τέτοιο προορισμό.

2913/92

4. Όταν τα παράγωγα προϊόντα απολαύουν προτιμησιακού δασμολογικού μέτρου, κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 3 στοιχεία δ) ή ε), και εφόσον το μέτρο αυτό ισχύει για εμπορεύματα με την ίδια δασμολογική κατάταξη με τα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής, ο συντελεστής των εισαγωγικών δασμών που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του αφαιρετέου δυνάμει της παραγράφου 1 ποσού είναι εκείνος που θα εφαρμοζόνταν εάν τα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής πληρούσαν τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων μπορεί να χορηγείται το προτιμησιακό αυτό μέτρο.

5. Το παρόν άρθρο δεν θίγει την εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν σήμερα ή πρόκειται να ισχύουν στο μέλλον στα πλαίσια των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών και προβλέπουν την απαλλαγή ορισμένων παράγωγων προϊόντων από εισαγωγικούς δασμούς.

Άρθρο 152

1. Όταν η εργασία τελειοποίησης έχει ως αντικείμενο την επιδιόρθωση των εμπορευμάτων προσωρινής εξαγωγής, τα εν λόγω εμπορεύματα τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία με πλήρη απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς, εφόσον αποδεικνύεται, με τρόπο ικανοποιητικό για την τελωνειακή αρχή, ότι η επιδιόρθωση πραγματοποιήθηκε δωρεάν, λόγω συμβατικής ή νομικής υποχρέωσης εγγύησης ή λόγω κατασκευαστικού ελαττώματος.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν τα ελλαττώματα έχουν ληφθεί υπόψη κατά την πρώτη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των εν λόγω εμπορευμάτων.

Άρθρο 153

Όταν η εργασία τελειοποίησης έχει ως αντικείμενο την επιδιόρθωση των εμπορευμάτων προσωρινής εξαγωγής και εφόσον η επιδιόρθωση αυτή πραγματοποιείται έναντι πληρωμής, η μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς, που προβλέπεται στο άρθρο 145, συνίσταται στον καθορισμό του ποσού των δασμών που επιβάλλονται με βάση τα στοιχεία δασμολόγησης τα οποία αντιστοιχούσαν στα παράγωγα προϊόντα κατά την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των εν λόγω προϊόντων και λαμβάνοντας υπόψη ως δασμολογητέα αξία ποσό ίσο με τα έξοδα επιδιόρθωσης, εφόσον τα έξοδα αυτά αποτελούν τη μόνη παροχή του κατόχου της άδειας και δεν επηρεάζονται από δεσμούς μεταξύ αυτού και της επιχείρησης που ανέλαβε την επιδιόρθωση.

IV. Τελειοποίηση προς επανεισαγωγή με προσφυγή στο σύστημα των τυποποιημένων ανταλλαγών

Άρθρο 154

1. Σύμφωνα με τους όρους του παρόντος τίτλου IV, οι οποίοι εφαρμόζονται προς συμπλήρωση των προηγούμενων διατάξεων, το σύστημα των τυποποιημένων ανταλλαγών επιτρέπει την υποκατάσταση παράγωγου προϊόντος από ένα εισαγόμενο εμπόρευμα, το οποίο ονομάζεται στο εξής «υποκατάστατο προϊόν».

2913/92

2. Η τελωνειακή αρχή επιτρέπει την προσφυγή στο σύστημα τυποποιημένων ανταλλαγών, εφόσον η εργασία τελειοποίησης συνίσταται στην επιδιόρθωση κοινοτικών εμπορευμάτων άλλων από εκείνα που υπάγονται στην κοινή γεωργική πολιτική ή στα ειδικά καθεστώτα τα οποία εφαρμόζονται σε ορισμένα εμπορεύματα που προκύπτουν από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 159, οι διατάξεις που εφαρμόζονται στα παράγωγα προϊόντα εφαρμόζονται επίσης στα υποκατάστατα προϊόντα.

4. Η τελωνειακή αρχή επιτρέπει, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζει η ίδια, να εισάγονται τα υποκατάστατα προϊόντα πριν από την εξαγωγή των εμπορευμάτων προσωρινής εξαγωγής (προκαταβολική εισαγωγή).

Η προκαταβολική εισαγωγή υποκατάστατου προϊόντος συνεπάγεται τη σύσταση εγγύησης η οποία καλύπτει το ποσό των εισαγωγικών δασμών.

Άρθρο 155

1. Τα υποκατάστατα προϊόντα πρέπει να υπάγονται στην ίδια δασμολογική κατηγορία, να είναι της ίδιας εμπορικής ποιότητας και να έχουν τα ίδια τεχνικά χαρακτηριστικά με τα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής, εάν τα τελευταία είχαν αποτελέσει αντικείμενο της προβλεπόμενης επιδιόρθωσης.

2. Εφόσον τα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής έχουν χρησιμοποιηθεί πριν από την εξαγωγή, τα προϊόντα αντικατάστασης πρέπει να έχουν επίσης χρησιμοποιηθεί και δεν πρέπει να είναι καινούρια προϊόντα.

Οι τελωνειακές αρχές μπορούν, εντούτοις, να εγκρίνουν παρεκκλίσεις από τον κανόνα αυτό αν το υποκατάστατο προϊόν παραδόθηκε δωρεάν, είτε λόγω συμβατικής ή νομικής υποχρέωσης εγγύησης, είτε λόγω κατασκευαστικού ελαττώματος.

Άρθρο 156

Η τυποποιημένη ανταλλαγή επιτρέπεται μόνον εφόσον είναι δυνατό να εξακριβωθεί η εκπλήρωση των όρων που αναφέρονται στο άρθρο 155.

Άρθρο 157

1. Σε περίπτωση προκαταβολικής εισαγωγής, η εξαγωγή των εμπορευμάτων προσωρινής εξαγωγής πρέπει να πραγματοποιείται σε προθεσμία δύο μηνών, που υπολογίζεται από την ημερομηνία αποδοχής, εκ μέρους της τελωνειακής αρχής, της διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των υποκατάστατων προϊόντων.

2. Ωστόσο, όταν το δικαιολογούν εξαιρετικές περιστάσεις, η τελωνειακή αρχή μπορεί, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, να παρατείνει, σε εύλογα όρια, την προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 158

Σε περίπτωση προκαταβολικής εισαγωγής και εφόσον εφαρμόζεται το άρθρο 151, το αφαιρετέο ποσό καθορίζεται με βάση τα στοιχεία δασμολόγησης που εφαρμόζονται στα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής κατά την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης για την υπαγωγή τους στο καθεστώς.

Άρθρο 159

Το άρθρο 147 παράγραφος 2 και το άρθρο 148 στοιχείο β) δεν εφαρμόζονται στα πλαίσια των τυποποιημένων ανταλλαγών.

V. Άλλη διάταξη

Άρθρο 160

Οι διαδικασίες που προβλέπονται στο πλαίσιο της τελειοποίησης προς επανεισαγωγή εφαρμόζονται επίσης για την εφαρμογή μη δασμολογικών μέτρων κοινής εμπορικής πολιτικής.

Τμήμα 4

Εξαγωγή

Άρθρο 161

1. Το καθεστώς εξαγωγής επιτρέπει την έξοδο κοινοτικού εμπορεύματος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

Η εξαγωγή συνεπάγεται την επιβολή των εξαγωγικών δασμών και την εφαρμογή των μέτρων εμπορικής πολιτικής και των λοιπών διατυπώσεων που προβλέπονται για την έξοδο αυτή.

2. Με εξαίρεση τα εμπορεύματα που τίθενται υπό το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεισαγωγή ή υπό καθεστώς εσωτερικής διαμετακόμισης σύμφωνα με το άρθρο 163, και με την επιφύλαξη του άρθρου 164 κάθε κοινοτικό εμπόρευμα που προορίζεται να εξαχθεί πρέπει να τεθεί υπό το καθεστώς εξαγωγής.

3. Δεν θεωρείται ότι εξάγονται εκτός τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας τα εμπορεύματα που αποστέλλονται με προορισμό τη νήσο Ελιγολάνδη.

4. Οι περιπτώσεις και οι όροι υπό τους οποίους για τα εμπορεύματα που εξέρχονται από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας δεν απαιτείται διασάφηση εξαγωγής ορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

5. Η διασάφηση εξαγωγής πρέπει να κατατίθεται στο τελωνείο που είναι αρμόδιο για την εποπτεία του τόπου όπου είναι εγκατεστημένος ο εξαγωγέας ή όπου τα εμπορεύματα συσκευάζονται ή φορτώνονται για τη μεταφορά εξαγωγής. Οι παρεκκλίσεις καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 162 2913/92

Η άδεια παραλαβής προς εξαγωγή παρέχεται υπό τον όρο ότι τα εν λόγω εμπορεύματα εγκαταλείπουν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας στην ίδια κατάσταση με εκείνη στην οποία βρίσκονταν κατά την αποδοχή της διασάφησης εξαγωγής.

Τμήμα 5

Εσωτερική διαμετακόμιση

Άρθρο 163

1. Το καθεστώς εσωτερικής διαμετακόμισης επιτρέπει, υπό τους όρους που προβλέπονται στις παραγράφους 2 έως 4, την κυκλοφορία κοινοτικών εμπορευμάτων από ένα σημείο του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας σε άλλο με προσωρινή είσοδο στο έδαφος τρίτης χώρας, χωρίς μεταβολή του τελωνειακού τους καθεστώτος. Η διάταξη αυτή δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 91 παράγραφος 1 στοιχείο β).

2. Η κυκλοφορία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να πραγματοποιείται:

α) είτε υπό το καθεστώς εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, εφόσον προβλέπεται η δυνατότητα αυτή με διεθνή συμφωνία

β) είτε υπό την κάλυψη δελτίου TIR (σύμβαση TIR)

γ) είτε υπό την κάλυψη δελτίου ATA —— που χρησιμοποιείται ως έγγραφο διαμετακόμισης 82/97 – deleted

δ) είτε υπό την κάλυψη του ρήνειου δηλωτικού (άρθρο 9 της αναθεωρημένης σύμβασης για τη ναυσιπλοΐα στο Ρήνο)

ε) είτε υπό την κάλυψη του εντύπου 302 που προβλέπεται στα πλαίσια της σύμβασης μεταξύ των κρατών που συμμετέχουν στο Βορειοατλαντικό Σύμφωνο σχετικά με το νομικό καθεστώς των δυνάμεών τους, που υπεγράφη στο Λονδίνο στις 19 Ιουνίου 1951

στ) είτε με ταχυδρομική αποστολή (στην οποία περιλαμβάνονται και τα ταχυδρομικά δέματα).

3. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) εφαρμόζονται κατ' αναλογία τα άρθρα 92, 94, 95, 96 και 97.

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία β) έως στ), τα εμπορεύματα διατηρούν το τελωνειακό τους καθεστώς μόνον εφόσον το εν λόγω καθεστώς έχει θεσπισθεί υπό τους όρους και με τον τύπο που προβλέπεται από τις διατάξεις που θεσπίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 164

Με τη διαδικασία της επιτροπής καθορίζονται οι όροι υπό τους οποίους κοινοτικά εμπορεύματα κυκλοφορούν χωρίς να υπόκεινται σε τελωνειακό καθεστώς μεταξύ δύο σημείων του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας και προσωρινώς εκτός του εδάφους αυτού χωρίς τροποποίηση του τελωνειακού τους καθεστώτος.

Άρθρο 165

Το καθεστώς της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης εφαρμόζεται και στην περίπτωση κατά την οποία μία κοινοτική διάταξη προβλέπει ρητώς την εφαρμογή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΛΛΟΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ

Τμήμα 1

Ελεύθερες ζώνες και ελεύθερες αποθήκες

Α. Γενικά

Άρθρο 166

Οι ελεύθερες ζώνες ή ελεύθερες αποθήκες αποτελούν τμήματα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας ή χώρους που βρίσκονται στο έδαφος αυτό, χωρισμένα από το υπόλοιπο εν λόγω τελωνειακό έδαφος, όπου:

α) τα μη κοινοτικά εμπορεύματα θεωρούνται, ως προς την εφαρμογή εισαγωγικών δασμών και μέτρων εμπορικής πολιτικής στον τομέα των εισαγωγών, ως μη ευρισκόμενα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, εφόσον δεν έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία ούτε υπό άλλο τελωνειακό καθεστώς ούτε χρησιμοποιούνται ή καταναλίσκονται υπό όρους διαφορετικούς από αυτούς που προβλέπουν οι τελωνειακές ρυθμίσεις·

β) τα κοινοτικά εμπορεύματα για τα οποία αυτό προβλέπεται από ειδική κοινοτική ρύθμιση απολαύουν, λόγω της τοποθέτησής τους σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, μέτρων που συνδέονται, κατά κανόνα, με την εξαγωγή των εμπορευμάτων.

Άρθρο 167

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να καταστήσουν ορισμένα τμήματα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας ελεύθερες ζώνες ή να επιτρέψουν τη δημιουργία ελεύθερων αποθηκών.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα γεωγραφικά όρια κάθε ζώνης. Οι χώροι που προορίζονται να αποτελέσουν ελεύθερη αποθήκη πρέπει να έχουν εγκριθεί από τα κράτη μέλη.

3. Οι ελεύθερες ζώνες περιφράσσονται. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα σημεία εισόδου και εξόδου κάθε ελεύθερης ζώνης ή ελεύθερης αποθήκης.

4. Κάθε κατασκευή κτιρίου στην ελεύθερη ζώνη προϋποθέτει την προηγούμενη έγκριση της τελωνειακής αρχής.

Άρθρο 168

1. Τα όρια και τα σημεία εισόδου και εξόδου της ελεύθερης ζώνης και των ελεύθερων αποθηκών υπόκεινται στην επιτήρηση των τελωνειακών αρχών.

2913/92

2. Τα πρόσωπα καθώς και τα μεταφορικά μέσα που εισέρχονται σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη ή εξέρχονται απ' αυτή μπορεί να υποβάλλονται σε τελωνειακό έλεγχο.

3. Η είσοδος σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη μπορεί να απαγορεύεται στα πρόσωπα που δεν παρέχουν τα απαραίτητα εχέγγυα για την τήρηση των διατάξεων που προβλέπονται από τον παρόντα κώδικα.

4. Η τελωνειακή αρχή μπορεί να ελέγχει τα εμπορεύματα που εισέρχονται σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, παραμένουν σ' αυτήν ή εξέρχονται απ' αυτήν. Για να είναι δυνατός ο έλεγχος αυτός πρέπει να παραδίδεται στην τελωνειακή αρχή ή να τίθεται στη διάθεσή της, μέσω προσώπου που έχει οριστεί για το σκοπό αυτό από την εν λόγω αρχή, αντίγραφο του εγγράφου μεταφοράς που πρέπει να συνοδεύει τα εμπορεύματα κατά την είσοδο και έξοδό τους. Όταν απαιτείται ο έλεγχος αυτός, τα εμπορεύματα πρέπει να τίθενται στη διάθεση της τελωνειακής αρχής.

Β. Είσοδος των εμπορευμάτων σε ελεύθερες ζώνες ή ελεύθερες αποθήκες

Άρθρο 169

Είναι δυνατόν να τοποθετηθούν σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη μη κοινοτικά και κοινοτικά εμπορεύματα.

Ωστόσο, η τελωνειακή αρχή μπορεί να απαιτεί τα εμπορεύματα τα οποία παρουσιάζουν κίνδυνο, ενδέχεται να αλλοιώσουν άλλα εμπορεύματα ή χρειάζονται, για άλλους λόγους, ειδικές εγκαταστάσεις, να τοποθετούνται σε χώρους ειδικά εξοπλισμένους για να τα δεχτούν.

Άρθρο 170

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 168 παράγραφος 4, η είσοδος εμπορευμάτων σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη δεν συνεπάγεται ούτε την προσκόμισή τους στην τελωνειακή αρχή ούτε την κατάθεση τελωνειακής διασάφησης.

2. Πρέπει να προσκομίζονται στις τελωνειακές αρχές και να αποτελούν αντικείμενο των προβλεπόμενων τελωνειακών διατυπώσεων μόνο τα εμπορεύματα:

α) τα οποία έχουν υπαχθεί σε τελωνειακό καθεστώς και των οποίων η είσοδος σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη συνεπάγεται την εκκαθάριση του εν λόγω καθεστώτος. Ωστόσο, η προσκόμιση αυτή δεν είναι απαραίτηση αν στα πλαίσια του εν λόγω τελωνειακού καθεστώτος είναι δεκτή η απαλλαγή από την υποχρέωση προσκόμισης των εμπορευμάτων·

β) για τα οποία έχει εκδοθεί απόφαση χορήγησης επιστροφής ή διαγραφής των εισαγωγικών δασμών που επιτρέπει να τοποθετηθούν τα εμπορεύματα αυτά σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη·

γ) τα οποία απολαύουν των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 166 στοιχείο β).

3. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να απαιτούν να επισημαίνονται στις τελωνειακές υπηρεσίες τα εμπορεύματα που υπόκεινται σε εξαγωγικούς δασμούς ή σε άλλες διατάξεις που διέπουν τις εξαγωγές. 2913/92

4. Μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, η τελωνειακή αρχή πιστοποιεί το κοινοτικό ή μη κοινοτικό καθεστώς των εμπορευμάτων που έχουν τοποθετηθεί σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη.

Γ. Λειτουργία των ελεύθερων ζωνών και ελεύθερων αποθηκών

Άρθρο 171

1. Η διάρκεια παραμονής των εμπορευμάτων στις ελεύθερες ζώνες και σε ελεύθερες αποθήκες δεν υπόκειται σε περιορισμούς.

2. Για ορισμένα εμπορεύματα που αναφέρονται στο άρθρο 166 στοιχείο β) και υπάγονται στην κοινή γεωργική πολιτική είναι δυνατόν να καθορίζονται ειδικές προθεσμίες, σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 172

1. Σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κώδικα, στην ελεύθερη ζώνη και στην ελεύθερη αποθήκη επιτρέπεται η άσκηση όλων των δραστηριοτήτων βιομηχανικής ή εμπορικής φύσης ή παροχής υπηρεσιών. Η άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών πρέπει να γνωστοποιείται προηγουμένως στις τελωνειακές αρχές.

2. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να εφαρμόζουν ορισμένες απαγορεύσεις ή περιορισμούς των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ανάλογα με τη φύση των εμπορευμάτων που αφορούν οι εν λόγω δραστηριότητες ή τις ανάγκες της τελωνειακής επιτήρησης.

3. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να απαγορεύουν την άσκηση δραστηριότητας σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη στα πρόσωπα τα οποία δεν παρέχουν όλα τα εχέγγυα που κρίνονται απαραίτητα για την τήρηση των διατάξεων που προβλέπονται από τον παρόντα κώδικα.

Άρθρο 173

Τα μη κοινοτικά εμπορεύματα που έχουν τοποθετηθεί σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη μπορούν, κατά την παραμονή τους στην ελεύθερη ζώνη ή στην ελεύθερη αποθήκη:

α) να τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία με τους όρους που προβλέπονται από το καθεστώς αυτό και από το άρθρο 178·

β) να υποβάλλονται στις συνήθεις εργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 109 παράγραφος 1, χωρίς άδεια·

γ) να υπάγονται στο καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή με τους όρους που προβλέπονται από το καθεστώς αυτό.

2913/92

Εντούτοις, οι εργασίες τελειοποίησης που πραγματοποιούνται στο παλαιό ελεύθερο λιμάνι του Αμβούργου, στις ελεύθερες ζώνες των Καναρίων Νήσων, Αζορών, Μαδέρας και των υπερπόντιων διαμερισμάτων δεν υπόκεινται στους οικονομικούς όρους.

Εντούτοις, όσον αφορά το παλαιό ελεύθερο λιμάνι του Αμβούργου, αν σ' έναν ορισμένο τομέα οικονομικής δραστηριότητας της Κοινότητας θίγονται οι όροι ανταγωνισμού λόγω της παρέκκλισης αυτής, το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία την εφαρμογή των οικονομικών όρων στην αντίστοιχη οικονομική δραστηριότητα την εγκατεστημένη στο τελωνειακό έδαφος του παλαιού ελεύθερου λιμανιού του Αμβούργου·

δ) να υπάγονται στο καθεστώς μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο με τους όρους που προβλέπονται από το καθεστώς αυτό·

ε) να υπάγονται στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με τους όρους που προβλέπονται από το καθεστώς αυτό·

στ) να εγκαταλείπονται σύμφωνα με το άρθρο 182·

ζ) να καταστρέφονται, με τον όρο ότι ο ενδιαφερόμενος παρέχει στην τελωνειακή αρχή κάθε πληροφορία που αυτή κρίνει αναγκαία.

Όταν τα εμπορεύματα υπάγονται σε ένα από τα καθεστώτα που αναφέρονται στα στοιχεία γ), δ), ή ε), τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν τις προβλεπόμενες μεθόδους ελέγχου στο βαθμό που χρειάζεται προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι συνθήκες λειτουργίας και τελωνειακού ελέγχου των ελεύθερων ζωνών ή ελεύθερων αποθηκών.

Άρθρο 174

Τα κοινοτικά εμπορεύματα που αναφέρονται στο άρθρο 166 στοιχείο β) και υπάγονται στην κοινή γεωργική πολιτική μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο μόνο των εργασιών που προβλέπονται ρητά για τα εμπορεύματα αυτά σύμφωνα με το άρθρο 109 παράγραφος 2. Οι εργασίες αυτές μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς άδεια.

Άρθρο 175

1. Όταν δεν εφαρμόζονται τα άρθρα 173 και 174, τα μη κοινοτικά εμπορεύματα και τα κοινοτικά εμπορεύματα που αναφέρονται στο άρθρο 166 στοιχείο β) δεν μπορούν να καταναλωθούν ή να χρησιμοποιηθούν στις ελεύθερες ζώνες ή στις ελεύθερες αποθήκες.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων που εφαρμόζονται στα προϊόντα ανεφοδιασμού και εφόσον το εν λόγω καθεστώς το επιτρέπει, η παράγραφος 1 δεν αποτελεί εμπόδιο για τη χρησιμοποίηση ή την κατανάλωση εμπορευμάτων που, αν τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία ή σε καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, δεν υπόκεινται σε εισαγωγικούς δασμούς ούτε σε μέτρα κοινής γεωργικής ή εμπορικής πολιτικής. Στην περίπτωση αυτή, δεν απαιτείται διασάφηση για να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία ή σε καθεστώς προσωρινής εισαγωγής.

Διασάφηση απαιτείται, ωστόσο, στην περίπτωση που τα εμπορεύματα αυτά πρέπει να καταλογιστούν σε ποσόστωση ή οροφή.

2913/92

Άρθρο 176

1. Κάθε πρόσωπο που ασκεί δραστηριότητα είτε αποθήκευσης, κατεργασίας ή μεταποίησης, είτε πώλησης ή αγοράς εμπορευμάτων σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη οφείλει να τηρεί λογιστική αποθήκης, σύμφωνα με τον εγκεκριμένο από τις τελωνειακές αρχές τύπο. Τα εμπορεύματα πρέπει, αμέσως μετά την είσοδό τους στους χώρους της επιχείρησης του εν λόγω προσώπου, να καταγράφονται στα σχετικά βιβλία λογιστικής αποθήκης. Η εν λόγω λογιστική αποθήκης πρέπει να επιτρέπει στις τελωνειακές αρχές να διαπιστώνουν την ταυτότητα των εμπορευμάτων και να εμφαίνει τις μετακινήσεις τους.

2. Σε περίπτωση μεταφόρτωσης εμπορευμάτων στο εσωτερικό της ελεύθερης ζώνης, τα σχετικά έγγραφα πρέπει να βρίσκονται στη διάθεση των τελωνειακών αρχών. Η σύντομης διάρκειας αποθήκευση εμπορευμάτων, που συνδέεται με τη μεταμόρφωση αυτή, θεωρείται ότι αποτελεί μέρος της μεταμόρφωσης.

Δ. Έξοδος των εμπορευμάτων από τις ελεύθερες ζώνες και τις ελεύθερες αποθήκες

Άρθρο 177

Με την επιφύλαξη των ιδιαίτερων διατάξεων που έχουν θεσπιστεί στα πλαίσια ειδικών τελωνειακών ρυθμίσεων, τα εμπορεύματα που εξέρχονται από ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη μπορούν:

— να εξάγονται ή να επανεξάγονται εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας ή

— να εισάγονται στα άλλα τμήματα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

Οι διατάξεις του τίτλου ΙΙΙ, με εξαίρεση τα άρθρα 48 ως 53 όσον αφορά τα κοινοτικά εμπορεύματα, εφαρμόζονται στα εμπορεύματα που εισάγονται στα άλλα τμήματα του εν λόγω εδάφους, εφόσον δεν πρόκειται για εμπορεύματα των οποίων η έξοδος από τη ζώνη αυτή πραγματοποιείται δια θαλάσσης ή αεροπορικώς χωρίς να τεθούν υπό καθεστώς διαμετακόμισης ή άλλο τελωνειακό καθεστώς.

Άρθρο 178

1. Όταν δημιουργείται τελωνειακή οφειλή για μη κοινοτικό εμπόρευμα και η δασμολογητέα αξία του εμπορεύματος αυτού βασίζεται σε πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή που περιλαμβάνει τα έξοδα αποθήκευσης και συντήρησης των εμπορευμάτων κατά την παραμονή τους σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, τα έξοδα αυτά δεν πρέπει να περιληφθούν στη δασμολογητέα αξία, εφόσον διακρίνονται από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για το εμπόρευμα τιμή.

2913/92

2. Όταν το εν λόγω εμπόρευμα έχει υποστεί σε ελεύθερη ζώνη ή σε ελεύθερη αποθήκη συνήθεις εργασίες κατά την έννοια του άρθρου 109 παράγραφος 1, το είδος, η δασμολογητέα αξία και η ποσότητα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό του ποσού των εισαγωγικών δασμών είναι, εφόσον το ζητήσει ο ενδιαφερόμενος και υπό τον όρο ότι οι εν λόγω εργασίες αποτέλεσαν αντικείμενο άδειας που εκδόθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, εκείνα που επρόκειτο να ληφθούν υπόψη για το εμπόρευμα αυτό, κατά το χρονικό σημείο που αναφέρεται στο άρθρο 214, αν το εν λόγω εμπόρευμα δεν είχε υποβληθεί στις εν λόγω εργασίες. Ωστόσο, με τη διαδικασία της επιτροπής, μπορούν να προβλεφθούν παρεκκλίσεις από τη διάταξη αυτή.

Άρθρο 179

1. Τα κοινοτικά εμπορεύματα τα υπαγόμενα στην κοινή γεωργική πολιτική που έχουν τοποθετηθεί σε ελεύθερη ζώνη ή σε ελεύθερη αποθήκη και αναφέρονται στο άρθρο 166 στοιχείο β), πρέπει να λαμβάνουν έναν από τους προορισμούς που προβλέπονται από τη ρύθμιση που τους παρέχει, λόγω της τοποθέτησής τους σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, το ευεργέτημα των μέτρων που κατ' αρχήν συνδέονται με την εξαγωγή τους.

2. Αν τα εν λόγω εμπορεύματα επανεισαχθούν σε άλλα τμήματα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας ή αν, όταν λήξει η προθεσμία που καθορίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 171 παράγραφος 2, δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο αίτησης για τον προορισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι τελωνειακές αρχές λαμβάνουν τα μέτρα που προβλέπονται από τη σχετική ειδική ρύθμιση σε περίπτωση μη τήρησης του προβλεπόμενου προορισμού.

Άρθρο 180

1. Σε περίπτωση εισαγωγής ή επανεισαγωγής των εμπορευμάτων στα άλλα τμήματα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας ή υπαγωγής τους σε τελωνειακό καθεστώς, η βεβαίωση που αναφέρεται στο άρθρο 170 παράγραφος 4 μπορεί να χρησιμοποιείται ως απόδειξη του κοινοτικού ή του μη κοινοτικού χαρακτήρα των εν λόγω εμπορευμάτων.

2. Όταν δεν αποδεικνύεται με τη βεβαίωση ή με άλλα μέσα, ότι τα εμπορεύματα έχουν το χαρακτήρα κοινοτικών ή μη κοινοτικών εμπορευμάτων, τα εμπορεύματα αυτά θεωρούνται:

– για την εφαρμογή των εξαγωγικών δασμών και των πιστοποιητικών εξαγωγής καθώς και των μέτρων που προβλέπονται για την εξαγωγή στα πλαίσια της εμπορικής πολιτικής, ως κοινοτικά εμπορεύματα,

– στις άλλες περιπτώσεις, ως μη κοινοτικά εμπορεύματα.

Άρθρο 181

Οι τελωνειακές αρχές εξακριβώνουν ότι οι διατάξεις σχετικά με την εξαγωγή ή την επανεξαγωγή εφαρμόζονται όταν τα εμπορεύματα εξάγονται ή επανεξάγονται από ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη.

Τμήμα 2

Επανεξαγωγή, καταστροφή και εγκατάλειψη των εμπορευμάτων

Άρθρο 182

1. Τα μη κοινοτικά εμπορεύματα είναι δυνατόν:

– να επανεξάγονται εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας,

– να καταστρέφονται,

– να εγκαταλείπονται υπέρ του Δημοσίου, αν η δυνατότητα αυτή προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία.

2. Για την επανεξαγωγή εφαρμόζονται, ενδεχομένως, οι διατυπώσεις που προβλέπονται για την έξοδο των εμπορευμάτων συμπεριλαμβανομένων των μέτρων εμπορικής πολιτικής.

Οι περιπτώσεις κατά τις οποίες μη κοινοτικά εμπορεύματα μπορούν να τεθούν υπό καθεστώς αναβολής λόγω μη εφαρμογής μέτρων εμπορικής πολιτικής κατά την εξαγωγή μπορούν να καθοριστούν σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

3. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής, η επανεξαγωγή ή η καταστροφή κοινοποιούνται στις τελωνειακές αρχές εκ των προτέρων. Οι τελωνειακές αρχές απαγορεύουν την επανεξαγωγή όταν αυτό προβλέπεται από τις διατυπώσεις ή τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο. Για εμπορεύματα, τα οποία κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας έχουν τεθεί υπό οικονομικό τελωνειακό καθεστώς και προορίζονται να επανεξαχθούν, πρέπει να κατατίθεται διασάφηση κατά την έννοια των άρθρων 59 έως 78. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 161.

Η εγκατάλειψη πραγματοποιείται σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις.

4. Η καταστροφή ή η εγκατάλειψη δεν πρέπει να συνεπάγεται κανένα έξοδο για το Δημόσιο.

5. Τα απορρίματα (SIC! απορρίμματα) και θραύσματα που προκύπτουν κατά περίπτωση από την καταστροφή πρέπει να λάβουν και αυτά έναν από τους τελωνειακούς προορισμούς που προβλέπονται για τα μη κοινοτικά εμπορεύματα.

Τα απορρίματα (SIC! απορρίμματα) και θραύσματα βρίσκονται υπό τελωνειακή επιτήρηση μέχρι τη στιγμή που προβλέπεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2.

2913/92

82/97

C3, ΕΕ αριθ. L 241 της 21. 9. 1996, σ. 32.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΞΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 183

Κάθε εμπόρευμα που εξέρχεται από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπόκειται σε τελωνειακή επιτήρηση και μπορεί να ελεγχθεί από τις τελωνειακές αρχές σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Οφείλει δε να φεύγει από το έδαφος αυτό δια της οδού που ορίζουν ενδεχομένως οι τελωνειακές αρχές και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζουν οι αρχές αυτές.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΤΕΛΕΙΕΣ

Άρθρο 184

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, καθορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες, λόγω ειδικών περιστάσεων, παρέχεται ατέλεια για τους εισαγωγικούς ή εξαγωγικούς δασμούς, όταν τα εμπορεύματα τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία ή εξάγονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΕΠΑΝΕΙΣΑΓΟΜΕΝΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

Άρθρο 185

1. Τα κοινοτικά εμπορεύματα τα οποία, αφού εξαχθούν εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας επανεισάγονται στο έδαφος αυτό και τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία μέσα σε διάστημα τριών ετών, απαλλάσσονται από τους εισαγωγικούς δασμούς, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου.

Ωστόσο:

— η προθεσμία των τριών ετών μπορεί να παραταθεί για να ληφθούν υπόψη ειδικές περιστάσεις,

— όταν τα επανεισαγόμενα εμπορεύματα είχαν, πριν από την εξαγωγή τους εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία με το ευεργέτημα μειωμένου ή μηδενικού εισαγωγικού δασμού λόγω της χρήσης τους για ειδικό σκοπό, η προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 απαλλαγή δεν δύναται να χορηγηθεί παρά μόνον με τον όρο ότι αυτά τα εμπορεύματα λαμβάνουν πάλι την αυτή χρήση.

2913/92

Όταν τα ανωτέρω εμπορεύματα δεν λαμβάνουν την αυτή χρήση, το ποσό των εισαγωγικών δασμών στους οποίους υποβάλλονται μειώνεται κατά το ποσό που έχει ενδεχομένως εισπραχθεί κατά την πρώτη θέση των εμπορευμάτων αυτών σε ελεύθερη κυκλοφορία. Εάν το τελευταίο αυτό ποσό είναι ανώτερο εκείνου το οποίο προκύπτει από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των επανεισαγομένων εμπορευμάτων, δεν χορηγείται καμία επιστροφή.

2. Η απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν παρέχεται για:

α) τα εμπορεύματα που εξάγονται εκτός τους τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας στο πλαίσιο του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεισαγωγή, εκτός αν τα εν λόγω εμπορεύματα βρίσκονται ακόμα στην κατάσταση που εξήχθησαν·

β) τα εμπορεύματα που αποτέλεσαν το αντικείμενο κοινοτικού μέτρου που συνεπάγεται την εξαγωγή τους σε τρίτη χώρα. Οι περιπτώσεις και οι όροι με τους οποίους είναι δυνατή παρέκκλιση από την παρούσα διάταξη καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 186

Η απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς που αναφέρεται στο άρθρο 185 δεν χορηγείται παρά μόνο έφοσον τα εμπορεύματα επανεισάγονται στην κατάσταση που εξήχθησαν. Οι περιπτώσεις και οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση από τη διάταξη αυτή καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 187

Τα άρθρα 185 και 186 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα παράγωγα προϊόντα που αρχικά εξήχθησαν ή επανεξήχθησαν υπό το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.

Το ποσό των νομίμως οφειλομένων εισαγωγικών δασμών προσδιορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, η δε ημερομηνία επανεξαγωγής των παράγωγων προϊόντων θεωρείται ως ημερομηνία διάθεσης σε ελεύθερη κυκλοφορία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΕΞΑΓΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Άρθρο 188

Με την επιφύλαξη του άρθρου 23 παράγραφος 1 στοιχείο στ), απαλλάσσονται από τους εισαγωγικούς δασμούς, σε περίπτωση θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία:

α) τα προϊόντα αλιείας και τα άλλα προϊόντα που εξάγονται από τα χωρικά ύδατα τρίτης χώρας από πλοία νημολογημένα (SIC! νηολογημένα) ή εγγεγραμμένα σε κράτος μέλος και τα οποία φέρουν τη σημαία του·

β) τα προϊόντα που παράγονται, από προϊόντα που αναφέρονται στο στοιχείο α), πάνω σε πλοία-εργοστάσια που πληρούν τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω στοιχείο α).

2913/92

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΟΦΕΙΛΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΤΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ

Άρθρο 189

1. Όταν, κατ' εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας, οι τελωνειακές αρχές απαιτούν τη σύσταση εγγύησης προκειμένου να εξασφαλιστεί η καταβολή τελωνειακής οφειλής, η εγγύηση αυτή πρέπει να παρέχεται από τον οφειλέτη ή το πρόσωπο που ενδέχεται να καταστεί οφειλέτης.

2. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να απαιτούν τη σύσταση μιας μόνο εγγύησης για την ίδια τελωνειακή οφειλή.

Όταν στο πλαίσιο ενός τελωνειακού καθεστώτος παρέχεται εγγύηση που δύναται να χρησιμοποιηθεί για ένα ορισμένο εμπόρευμα σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, η εγγύηση αυτή, στο βαθμό που προβλέπεται από τις διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής, ισχύει στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

3. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να επιτρέπουν τη σύσταση εγγύησης από τρίτο για λογαριασμό του προσώπου από το οποίο έχει απαιτηθεί η σύσταση της εγγύησης.

4. Δεν απαιτείται εγγύηση όταν ο οφειλέτης ή το πρόσωπο που ενδέχεται να καταστεί οφειλέτης είναι το Δημόσιο.

5. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να μην απαιτούν τη σύσταση εγγύησης όταν το εγγυητέο ποσό δεν υπερβαίνει τα 500 Ecu.

Άρθρο 190

1. Όταν η τελωνειακή νομοθεσία προβλέπει την προαιρετική σύσταση εγγύησης, η εγγύηση αυτή απαιτείται, όταν, κατά την κρίση των τελωνειακών αρχών, η εμπρόθεσμη πληρωμή της τελωνειακής οφειλής που έχει γεννηθεί ή είναι δυνατό να γεννηθεί δεν είναι απόλυτα εξασφαλισμένη.

Όταν δεν απαιτείται η εγγύηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν ωστόσο να ζητήσουν από το πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 189 παράγραφος 1 την ανάληψη δέσμευσης που περιλαμβάνει τις νόμιμες υποχρεώσεις του.

2. Η εγγύηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο μπορεί να απαιτηθεί:

— είτε κατά τη στιγμή εφαρμογής της ρύθμισης που προβλέπει τη δυνατότητα σύστασης τέτοιας εγγύησης

2913/92

— είτε σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη στιγμή, όταν η τελωνειακή αρχή διαπιστώσει ότι δεν εξασφαλίζεται απόλυτα η εμπρόθεσμη πληρωμή της τελωνειακής οφειλής που έχει γεννηθεί ή είναι δυνατό να γεννηθεί.

Άρθρο 191

Όταν το ζητήσει το πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 189 παράγραφος 1 ή 3, οι τελωνειακές αρχές επιτρέπουν τη σύσταση συνολικής εγγύησης για την κάλυψη περισσοτέρων πράξεων που συνεπάγονται ή ενδέχεται να συνεπάγονται τη γένεση τελωνειακής οφειλής.

Άρθρο 192

1. Όταν η τελωνειακή νομοθεσία προβλέπει την υποχρεωτική σύσταση εγγύησης, οι τελωνειακές αρχές καθορίζουν την εν λόγω εγγύηση σε ποσό ίσο:

— με το ακριβές ποσό της ή των τελωνειακών οφειλών που αποτελούν το αντικείμενο της εγγύησης, εφόσον το ποσό αυτό μπορεί να καθοριστεί με ακρίβεια τη στιγμή που απαιτείται η σύσταση της εγγύησης,

— με το υψηλότερο, κατά τους υπολογισμούς της τελωνειακής αρχής, ποσό της ή των τελωνειακών οφειλών που έχουν γεννηθεί ή είναι δυνατό να γεννηθούν, στις υπόλοιπες περιπτώσεις.

Σε περίπτωση σύστασης συνολικής εγγύησης για τελωνειακές οφειλές των οποίων το ποσό ποικίλλει διαχρονικά, το ποσό της εγγύησης αυτής πρέπει να καθορίζεται σε επίπεδο που να επιτρέπει να καλύπτεται ανά πάσα στιγμή το ποσό των εν λόγω τελωνειακών οφειλών.

2. Όταν η τελωνειακή νομοθεσία προβλέπει την προαιρετική σύσταση εγγύησης και οι τελωνειακές αρχές προβάλλουν σχετική απαίτηση, οι εν λόγω αρχές καθορίζουν το ποσό της εγγύησης κατά τρόπο ώστε αυτό να μην υπερβαίνει το ποσό που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

3. Οι περιπτώσεις και οι όροι με τους οποίους μπορεί να συσταθεί κατ' αποκοπήν εγγύηση καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.

Άρθρο 193

Η εγγύηση μπορεί να συσταθεί:

— είτε με την κατάθεση χρηματικού ποσού

— είτε με τριτεγγύηση.

Άρθρο 194

1. Η κατάθεση χρημάτων πρέπει να πραγματοποιείται στο νόμισμα του κράτους μέλους όπου απαιτείται η εγγύηση.

Εξομοιώνεται με κατάθεση χρημάτων:

— η κατάθεση επιταγής της οποίας την πληρωμή εγγυάται ο οργανισμός επί του οποίου έχει εκδοθεί, με οποιοδήποτε τρόπο αποδεκτό από τις τελωνειακές αρχές,

– η κατάθεση οποιουδήποτε άλλου τίτλου ο οποίος έχει αναγνωρισμένη από τις τελωνειακές αρχές εξοφλητική ισχύ. 2913/92

2. Η κατάθεση χρημάτων ή η εξομοιούμενη προς αυτήν πρέπει να πραγματοποιείται με τρόπο σύμφωνο με τις διατάξεις του κράτους μέλους στο οποίο απαιτείται η σύσταση εγγύησης.

Άρθρο 195

Ο τριτεγγυητής οφείλει να αναλαμβάνει εγγράφως την ευθύνη να καταβάλει αλληλεγγύως με τον οφειλέτη το εγγυημένο ποσό της τελωνειακής οφειλής όταν αυτή γίνει απαιτητή.

Ο τριτεγγυητής είναι τρίτο πρόσωπο, εγκατεστημένο στην Κοινότητα και εγκεκριμένο από τις τελωνειακές αρχές κράτους μέλους.

Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να αρνηθούν τον προτεινόμενο τριτεγγυητή όταν κρίνουν ότι δεν εξασφαλίζεται απόλυτα η καταβολή της τελωνειακής οφειλής μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες.

Άρθρο 196

Το πρόσωπο το οποίο έχει την υποχρέωση να παράσχει την εγγύηση έχει δικαίωμα ελεύθερης επιλογής μεταξύ των τρόπων σύστασης της εγγύησης που προβλέπονται στο άρθρο 193.

Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να αρνηθούν τον προτεινόμενο τρόπο εγγύησης, όταν αυτός δεν συμβιβάζεται με την ορθή λειτουργία της σχετικής τελωνειακής διαδικασίας. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά την προτεινόμενη εγγύηση. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να απαιτήσουν τη διατήρηση, επί μια ορισμένη περίοδο, του τρόπου εγγύησης που έχει επιλεγεί.

Άρθρο 197

1. Εφόσον προβλέπεται από τις διατάξεις που θεσπίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να αποδέχονται και άλλους τρόπους εγγύησης εκτός εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 193, εφόσον εξασφαλίζουν κατά τρόπο ισοδύναμο την πληρωμή της τελωνειακής οφειλής.

Οι τελωνειακές αρχές απορρίπτουν την εγγύηση που προτείνει ο οφειλέτης, όταν κρίνουν ότι δεν εξασφαλίζεται απόλυτα η πληρωμή της τελωνειακής οφειλής.

2. Με την ίδια επιφύλαξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να αποδέχονται κατάθεση χρημάτων χωρίς να πληρούνται οι όροι που καθορίζονται στο άρθρο 194 παράγραφος 1.

Άρθρο 198

Όταν η τελωνειακή αρχή διαπιστώνει ότι η εγγύηση που παρασχέθηκε δεν εξασφαλίζει ή δεν εξασφαλίζει πλέον ασφαλώς ή πλήρως την εμπρόθεσμη πληρωμή της τελωνειακής οφειλής, ζητά από το πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 189 παράγραφος 1, αφήνοντας του το δικαίωμα επιλογής, είτε την παροχή συμπληρωματικής εγγύησης είτε την αντικατάσταση της αρχικής εγγύησης με νέα.

Άρθρο 199

1. Η εγγύηση δεν μπορεί να αποδεσμευτεί για όσο χρόνο η τελωνειακή οφειλή για την οποία έχει παρασχεθεί δεν έχει αποσβεστεί ή είναι ακόμη δυνατό να γεννηθεί. Μόλις η οφειλή αποσβεστεί ή εκλείψει η πιθανότητα να γεννηθεί, η εγγύηση πρέπει να αποδεσμεύεται αμέσως.

2. Όταν η τελωνειακή οφειλή αποσβέννυται εν μέρει ή δεν μπορεί πλέον να γεννηθεί για μέρος του εγγυημένου ποσού, η εγγύηση που έχει συσταθεί αποδεσμεύεται μερικώς, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερόμενου, εκτός εάν το ύψος του σχετικού ποσού δεν δικαιολογεί κάτι τέτοιο.

Άρθρο 200

Οι διατάξεις που παρεκκλίνουν από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται, εάν παρίσταται ανάγκη, σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής, προκειμένου να ληφθούν υπόψη διεθνείς συμβάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΓΕΝΕΣΗ ΤΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ

Άρθρο 201

1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

α) από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία εμπορεύματος υποκείμενου σε εισαγωγικούς δασμούς ή

β) από την υπαγωγή του στο καθεστώς προσωρινής εισδοχής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή της αποδοχής της σχετικής τελωνειακής διασάφησης.

3. Οφειλέτης είναι ο διασαφητής. Σε περίπτωση έμμεσης αντιπροσώπευσης, οφειλέτης είναι επίσης το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου κατατίθεται η διασάφηση.

Όταν η τελωνειακή διασάφηση για ένα από τα καθεστώτα που ορίζονται στην παράγραφο 1 γίνεται βάσει στοιχείων εξαιτίας των οποίων δεν εισπράττονται εν μέρει ή και καθόλου οι νομίμως οφειλόμενοι δασμοί, τα πρόσωπα τα οποία παρέσχαν τα αναγκαία για τη συμπλήρωση της διασάφησης αυτά στοιχεία και τα οποία γνώριζαν ή όφειλαν λογικώς να γνωρίζουν ότι τα στοιχεία αυτά ήταν εσφαλμένα, μπορούν επίσης να θεωρηθούν οφειλέτες, δυνάμει των ισχυουσών εθνικών διατάξεων.

2913/92

Άρθρο 202

1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

α) από την παράτυπη εισαγωγή στο τελεωνειακό (SIC! τελωνειακό) έδαφος της Κοινότητας, εμπορεύματος υποκείμενου σε εισαγωγικούς δασμούς ή

β) προκειμένου για εμπόρευμα υποκείμενο σε εισαγωγικούς δασμούς και ευρισκόμενο σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, από την παράτυπη εισαγωγή του σε άλλο τμήμα του εν λόγω εδάφους.

Κατά την έννοια που παρόντος άρθρου, θεωρείται ως «παράτυπη εισαγωγή» κάθε εισαγωγή κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 38 έως 41 και του άρθρου 177 δεύτερη περίπτωση.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή της παράτυπης εισαγωγής.

3. Οφειλέτες είναι:

– το πρόσωπο που ενήργησε την παράτυπη εισαγωγή,

– τα πρόσωπα τα οποία συνήργησαν σ' αυτήν, ενώ γνώριζαν ή όφειλαν εύλογα να γνωρίζουν ότι ήταν παράτυπη, καθώς και

– τα πρόσωπα που απέκτησαν ή κατείχαν το εν λόγω εμπόρευμα και γνώριζαν ή λογικά όφειλαν να γνωρίζουν, τη στιγμή της απόκτησης ή παραλαβής του, ότι επρόκειτο για εμπόρευμα που έχει εισαχθεί αντικανονικά.

Άρθρο 203

1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

– από την υπεξαίρεση υποκείμενου σε εισαγωγικούς δασμούς εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή κατά την οποία το εμπόρευμα διαφεύγει από την τελωνειακή επιτήρηση.

3. Οφειλέτες είναι:

– το πρόσωπο που υπεξήρεσε το εμπόρευμα από την τελωνειακή επιτήρηση,

– τα πρόσωπα που συνήργησαν στην υπεξαίρεση, ενώ γνώριζαν ή λογικά όφειλαν να γνωρίζουν ότι επρόκειτο για υπεξαίρεση του εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση,

– τα πρόσωπα που απέκτησαν ή κατείχαν το εν λόγω εμπόρευμα, και που γνώριζαν ή λογικά όφειλαν να γνωρίζουν, τη στιγμή της απόκτησης ή παραλαβής του εμπορεύματος, ότι επρόκειτο για εμπόρευμα που είχε υπεξαιρεθεί από την τελωνειακή επιτήρηση, καθώς και

– ενδεχομένως, το πρόσωπο το οποίο είναι υπεύθυνο για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την παραμονή του εμπορεύματος σε προσωρινή εναπόθεση ή από τη χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο έχει τεθεί.

2913/92

Άρθρο 204

1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

α) από τη μη εκτέλεση μιας από τις υποχρεώσεις τις οποίες συνεπάγεται, για εμπόρευμα υποκείμενο σε εισαγωγικούς δασμούς, η παραμονή του σε προσωρινή εναπόθεση ή η χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο έχει τεθεί, ή

β) από τη μη τήρηση ενός από τους όρους που έχουν καθοριστεί για την υπαγωγή εμπορεύματος υπό το καθεστώς αυτό, ή για την έγκριση μειωμένου ή μηδενικού εισαγωγικού δασμού λόγω της χρησιμοποίησης του εμπορεύματος για ειδικούς σκοπούς·

σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 203, εκτός αν αποδειχθεί ότι οι παραλείψεις αυτές δεν είχαν πραγματικές συνέπειες για την ορθή λειτουργία της προσωρινής εναπόθεσης ή του σχετικού τελωνειακού καθεστώτος.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται είτε τη στιγμή κατά την οποία παύει να τηρείται η υποχρέωση η μη εκπλήρωση της οποίας γεννά την τελωνειακή οφειλή, είτε τη στιγμή κατά την οποία το εμπόρευμα τέθηκε υπό το συγκεκριμένο τελωνειακό καθεστώς εφόσον αποδεικνύεται εκ των υστέρων ότι ένας από τους όρους που καθορίστηκαν για την υπαγωγή του εν λόγω εμπορεύματος στο καθεστώς αυτό ή για την έγκριση μειωμένου ή μηδενικού εισαγωγικού δασμού λόγω της χρησιμοποίησης του εμπορεύματος για ειδικούς σκοπούς δεν είχε πράγματι τηρηθεί.

3. Οφειλέτης είναι το πρόσωπο το οποίο οφείλει, κατά περίπτωση, είτε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται για εμπόρευμα υποκείμενο σε εισαγωγικό δασμό η παραμονή του σε προσωρινή εναπόθεση ή η χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο έχει τεθεί, είτε να τηρήσει τους όρους που έχουν καθοριστεί για την υπαγωγή του εμπορεύματος στο εν λόγω καθεστώς.

Άρθρο 205

1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

— από την κατανάλωση ή τη χρησιμοποίηση, σε ελεύθερη ζώνη ή σε ελεύθερη αποθήκη εμπορεύματος που υπόκειται σε δασμούς, υπό όρους άλλους από εκείνους που προβλέπονται στην ισχύουσα νομοθεσία.

Σε περίπτωση εξαφάνισης εμπορευμάτων και σε περίπτωση που η εξαφάνιση αυτή δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ικανοποιητικά στις τελωνειακές αρχές, οι εν λόγω αρχές μπορούν να θεωρήσουν ότι τα εμπορεύματα καταναλώθηκαν ή χρησιμοποιήθηκαν μέσα στην ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή κατά την οποία καταναλίσκεται το εμπόρευμα ή χρησιμοποιείται για πρώτη φορά σε συνθήκες διαφορετικές από αυτές που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία.

3. Οφειλέτης είναι το πρόσωπο που κατανάλωσε ή χρησιμοποίησε το εμπόρευμα καθώς και τα πρόσωπα που συνήργησαν στην κατανάλωση ή χρησιμοποίηση, ενώ γνώριζαν ή λογικά όφειλαν να γνωρίζουν ότι η εν λόγω κατανάλωση ή χρησιμοποίηση πραγματοποιούνταν υπό όρους άλλους από αυτούς που προβλέπονται στην ισχύουσα νομοθεσία.

2913/92

Όταν, σε περίπτωση εξαφάνισης εμπορευμάτων, οι τελωνειακές αρχές θεωρήσουν ότι τα εν λόγω εμπορεύματα καταναλώθηκαν ή χρησιμοποιήθηκαν μέσα στην ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, και δεν είναι δυνατή η εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υπόχρεος να καταβάλει την τελωνειακή οφειλή είναι το τελευταίο πρόσωπο που, σύμφωνα με τις πληροφορίες των τελωνειακών αρχών, είχε στην κατοχή του τα εμπορεύματα.

Άρθρο 206

1. Καμία τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή δεν θεωρείται ότι γεννάται ως προς συγκεκριμένο εμπόρευμα, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 202 και το άρθρο 204 παράγραφος 1 στοιχείο α), όταν ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει αποδείξεις ότι η μη εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν:

— είτε από τις διατάξεις των άρθρων 38 έως 41 και του άρθρου 177 δεύτερη περίπτωση

— είτε από την προσωρινή εναπόθεση του εν λόγω εμπορεύματος

— είτε από χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο έχει τεθεί το εμπόρευμα,

οφείλεται στην ολική καταστροφή ή την ανεπανόρθωτη απώλεια του εν λόγω εμπορεύματος από αιτία οφειλόμενη στην ίδια τη φύση του εμπορεύματος ή σε τυχαίο γεγονός ή ανωτέρα βία ή ακόμη με την άδεια των τελωνειακών αρχών.

Κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου, ένα εμπόρευμα θεωρείται ότι έχει υποστεί ανεπανόρθωτη απώλεια όταν δεν μπορεί πλέον να χρησιμοποιηθεί από οποιονδήποτε.

2. Καμία τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή δεν θεωρείται ότι γεννάται ως προς το εμπόρευμα που έχει τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία με μειωμένο ή μηδενικό εισαγωγικό δασμό λόγω του προορισμού του για ειδικούς σκοπούς, εφόσον το εμπόρευμα αυτό εξάγεται ή επανεξάγεται με την άδεια των τελωνειακών αρχών.

Άρθρο 207

Όταν, σύμφωνα με το άρθρο 206 παράγραφος 1, δεν θεωρείται ότι γεννάται τελωνειακή οφειλή για εμπόρευμα που έχει τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία με μειωμένο ή μηδενικό εισαγωγικό δασμό λόγω του προορισμού του για ειδικούς σκοπούς, τα απορρίμματα και θραύσματα που προκύπτουν από την καταστροφή αυτή θεωρούνται ως μη κοινοτικά εμπορεύματα.

2913/92

Άρθρο 208

Όταν, σύμφωνα με το άρθρο 203 ή 204, γεννάται τελωνειακή οφειλή για εμπόρευμα που έχει τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία με μειωμένο εισαγωγικό δασμό λόγω του προορισμού του για ειδικούς σκοπούς, το ποσό που πληρώθηκε κατά τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία αφαιρείται από το ποσό της γεννηθείσας τελωνειακής οφειλής.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται κατ' αναλογία όταν γεννάται τελωνειακή οφειλή για τα απορρίμματα και θραύσματα που προκύπτουν από την καταστροφή τέτοιου εμπορεύματος.

Άρθρο 209

1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εξαγωγή γεννάται:

– κατά την εξαγωγή με διασάφηση από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, εμπορεύματος υποκείμενου σε εξαγωγικούς δασμούς.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή της αποδοχής της διασάφησης.

3. Οφειλέτης είναι ο διασαφητής. Σε περίπτωση έμμεσης αντιπροσώπευσης, οφειλέτης είναι επίσης το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου κατατίθεται η διασάφηση.

Άρθρο 210

1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εξαγωγή γεννάται:

– με την έξοδο από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, χωρίς διασάφηση, εμπορεύματος υποκειμένου σε εξαγωγικούς δασμούς.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή της πραγματικής εξόδου του εν λόγω εμπορεύματος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

3. Οφειλέτης είναι:

– το πρόσωπο που ενήργησε την έξοδο, καθώς και

– τα πρόσωπα που συνήργησαν σ' αυτήν ενώ γνώριζαν ή λογικά όφειλαν να γνωρίζουν ότι δεν έχει κατατεθεί, όπως έπρεπε, τελωνειακή διασάφηση.

Άρθρο 211

1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εξαγωγή γεννάται:

– από τη μη τήρηση των όρων που επέτρεψαν την έξοδο του εμπορεύματος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας με ολική ή μερική απαλλαγή από τους εξαγωγικούς δασμούς.

2913/92

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή κατά την οποία το εμπόρευμα έχει φθάσει σε προορισμό άλλον από εκείνον για τον οποίο επετράπη η έξοδός του από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας με ολική ή μερική απαλλαγή από τους εξαγωγικούς δασμούς ή, σε περίπτωση αδυναμίας των τελωνειακών αρχών να προσδιορίσουν με ακρίβεια αυτό το χρονικό σημείο, με τη λήξη της προθεσμίας που καθορίστηκε για την προσκόμιση της απόδειξης που βεβαιώνει ότι τηρήθηκαν οι όροι που καθορίζονται για την παροχή της απαλλαγής αυτής.

3. Οφειλέτης είναι ο διασαφητής. Σε περίπτωση έμμεσης αντιπροσώπευσης, οφειλέτης είναι επίσης το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου κατατίθεται η διασάφηση.

Άρθρο 212

Η τελωνειακή οφειλή που αναφέρεται στα άρθρα 201 έως 205 και στα άρθρα 209 έως και 211 γεννάται ακόμη και αν αφορά εμπόρευμα για το οποίο ισχύει απαγορευτικό ή περιοριστικό μέτρο κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή, ανεξάρτητα από τη φύση του. Ωστόσο, καμία τελωνειακή οφειλή δεν γεννάται κατά την παράτυπη εισαγωγή στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας πλαστού χρήματος καθώς και ναρκωτικών τα οποία δεν αποτελούν τμήμα του αυστηρά εποπτευόμενου από τις αρμόδιες αρχές εμπορικού κυκλώματος ενόψει της χρήσης για ιατρικούς και επιστημονικούς σκοπούς. Για την εφαρμογή πάντως της ποινικής νομοθεσίας που διέπει τις τελωνειακές παραβάσεις η τελωνειακή οφειλή λογίζεται γεννηθείσα όταν η ποινική νομοθεσία ενός κράτους μέλους προβλέπει ότι οι δασμοί χρησιμεύουν ως βάση για τον καθορισμό των κυρώσεων ή ότι η ύπαρξη τελωνειακής οφειλής χρησιμεύει ως βάση για την ποινική δίωξη.

82/97

Άρθρο 212α

Όταν η τελωνειακή νομοθεσία προβλέπει ατέλεια ή απαλλαγή από εισαγωγικούς ή εξαγωγικούς δασμούς δυνάμει των άρθρων 184 έως 187, αυτή η ατέλεια ή απαλλαγή ισχύει επίσης και σε περιπτώσεις γένεσης της τελωνειακής οφειλής δυνάμει των άρθρων 202 έως 205, 210 ή 211, εφόσον η συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου δεν ενέχει ούτε δόλιους χειρισμούς ούτε έκδηλη αμέλεια και ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει ότι πληρούνται οι άλλοι όροι εφαρμογής της ατέλειας ή της απαλλαγής.

2913/92

Άρθρο 213

Σε περίπτωση περισσοτέρων οφειλετών για την αυτή τελωνειακή οφειλή, υπέχουν όλοι αλληλέγγυα υποχρέωση για την πληρωμή της εν λόγω οφειλής.

Άρθρο 214

1. Εκτός αντίθετων ειδικών διατάξεων που προβλέπονται από τον παρόντα κώδικα και με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, το ποσό των εισαγωγών δασμών που επιβάλλεται σε εμπόρευμα καθορίζεται με βάση τα στοιχεία δασμολόγησης που αντιστοιχούν στο εν λόγω εμπόρευμα τη στιγμή κατά την οποία γεννάται η σχετική τελωνειακή οφειλή.

2913/92

2. Όταν δεν είναι δυνατό να καθοριστεί με ακρίβεια τη στιγμή κατά την οποία γεννάται η τελωνειακή οφειλή, το χρονικό σημείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό των στοιχείων δασμολόγησης που αφορούν το εν λόγω εμπόρευμα είναι εκείνο κατά το οποίο η τελωνειακή αρχή διαπιστώνει ότι το εμπόρευμα αυτό βρίσκεται σε κατάσταση που γεννά τελωνειακή οφειλή.

Εντούτοις, όταν οι πληροφορίες που διαθέτουν οι τελωνειακές αρχές τους επιτρέπουν να διαπιστώσουν ότι η τελωνειακή οφειλή γεννήθηκε σε χρονικό σημείο προγενέστερο της διαπίστωσης αυτής, το ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που αφορούν το εν λόγω εμπόρευμα καθορίζεται βάσει των στοιχείων δασμολόγησής του που το χαρακτήριζαν κατά το πλέον απομακρυσμένο χρονικό σημείο μέσα στο διάστημα κατά το οποίο μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη της τελωνειακής οφειλής που προέκυψε από αυτή την κατάσταση, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες.

3. Επιβάλλονται αντισταθμιστικοί τόκοι, στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που καθορίζουν οι διατάξεις που θεσπίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής, προκειμένου να αποφευχθεί κάθε ενδεχόμενο πορισμού οικονομικού οφέλους από τον ετεροχρονισμό της ημερομηνίας γέννησης ή βεβαίωσης της τελωνειακής οφειλής.

Άρθρο 215

1. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται στον τόπο στον οποίο λαμβάνουν χώρα οι πράξεις που δημιουργούν την οφειλή αυτή.

2. Όταν δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η τελωνειακή οφειλή θεωρείται ότι γεννάται στον τόπο όπου οι τελωνειακές αρχές διαπιστώνουν ότι το εμπόρευμα βρίσκεται σε κατάσταση που γεννά τελωνειακή οφειλή.

3. Όταν ένα τελωνειακό καθεστώς δεν έχει εκκαθαριστεί όσον αφορά συγκεκριμένο εμπόρευμα, η τελωνειακή οφειλή θεωρείται ότι γεννήθηκε:

— στον τόπο όπου το εμπόρευμα υπήχθη υπό το εν λόγω καθεστώς ή

— στον τόπο όπου το εμπόρευμα εισέρχεται στην Κοινότητα υπό το εν λόγω καθεστώς.

4. Όταν από τις πληροφορίες που έχουν οι τελωνειακές αρχές προκύπτει ότι η τελωνειακή οφειλή είχε ήδη γεννηθεί όταν το εμπόρευμα βρισκόνταν προηγουμένως σε άλλο τόπο, η τελωνειακή οφειλή θεωρείται ότι γεννάται στον τόπο όπου είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι βρισκόταν το εμπόρευμα κατά το πλέον απομακρυσμένο χρονικό σημείο κατά το οποίο μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη της τελωνειακής οφειλής.

Άρθρο 216

2913/92

1. Στο μέτρο που οι συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας και ορισμένων τρίτων χωρών προβλέπουν τη χορήγηση κατά την εισαγωγή στις εν λόγω τρίτες χώρες προτιμησιακής δασμολογικής μεταχείρισης για τα εμπορεύματα καταγωγής Κοινότητας κατά την έννοια αυτών των συμφωνιών, και υπό τον όρο, στην περίπτωση που τα εμπορεύματα παράγονται υπό το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, ότι επιβάλλονται οι αναλογούντες εισαγωγικοί δασμοί για τα μη κοινοτικά εμπορεύματα που ενσωματώνονται στα εν λόγω εμπορεύματα, η επικύρωση των αναγκαίων εγγράφων για την υπαγωγή, στις εν λόγω τρίτες χώρες, υπό το προτιμησιακό αυτό δασμολογικό καθεστώς γεννά τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή.

2. Η στιγμή κατά την οποία γεννάται η εν λόγω τελωνειακή οφειλή θεωρείται ότι είναι το χρονικό σημείο κατά το οποίο λαμβάνει χώρα η αποδοχή της διασάφησης εξαγωγής των εν λόγω εμπορευμάτων.

3. Οφειλέτης είναι ο διασαφητής. Σε περίπτωση έμμεσης αντιπροσώπευσης, οφειλέτης είναι επίσης το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου κατατίθεται η διασάφηση.

4. Το ύψος των εισαγωγικών δασμών που αντιστοιχούν στην τελωνειακή αυτή οφειλή καθορίζεται με τους ίδιους όρους όπως και στην περίπτωση τελωνειακής οφειλής που απορρέει από την αποδοχή, κατά την ίδια ημερομηνία, της διασάφησης για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των εν λόγω εμπορευμάτων, για να παύσει το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΤΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ

Τμήμα 1

C1, ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 77.

Βεβαίωση και γνωστοποίηση στον οφειλέτη του ποσού των δασμών

Άρθρο 217

1. Κάθε ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή, που στο εξής καλείται “ποσό των δασμών”, υπολογίζεται από τις τελωνειακές αρχές μόλις αυτές διαθέτουν τα απαραίτητα στοιχεία και εγγράφεται από τις εν λόγω αρχές στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων (καταλογισμός).

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται:

α) όταν έχει θεσπιστεί προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικός·

β) το ποσό των νομίμως οφειλόμενων δασμών είναι ανώτερο από αυτό που έχει καθοριστεί βάσει μιας δεσμευτικής πληροφορίας.

82/97

γ) όταν οι διατάξεις που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής απαλλάσσουν τις τελωνειακές αρχές από τον καταλογισμό ποσού δασμών κατώτερου από ορισμένο ποσό.

C1, ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 77.

Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να μη καταλογίζουν ποσά δασμών τα οποία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 221 παράγραφος 3, δεν μπορούν να γνωστοποιηθούν στον οφειλέτη λόγω εκπνοής της καθορισμένης προθεσμίας.

2. Οι πρακτικοί τρόποι καταλογισμού των δασμών καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Οι τρόποι αυτοί μπορούν να διαφέρουν ανάλογα με το αν οι τελωνειακές αρχές, λαμβάνοντας υπόψη τους όρους υπό τους οποίους γεννάται η τελωνειακή οφειλή, εξασφαλίζονται ή όχι ως προς την καταβολή των εν λόγω ποσών.

Άρθρο 218

1. Όταν τελωνειακή οφειλή γεννάται από την αποδοχή διασάφησης για τη θέση εμπορεύματος υπό τελωνειακό καθεστώς άλλο εκτός της προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς, ή από οιαδήποτε άλλη πράξη που έχει τα ίδια έννομα αποτελέσματα με την αποδοχή αυτή ο καταλογισμός του ποσού που αντιστοιχεί σ' αυτή την τελωνειακή οφειλή πρέπει να πραγματοποιείται μόλις υπολογιστεί το ποσό αυτό και, το αργότερο, τη δεύτερη ημέρα μετά από εκείνη κατά τη διάρκεια της οποίας χορηγήθηκε η άδεια παραλαβής του εμπορεύματος.

Ωστόσο, με την επιφύλαξη ότι έχει κατατεθεί εγγύηση για την καταβολή τους, το σύνολο των ποσών των δασμών που αφορούν τα εμπορεύματα για τα οποία η άδεια παραλαβής έχει χορηγηθεί σε ένα και το αυτό πρόσωπο κατά τη διάρκεια περιόδου που καθορίζεται από την τελωνειακή αρχή και η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 31 ημέρες, είναι δυνατό να αποτελέσουν αντικείμενο ενός μοναδικού καταλογισμού στο τέλος της περιόδου. Ο καταλογισμός αυτός πρέπει να γίνει σε προθεσμία πέντε ημερών από την ημερομηνία λήξης της εν λόγω περιόδου.

2. Εφόσον προβλέπεται ότι η άδεια παραλαβής του εμπορεύματος μπορεί να δοθεί παρότι δεν πληρούνται ακόμη ορισμένες προϋποθέσεις που προβλέπονται από το κοινοτικό δίκαιο, και από τις οποίες εξαρτώνται είτε ο καθορισμός του ποσού της γεννηθείσας οφειλής είτε η είσπραξη του ποσού αυτού, ο καταλογισμός πρέπει να γίνει το αργότερο δύο ημέρες μετά την ημερομηνία που προσδιορίστηκε ή καθορίστηκε οριστικά είτε το ποσό της οφειλής είτε η υποχρέωση προς πληρωμή των δασμών που προκύπτουν από την οφειλή αυτή.

Ωστόσο, όταν η τελωνειακή οφειλή αφορά προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικό, ο καταλογισμός του δασμού αυτού πρέπει να γίνει το αργότερο δύο μήνες από τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* του κανονισμού που θεσπίζει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικό.

3. Σε περίπτωση που γεννάται τελωνειακή οφειλή υπό όρους διαφορετικούς από εκείνους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο καταλογισμός του ποσού των αντίστοιχων δασμών πρέπει να γίνει σε διάστημα δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή είναι σε θέση:

α) να υπολογίσει το εν λόγω ποσό των δασμών, και

β) να ορίσει τον οφειλέτη.

C1, ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 77.

Άρθρο 219

1. Οι προθεσμίες για τον καταλογισμό των δασμών που προβλέπονται στο άρθρο 218 μπορεί να παραταθούν:

α) είτε για λόγους που συνδέονται με τη διοικητική οργάνωση των κρατών μελών, και ιδίως σε περίπτωση που λειτουργεί σύστημα κεντρικής λογιστικής υπηρεσίας·

β) είτε όταν, λόγω ειδικών περιστάσεων, η τελωνειακή αρχή δεν είναι σε θέση να τηρήσει τις εν λόγω προθεσμίες.

Οι προθεσμίες που προβλέπονται για τους λόγους αυτούς δεν μπορούν να υπερβούν τις 14 ημέρες.

2. Οι προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις τυχαίου γεγονότος ή ανωτέρας βίας.

Άρθρο 220

1. Όταν το ποσό των δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή δεν έχει καταλογισθεί σύμφωνα με τα άρθρα 218 και 219 ή έχει καταλογισθεί σε ύψος χαμηλότερο εκείνου που νομίμως οφειλόταν, ο καταλογισμός του ποσού των δασμών που έχει ή που απομένει να εισπραχθεί, πρέπει να γίνει σε διάστημα δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή αντιλήφθηκε την κατάσταση αυτή και είναι σε θέση να υπολογίσει το νομίμως οφειλόμενο ποσό και να ορίσει τον οφειλέτη (καταλογισμός εκ των υστέρων). Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί σύμφωνα με το άρθρο 219.

2. Εκτός των περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 217 παράγραφος 1 δεύτερο και τρίτο εδάφιο, δεν επιτρέπεται εκ των υστέρων καταλογισμός όταν:

α) η αρχική απόφαση να μην καταλογισθούν οι δασμοί ή να καταλογισθούν σε ύψος χαμηλότερο από το νομίμως οφειλόμενο ποσό είχε ληφθεί βάσει γενικών διατάξεων που μεταγενέστερα κατέστησαν ανίσχυρες με δικαστική απόφαση·

β) το νομίμως οφειλόμενο ποσό των δασμών δεν καταλογίσθηκε από λάθος των ίδιων των τελωνειακών αρχών, το οποίο λογικά δεν μπορούσε να ανακαλυφθεί από τον οφειλέτη, εφόσον ο τελευταίος ενήργησε με καλή πίστη και τήρησε όλες τις διατάξεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία όσον αφορά την τελωνειακή διασάφηση·

γ) οι διατάξεις που θεσπίστηκαν με τη διαδικασία της επιτροπής απαλλάσσουν τις τελωνειακές αρχές από τον εκ των υστέρων καταλογισμό ποσών δασμών που είναι κατώτερα από ορισμένο ποσό·

Άρθρο 221

1. Το ποσό των δασμών πρέπει να γνωστοποιείται στον οφειλέτη, με την κατάλληλη διαδικασία, μόλις καταλογισθεί.

C1, ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 77.

2. Όταν αναφέρεται ενδεικτικά στην τελωνειακή διασάφηση το ποσό των εισπρακτέων δασμών, η τελωνειακή αρχή μπορεί να ορίσει ότι η γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πραγματοποιείται μόνο αν το ποσό των δασμών που έχει αναγραφεί στη διασάφηση δεν αντιστοιχεί στο ποσό που αυτή καθορίζει.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 218 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, όταν γίνεται χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η άδεια παραλαβής των εμπορευμάτων από την τελωνειακή αρχή ισοδυναμεί με γνωστοποίηση του καταλογισθέντος ποσού των δασμών, στον οφειλέτη.

3. Η γνωστοποίηση στον οφειλέτη δεν είναι δυνατόν να γίνει μετά τη λήξη τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία γένεσης της τελωνειακής οφειλής. Ωστόσο, όταν, η αδυναμία των τελωνειακών αρχών να προσδιορίσουν το ακριβές ποσό των νομίμως οφειλομένων δασμών, οφείλεται σε πράξη που υπόκειται σε ποινική δικαστική δίωξη, η εν λόγω γνωστοποίηση γίνεται εφόσον αυτό προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις, και μετά τη λήξη της εν λόγω τριετούς προθεσμίας.

C1, ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 77.

Τμήμα 2

Προθεσμία και τρόποι καταβολής του ποσού των δασμών

2913/92

Άρθρο 222

1. Κάθε ποσό δασμών που αποτέλεσε αντικείμενο της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 221 πρέπει να εξοφλείται από τον οφειλέτη μέσα στις ακόλουθες προθεσμίες:

α) αν το εν λόγω πρόσωπο δεν έτυχε καμιάς από τις διευκολύνσεις πληρωμής που προβλέπονται στα άρθρα 224 ως 229, η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται μέσα στην προθεσμία που του έχει ταχθεί γι' αυτόν τον σκοπό.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 244 δεύτερο εδάφιο, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τις δέκα ημέρες από τη γνωστοποίηση στον οφειλέτη του ποσού των οφειλόμενων δασμών και, σε περίπτωση συγκεντρωτικών βεβαιώσεων υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 218 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, πρέπει να καθορίζεται με τρόπο που να μην επιτρέπει στον οφειλέτη να επιτύχει προθεσμία πληρωμής μεγαλύτερη από εκείνη που ήταν δυνατόν να επιτύχει σε περίπτωση αναβολής της πληρωμής.

Παράταση προθεσμίας χορηγείται αυτεπαγγέλτως όταν αποδεικνύεται ότι ο ενδιαφερόμενος έλαβε πολύ αργά τη γνωστοποίηση ώστε να είναι σε θέση να τηρήσει την προθεσμία που του είχε ταχθεί για την πραγματοποίηση της πληρωμής.

Εξάλλου, παράταση προθεσμίας είναι δυνατό να χορηγηθεί, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, από τις τελωνειακές αρχές, όταν το πληρωτέο ποσό των δασμών προκύπτει από πράξη εκ των υστέρων είσπραξης. Με την επιφύλαξη του άρθρου 229 στοιχείο α) η παράταση προθεσμίας που χορηγείται με τον τρόπο αυτό δεν μπορεί να υπερβεί το χρόνο που χρειάζεται ο οφειλέτης για να λάβει τα αναγκαία μέτρα προς εκπλήρωση της υποχρέωσής του· 2913/92

β) αν το εν λόγω πρόσωπο δικαιούται κάποια από τις διευκολύνσεις πληρωμής που προβλέπονται στα άρθρα 224 ως 229, η πληρωμή πρέπει να γίνει το αργότερο κατά τη λήξη της ή των προθεσμιών που καθορίζονται στο πλαίσιο των διευκολύνσεων αυτών.

2. Μπορούν να προβλεφθούν σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής οι περιπτώσεις και οι όροι υπό τους οποίους αναστέλλεται η υποχρέωση του οφειλέτη να εξοφλήσει τους δασμούς: 82/97

— όταν υποβάλλεται αίτηση διαγραφής δασμών σύμφωνα με τα άρθρα 236, 238 ή 239, ή

— όταν ένα εμπόρευμα κατάσχεται με σκοπό τη μεταγενέστερη δήμευσή του σύμφωνα με το άρθρο 233 στοιχείο γ) δεύτερη περίπτωση, ή στοιχείο δ).

Άρθρο 223 2913/92

Η πληρωμή πρέπει να πραγματοποιείται με καταβολή χρηματικού ποσού ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο που έχει παρόμοια εξοφλητική ισχύ σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Μπορεί να πραγματοποιείται με συμψηφισμό όταν αυτό προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 224

Εφόσον το ποσό των δασμών αφορά εμπορεύματα που διασαφήθηκαν για να υπαχθούν σε τελωνειακό καθεστώς που συνεπάγεται την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών, η τελωνειακή αρχή παραχωρεί στον ενδιαφερόμενο, μετά από αίτησή του, αναβολή της πληρωμής του εν λόγω ποσού υπό τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 225, 226 και 227.

Άρθρο 225

Η χορήγηση της αναβολής πληρωμής εξαρτάται από τη σύσταση εγγύησης από τον αιτούντα.

Επιπλέον, η χορήγηση της αναβολής πληρωμής ενδέχεται να συνεπάγεται την είσπραξη παρεμπιπτόντων εξόδων για τη σύσταση του φακέλλου ή την παρεχόμενη υπηρεσία.

Άρθρο 226

Η τελωνειακή αρχή καθορίζει, μεταξύ των επόμενων τρόπων, εκείνον που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη χορήγηση της αναβολής πληρωμής:

α) είτε χωριστά για κάθε ποσό δασμών που βεβαιώνεται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 218 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο ή στο άρθρο 220 παράγραφος 1·

β) είτε συνολικά, για τα ποσά δασμών που βεβαιώνονται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 218 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, κατά τη διάρκεια περιόδου που καθορίζεται από τις τελωνειακές αρχές και που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα μία ημέρες·

γ) είτε συνολικά για όλα τα ποσά δασμών που αποτελούν το αντικείμενο ενιαίας βεβαίωσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 218 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

2913/92

Άρθρο 227

1. Η προθεσμία αναβολής της πληρωμής ανέρχεται σε τριάντα ημέρες. Αυτή υπολογίζεται ως εξής:

α) όταν η αναβολή πληρωμής χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 226 στοιχείο α), η προθεσμία υπολογίζεται από την επόμενη της ημέρας κατά τη διάρκεια της οποίας βεβαιώνεται το ποσό των δασμών από την τελωνειακή αρχή.

Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 219, η προθεσμία των 30 ημερών, που υπολογίζεται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, μειώνεται κατά αριθμό ημερών αντίστοιχο με την υπερβαίνουσα τις δύο ημέρες προθεσμία που έχει χρησιμοποιηθεί για τη βεβαίωση των δασμών·

β) όταν η αναστολή πληρωμής χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 226 στοιχείο β), η προθεσμία υπολογίζεται από την επόμενη της ημέρας που λήγει η περίοδος συνολικής βεβαίωσης. Η προθεσμία αυτή μειώνεται κατά αριθμό ημερών αντίστοιχο με το ήμισυ του αριθμού των ημερών που περιλαμβάνει η περίοδος συνολικής βεβαίωσης·

γ) όταν η αναστολή πληρωμής πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 226 στοιχείο γ), η προθεσμία υπολογίζεται από την επόμενη της ημέρας που λήγει η περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας έχει δοθεί η άδεια παραλαβής των εν λόγω εμπορευμάτων. Η προθεσμία αυτή μειώνεται κατά αριθμό ημερών αντίστοιχο με το ήμισυ του αριθμού των ημερών που περιλαμβάνει η εν λόγω περίοδος.

2. Όταν οι περίοδοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) και γ) περιλαμβάνουν περιττό αριθμό ημερών, ο αριθμός των ημερών που πρέπει να αφαιρεθεί από την προθεσμία των 30 ημερών, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχεία β) και γ), είναι ίσος με το ήμισυ του αμέσως κατώτερου άρτιου αριθμού.

3. Ως μέτρο απλοποίησης, όταν οι περίοδοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) και γ) είναι μια ημερολογιακή εβδομάδα ή ένας ημερολογιακός μήνας, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η καταβολή των ποσών των δασμών που αποτέλεσαν αντικείμενο της αναβολής πληρωμής γίνεται:

α) αν πρόκειται για περιόδο μιας ημερολογιακής εβδομάδας, την Παρασκευή της τέταρτης εβδομάδας που ακολουθεί αυτή την ημερολογιακή εβδομάδα·

β) αν πρόκειται για περίοδο ενός ημερολογιακού μήνα, το αργότερο τη δέκατη έκτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί αυτόν τον ημερολογιακό μήνα.

Άρθρο 228

1. Η αναβολή πληρωμής δεν παρέχεται για τους δασμούς οι οποίοι, μολονότι επιβάλλονται σε εμπορεύματα που έχουν διασαφηθεί για τελωνειακό καθεστώς που συνεπάγεται την υποχρέωση καταβολής αυτών των δασμών, βεβαιώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν σχετικά με την αποδοχή ελλιπών διασαφήσεων, λόγω του ότι ο διασαφητής, κατά τη λήξη της καθορισμένης προθεσμίας, δεν προσκόμισε τα στοιχεία που είναι αναγκαία για τον οριστικό προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, ή δεν προσκόμισε τα στοιχεία ή τα έγγραφα που έλειπαν κατά το χρόνο της αποδοχής της ελλιπούς διασάφησης.

2. Ωστόσο, αναβολή πληρωμής μπορεί να παρέχεται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, όταν το εισπρακτέο ποσό των δασμών βεβαιώνεται πριν από τη λήξη προθεσμίας 30 ημερών από την ημερομηνία της βεβαίωσης του ποσού που ζητήθηκε αρχικά ή, εφόσον δεν έγινε βεβαίωση, από την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης για τα εν λόγω εμπορεύματα. Η διάρκεια της αναβολής πληρωμής που παρέχεται με αυτούς τους όρους δεν μπορεί να υπερβαίνει την ημερομηνία λήξης της περιόδου που εγκρίθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 227, για το ποσό των δασμών που καθορίστηκε αρχικά ή επρόκειτο να εγκριθεί αν οι κατά το νόμο οφειλόμενοι δασμοί είχαν βεβαιωθεί κατά τη διασάφηση των σχετικών εμπορευμάτων.

Άρθρο 229

Η τελωνειακή αρχή μπορεί να παραχωρεί στον οφειλέτη διευκολύνσεις πληρωμής άλλες από την αναστολή πληρωμής.

Η παραχώρηση αυτών των διευκολύνσεων πληρωμής:

α) εξαρτάται από τη σύσταση εγγύησης. Ωστόσο, η εγγύηση αυτή μπορεί να μην απαιτείται όταν τέτοια απαίτηση ενδέχεται, λόγω της κατάστασης του οφειλέτη, να προκαλέσει σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσχέρειες·

β) επιτρέπει την είσπραξη, πέρα του ποσού των δασμών, πιστωτικού τόκου. Το ποσό των τόκων αυτών πρέπει να υπολογίζεται έτσι ώστε να είναι αντίστοιχο με το ποσό που θα ήταν απαιτητό για τον ίδιο σκοπό στην εθνική νομισματική και χρηματοοικονομική αγορά του νομίσματος στο οποίο οφείλεται το ποσό.

Η τελωνειακή αρχή μπορεί να παραιτηθεί από την απαίτηση του πιστωτικού τόκου, όταν αυτός ενδέχεται, λόγω της κατάστασης του οφειλέτη, να προκαλέσει σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσχέρειες.

Άρθρο 230

Οποιαδήποτε και αν είναι η διευκόλυνση πληρωμής που έχει παραχωρηθεί στον οφειλέτη, αυτός μπορεί, σε κάθε περίπτωση να εξοφλεί το σύνολο ή μέρος του ποσού των δασμών χωρίς να περιμένει τη λήξη της προθεσμίας που του έχει χορηγηθεί.

Άρθρο 231 2913/92

Κάθε ποσό δασμών μπορεί να εξοφληθεί από τρίτο πρόσωπο για λογαριασμό του οφειλέτη.

Άρθρο 232

1. Όταν το ποσό των δασμών δεν καταβλήθηκε μέσα σε καθορισμένη προθεσμία:

α) οι τελωνειακές αρχές κάνουν χρήση όλων των δυνατοτήτων που παρέχονται από τις ισχύουσες διατάξεις, συμπεριλαμβανομένης της αναγκαστικής εκτέλεσης, προκειμένου να διασφαλίζεται η καταβολή του εν λόγω ποσού.

Ειδικές διατάξεις μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής στο πλαίσιο του καθεστώτος διαμετακόμισης ως προς τους τριτεγγυητές·

β) εισπράττεται τόκος υπερημερίας επί πλέον του ποσού των δασμών. Το επιτόκιο του τόκου υπερημερίας μπορεί να είναι ανώτερο από το επιτόκιο του πιστωτικού τόκου, δεν μπορεί δε να είναι κατώτερο από αυτό.

2. Η τελωνειακή αρχή μπορεί να παραιτηθεί από την απαίτηση του τόκου υπερημερίας όταν:

α) ενδέχεται, λόγω της κατάστασης του οφειλέτη, να προκαλέσει σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσχέρειες·

β) το ποσό δεν υπερβαίνει ποσό που έχει καθοριστεί σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής ή

γ) η καταβολή των δασμών γίνει μέσα σε διάστημα πέντε ημερών μετά την προθεσμία που προβλέπεται για την καταβολή τους.

3. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να καθορίζουν:

α) ελάχιστες περιόδους υπολογισμού των τόκων·

β) ελάχιστα ποσά που οφείλονται ως τόκοι υπερημερίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΑΠΟΣΒΕΣΗ ΤΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ

Άρθρο 233

Με την επιφύλαξη των διατάξεων που ισχύουν σχετικά με την παραγραφή της τελωνειακής οφειλής καθώς και σχετικά με την μη ανάκτηση του ποσού της τελωνειακής οφειλής σε περίπτωση δικαστικά διαπιστωμένης αφερεγγυότητας του οφειλέτη, η απόσβεση της τελωνειακής οφειλής επέρχεται:

α) με την καταβολή του ποσού των δασμών·

β) με τη διαγραφή του ποσού των δασμών·

γ) προκειμένου για εμπορεύματα που έχουν διασαφηνηθεί για τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής δασμών:

— όταν η τελωνειακή διασάφηση ακυρωθεί ——, 82/97 – deleted

– όταν τα εμπορεύματα, πριν δοθεί άδεια παραλαβής κατασχεθούν και συγχρόνως ή στη συνέχεια δημευθούν, είτε καταστραφούν με εντολή των τελωνειακών αρχών, είτε καταστραφούν ή εγκαταλειφθούν σύμφωνα με το άρθρο 182, είτε καταστραφούν ή χαθούν ανεπανόρθωτα από λόγο οφειλόμενο στην ίδια τη φύση των εμπορευμάτων ή λόγω τυχαίου γεγονότος ή ανωτέρας βίας· 2913/92

δ) εφόσον τα εμπορεύματα για τα οποία γεννάται τελωνειακή οφειλή σύμφωνα με το άρθρο 202 κατασχεθούν κατά την παράτυπη εισαγωγή τους και συγχρόνως ή στη συνέχεια δημευθούν.

Σε περίπτωση κατάσχεσης και δήμευσης, η τελωνειακή οφειλή, λογίζεται πάντως, για την εφαρμογή της εφαρμοστέας στις τελωνειακές παραβάσεις ποινικής νομοθεσίας, ως μη αποσβεσθείσα όταν η ποινική νομοθεσία ενός κράτους μέλους προβλέπει ότι οι τελωνειακοί δασμοί χρησιμεύουν ως βάση για τον καθορισμό κυρώσεων ή ότι η ύπαρξη τελωνειακής οφειλής χρησιμεύει ως βάση για την ποινική δίωξη.

Άρθρο 234

Η απόσβεση της αναφερόμενης στο άρθρο 216 τελωνειακής οφειλής επέρχεται επίσης όταν ακυρώνονται οι διατυπώσεις που πραγματοποιούνται για την εφαρμογή της προτιμησιακής δασμολογικής μεταχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο 216.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΔΑΣΜΩΝ

Άρθρο 235

Νοούνται ως:

α) επιστροφή δασμών: η ολική ή μερική επιστροφή καταβληθέντων των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών·

β) διαγραφή δασμών: είτε η απόφαση περί ολικής ή μερικής μη είσπραξης ενός ποσού τελωνειακής οφειλής, είτε η απόφαση με την οποία ακυρώνεται, εν όλω ή εν μέρει, η βεβαίωση ποσού εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν έχει καταβληθεί.

Άρθρο 236

1. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών πραγματοποιείται εφόσον αποδεικνύεται ότι κατά τη στιγμή της πληρωμής τους το ποσό τους δεν οφειλόταν νομίμως ή ότι το ποσό βεβαιώθηκε κατά παράβαση του άρθρου 220 παράγραφος 2.

Η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών πραγματοποιείται εφόσον αποδεικνύεται ότι κατά τη στιγμή της βεβαίωσης τους το ποσό τους δε οφειλόταν νομίμως ή ότι το ποσό βεβαιώθηκε κατά παράβαση του άρθρου 220 παράγραφος 2.

Δεν χορηγείται επιστροφή ή διαγραφή δασμών, όταν τα γεγονότα που οδήγησαν στην πληρωμή ή τη βεβαίωση ποσού το οποίο δεν οφειλόταν νομίμως προκύπτουν από δόλιο τέχνασμα του ενδιαφερομένου. 2913/92

2. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών παραχωρείται κατόπιν υποβολής αιτήσεως στο αρμόδιο τελωνείο πριν από την εκπνοή προθεσμίας τριών ετών από την ημερομηνία της γνωστοποίησης των εν λόγω δασμών στον οφειλέτη.

Η προθεσμία αυτή παρατείνεται αν ο ενδιαφερόμενος αποδείξει ότι δεν κατέθεσε την αίτησή του μέσα στην προθεσμία αυτή λόγω τυχαίου γεγονότος ή ανωτέρας βίας.

Οι τελωνειακές αρχές προβαίνουν αυτεπαγγέλτως στην επιστροφή ή τη διαγραφή δασμών όταν οι ίδιες διαπιστώνουν, μέσα στην προθεσμία αυτή, την ύπαρξη μιας από τις καταστάσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 237

Γίνεται επιστροφή των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών όταν η τελωνειακή διασάφηση ακυρώνεται, και εφόσον έχουν καταβληθεί οι δασμοί. Η επιστροφή παραχωρείται κατόπιν υποβολής αιτήσεως από τον ενδιαφερόμενο μέσα στις προθεσμίες που προβλέπονται για την κατάθεση αιτήσεως ακυρώσεως της τελωνειακής διασάφησης.

Άρθρο 238

1. Γίνεται επιστροφή ή διαγραφή εισαγωγικών δασμών στο μέτρο που αποδεικνύεται ότι το βεβαιωθέν ποσό των δασμών αυτών αφορά εμπορεύματα που τέθηκαν υπό συγκεκριμένο τελωνειακό καθεστώς και δεν έγιναν δεκτά από τον εισαγωγέα ως ελαττωματικά ή μη σύμφωνα προς τους όρους του συμβολαίου βάσει του οποίου έγινε η εισαγωγή των εν λόγω εμπορευμάτων κατά την αναφερόμενη στο άρθρο 67 στιγμή.

Εξομοιώνονται με ελαττωματικά εμπορεύματα, κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου, τα εμπορεύματα που έχουν φθαρεί πριν από την παραλαβή.

2. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών δασμών έχει ως προϋποθέσεις:

α) να μην έχουν χρησιμοποιηθεί τα εμπορεύματα, εκτός αν ήταν αναγκαία μια αρχή χρησιμοποίησης για να διαπιστωθεί η ελαττωματικότητα ή το μη σύμφωνό τους με τους όρους του συμβολαίου,

β) να έχουν εξαχθεί τα εν λόγω εμπορεύματα έξω από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

Όταν το ζητήσει ο ενδιαφερόμενος, η τελωνειακή αρχή επιτρέπει, αντί της επανεξαγωγής των εμπορευμάτων, την καταστροφή τους ή την υπαγωγή τους, προκειμένου να επανεξαχθούν, στο καθεστώς τελωνειακής διαμετακόμισης – εξωτερική διαδικασία – στο καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης, σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη.

Για να υπαχθούν σε ένα από τα τελωνειακά αυτά καθεστώτα, τα εμπορεύματα θεωρούνται ως μη κοινοτικά.

3. Δεν παραχωρείται επιστροφή ή διαγραφή εισαγωγικών δασμών για τα εμπορεύματα τα οποία, πριν από την κατάθεση της τελωνειακής διασάφησης, είχαν εισαχθεί προσωρινά για δοκιμές, εκτός εάν αποδειχθεί ότι η ελαττωματικότητα των εν λόγω εμπορευμάτων ή το μη σύμφωνό τους προς τους όρους του συμβολαίου δεν ήταν κανονικά δυνατόν να αποκαλυφθεί κατά τη διάρκεια των δοκιμών αυτών.

4. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών δασμών για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παραχωρείται κατόπιν υποβολής αιτήσεως στο αρμόδιο τελωνείο πριν από την εκπνοή προθεσμίας δώδεκα μηνών, αρχίζοντας από την ημερομηνία γνωστοποίησης των εν λόγω δασμών στον οφειλέτη.

Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να επιτρέψουν την υπέρβαση της εν λόγω προθεσμίας σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες.

Άρθρο 239

1. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών είναι δυνατή σε περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 236, 237 και 238, οι οποίες:

— καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής,

— προκύπτουν από περιστάσεις που δεν συνεπάγονται ούτε δόλο ούτε πρόδηλη αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερόμενου. Οι καταστάσεις στις οποίες μπορεί να εφαρμοστεί η διάταξη αυτή, καθώς και οι λεπτομέρειες της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθείται καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής. Η επιστροφή ή διαγραφή είναι δυνατόν να υπόκειται σε ειδικούς όρους.

2. Η επιστροφή ή η διαγραφή δασμών για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, παραχωρείται κατόπιν υποβολής αιτήσεως στο αρμόδιο τελωνείο πριν από την εκπνοή προθεσμίας δώδεκα μηνών από την ημερομηνία γνωστοποίησης του χρέους των εν λόγω δασμών στον οφειλέτη.

Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να επιτρέψουν υπέρβαση της εν λόγω προθεσμίας σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες.

Άρθρο 240

Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών πραγματοποιείται υπό τους όρους που προβλέπονται από το παρόν κεφάλαιο μόνον εφόσον το προς είσπραξη ή διαγραφή ποσό υπερβαίνει ποσό που καθορίζεται με τη διαδικασία της επιτροπής.

Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές είναι επίσης δυνατόν να εγκρίνουν και άλλη αίτηση επιστροφής ή διαγραφής που αφορά ποσό κατώτερο από το εν λόγω ποσό.

Άρθρο 241

Η εκ μέρους των τελωνειακών αρχών επιστροφή ποσών εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών καθώς και πιστωτικών τόκων ή τόκων υπερημερίας που ενδεχομένως έχουν εισπραχθεί με την ευκαιρία της πληρωμής των ποσών αυτών, δεν γεννά υποχρέωση καταβολής τόκων από τις εν λόγω αρχές. Ωστόσο, καταβάλλεται τόκος:

— όταν απόφαση που εγκρίνει αίτηση επιστροφής ποσών δασμών δεν εκτελείται μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της εν λόγω απόφασης,

— όταν αυτό προβλέπεται από διατάξεις του εθνικού δικαίου.

Το ποσό των τόκων αυτών πρέπει να υπολογίζεται κατά τρόπο ώστε το ύψος τους να ισοδυναμεί με το ποσό που θα απαιτούσαν για τον ίδιο σκοπό στην εθνική νομισματική και χρηματοοικονομική αγορά.

Άρθρο 242

Όταν η τελωνειακή οφειλή έχει διαγραφεί αδικαιολόγητα ή το ποσό των αντίστοιχων δασμών έχει επιστραφεί αδικαιολόγητα, η αρχική οφειλή καθίσταται και πάλι απαιτητή. Οι τόκοι που έχουν ενδεχομένως καταβληθεί δυνάμει του άρθρου 241 θα πρέπει να επιστραφούν.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Άρθρο 243

1. Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή κατά των αποφάσεων των τελωνειακών αρχών σχετικά με την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας οι οποίες το αφορούν άμεσα και ατομικά.

Έχει επίσης δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή το πρόσωπο το οποίο έχει υποβάλει σχετική αίτηση στην αρμόδια τελωνειακή αρχή χωρίς όμως να επιτύχει την έκδοση απόφασης μέσα στην προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

Η προφυγή (SIC! προσφυγή) πρέπει να ασκείται στο κράτος μέλος στο οποίο ελήφθη η απόφαση ή υπεβλήθη η αίτηση για την έκδοσή της.

2. Το δικαίωμα προσφυγής μπορεί να ασκηθεί:

α) σε πρώτο στάδιο, ενώπιον της τελωνειακής αρχής που ορίζεται για το σκοπό αυτό από τα κράτη μέλη·

β) σε δεύτερο στάδιο, ενώπιον μιας ανεξάρτητης αρχής η οποία μπορεί να είναι μία δικαστική αρχή ή ένα ισοδύναμο ειδικευμένο όργανο σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στα κράτη μέλη.

Άρθρο 244

Η άσκηση προσφυγής δεν επιφέρει την αναστολή της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης.

Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να αναβάλουν εν όλω ή εν μέρει την εκτέλεση της εν λόγω απόφασης, αν έχουν βάσιμους λόγους να αμφιβάλλουν για τη συμφωνία της προσβαλλόμενης απόφασης με την τελωνειακή νομοθεσία ή όταν υπάρχει κίνδυνος ανεπανόρθωτης ζημίας για τον ενδιαφερόμενο.

Όταν η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών, η αναστολή εκτέλεσης της εν λόγω απόφασης εξαρτάται από την ύπαρξη ή την σύσταση εγγύησης. Αυτή η εγγύηση, εντούτοις, μπορεί να μην απαιτηθεί όταν ενδέχεται να προκαλέσει σοβαρές δυσκολίες οικονομικού και κοινωνικού χαρακτήρα, λόγω της κατάστασης του οφειλέτη.

Άρθρο 245

Οι διατάξεις για τη θέση σε εφαρμογή της διαδικασίας της προσφυγής θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 246

Ο παρών τίτλος δεν εφαρμόζεται στις προσφυγές που ασκούνται για την ακύρωση ή την τροποποίηση αποφάσεως που λαμβάνεται από τις τελωνειακές αρχές βάσει του ποινικού δικαίου.

ΤΙΤΛΟΣ IX

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 247

1. Συνιστάται επιτροπή τελωνειακού κώδικα, η οποία καλείται στο εξής η «επιτροπή», αποτελούμενη από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρευόμενη από αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 248

Η επιτροπή μπορεί να εξετάσει κάθε ζήτημα σχετικό με την τελωνειακή νομοθεσία που της υποβάλλει ο πρόεδρός της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως αντιπροσώπου κράτους μέλους.

Άρθρο 249

1. Οι αναγκαίες διατάξεις για την εφαρμογή του παρόντος κώδικα καθώς και για την εφαρμογή του κανονισμού που αναφέρεται στο άρθρο 184, με εξαίρεση τον τίτλο VIII και με την επιφύλαξη των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 ([1]) καθώς και της παραγράφου 4, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στις παραγράφους 2 και 3 τηρουμένων των διεθνών δεσμεύσεων της Κοινότητας.

([1]) ΕΕ αριθ. L 256 της 7. 9. 1987, σ. 1.

2913/92

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής·

β) όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία·

γ) εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριμήνου από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

4. Οι αναγκαίες διατάξεις για την εφαρμογή των άρθρων 11, 12 και 21 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ, ΤΩΝ ΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ, ΤΩΝ ΕΚΔΟΘΕΝΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΣΕ ΑΛΛΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

Άρθρο 250

Όταν χρησιμοποιείται ένα τελωνειακό καθεστώς σε περισσότερα κράτη μέλη,

– οι αποφάσεις, τα ληφθέντα ή αποδεκτά μέτρα αναγνώρισης και τα εκδοθέντα έγγραφα από τις τελωνειακές αρχές κράτους μέλους έχουν, στα άλλα κράτη μέλη, ταυτόσημα νομικά αποτελέσματα με εκείνα που συνδέονται με τις εν λόγω αποφάσεις και τα μέτρα που λαμβάνονται καθώς και τα έγγραφα που εκδίδονται από τις τελωνειακές αρχές καθενός από αυτά τα κράτη μέλη,

– οι διαπιστώσεις που γίνονται κατά τη διάρκεια διενεργούμενων ελέγχων από τις τελωνειακές αρχές ενός κράτους μέλους έχουν στα άλλα κράτη μέλη την ίδια αποδεικτική αξία με τις διαπιστώσεις που γίνονται από τις τελωνειακές αρχές καθενός από αυτά τα κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΛΛΕΣ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 251

1. Καταργούνται οι ακόλουθοι κανονισμοί και οδηγίες:

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 802/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 περί του κοινού ορισμού της έννοιας καταγωγής ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 456/91 ([2]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 754/76 του Συμβουλίου της 25ης Μαρτίου 1976, περί της δασμολογικής μεταχείρισης που εφαρμόζεται στα εμπορεύματα που επιστρέφουν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ([3]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1147/86 ([4]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2779/78 του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1978 περί εφαρμογής της ευρωπαϊκής λογιστικής μονάδας (UCE) στις πράξεις του τελωνειακού τομέα ([5]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 289/84 ([6]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 του Συμβουλίου της 2ας Ιουλίου 1979 περί της επιστροφής ως αχρεωστήτως εισπραχθέντων ή της διαγραφής χρέους εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών ([7]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1854/89 ([8]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1979 περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο, για εμπορεύματα που διασαφίσθησαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών ([9]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1854/89 ([10]),

– οδηγία (79/695/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1979 περί εναρμονίσεως των διαδικασιών θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων ([11]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/504/ΕΟΚ ([12]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1224/80 του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 1980 περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων ([13]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4046/89 ([14]),

([1]) ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 1.
([2]) ΕΕ αριθ. L 54 της 28. 2. 1991, σ. 4.
([3]) ΕΕ αριθ. L 89 της 2. 4. 1976, σ. 1.
([4]) ΕΕ αριθ. L 105 της 22. 4. 1986, σ. 1.
([5]) ΕΕ αριθ. L 333 της 30. 11. 1978, σ. 5.
([6]) ΕΕ αριθ. L 33 της 4. 2. 1984, σ. 2.
([7]) ΕΕ αριθ. L 175 της 12. 7. 1979, σ. 1.
([8]) ΕΕ αριθ. L 186 της 30. 6. 1989, σ. 1.
([9]) ΕΕ αριθ. L 197 της 3. 8. 1979, σ. 1.
([10]) ΕΕ αριθ. L 186 της 30. 6. 1989, σ. 1.
([11]) ΕΕ αριθ. L 205 της 13. 8. 1979, σ. 19.
([12]) ΕΕ αριθ. L 281 της 12. 10. 1990, σ. 28.
([13]) ΕΕ αριθ. L 134 της 31. 5. 1980, σ. 1.
([14]) ΕΕ αριθ. L 388 της 30. 12. 1989, σ. 24.

2913/92

– οδηγία (81/177/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 1981 περί εναρμονίσεως των διαδικασιών εξαγωγής των κοινοτικών εμπορευμάτων ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1854/89 ([2]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3599/82 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1982 για το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής ([3]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1620/85 ([4]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2763/83 του Συμβουλίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1983 για το καθεστώς που επιτρέπει τη μεταποίηση εμπορευμάτων υπό τελωνειακό έλεγχο πριν να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία ([5]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 720/91 ([6]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2154/84 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1984 σχετικά με το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ([7]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1999/85 του Συμβουλίου της 16ης Ιουλίου 1985 το καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης ([8]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3632/85 του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1985 για τον καθορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες ένα πρόσωπο δικαιούται να κάνει τελωνειακή διασάφηση ([9]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2473/86 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1986 σχετικά με το καθεστώς της παθητικής τελειοποίησης και το σύστημα σταθερών ανταλλαγών ([10]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2144/87 του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 1987 σχετικά με την τελωνειακή οφειλή ([11]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4108/88 ([12]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1031/88 του Συμβουλίου της 18ης Απριλίου 1988 για τον καθορισμό των προσώπων που υποχρεούνται στην καταβολή τελωνειακής οφειλής ([13]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1716/90 ([14]),

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1970/88 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1988 σχετικά με τις τριγωνικές συναλλαγές στα πλαίσια του καθεστώτος παθητικής τελειοποίησης και του συστήματος σταθερών ανταλλαγών ([15]),

([1]) ΕΕ αριθ. L 83 της 30. 3. 1981, σ. 40.
([2]) ΕΕ αριθ. L 186 της 30. 6. 1989, σ. 1.
([3]) ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1982, σ. 1.
([4]) ΕΕ αριθ. L 155 της 14. 6. 1985,σ. 54.
([5]) ΕΕ αριθ. L 272 της 5. 10. 1985, σ. 54.
([6]) ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1991, σ. 9.
([7]) ΕΕ αριθ. L 197 της 27. 7. 1984, σ. 1.
([8]) ΕΕ αριθ. L 188 της 20. 7. 1985, σ. 1.
([9]) ΕΕ αριθ. L 350 της 27. 12. 1985, σ. 1.
([10]) ΕΕ αριθ. L 212 της 2. 8. 1986, σ. 1.
([11]) ΕΕ αριθ. L 201 της 22. 7. 1987, σ. 15.
([12]) ΕΕ αριθ. L 361 της 29. 12. 1988, σ. 2.
([13]) ΕΕ αριθ. L 102 της 21. 4. 1988, σ. 5.
([14]) ΕΕ αριθ. L 160 της 26. 6. 1990, σ. 6.
([15]) ΕΕ αριθ. L 174 της 6. 7. 1988, σ. 1.

– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2503/88 του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1988 για την τελωνειακή αποταμίευση ([1]), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2561/90 ([2]),	2913/92
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2504/88 του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1988 για τις ελεύθερες ζώνες και τις ελεύθερες αποθήκες ([3]), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1604/92 ([4]),	
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4151/88 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 για τον καθορισμό των διατάξεων που εφαρμόζονται για τα εμπορεύματα τα οποία εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ([5]),	
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1854/89 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1989 για τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή ([6]),	
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1855/89 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1989 για το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής των μεταφορικών μέσων ([7]),	
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3312/89 του Συμβουλίου της 30ής Οκτωβρίου 1989 για το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής των εμπορευματοκιβωτίων ([8]),	
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4046/89 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για τις εγγυήσεις που πρέπει να παρέχονται προς εξασφάλιση της καταβολής τελωνειακής οφειλής ([9]),	
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1715/90 του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 1990, περί των πληροφοριών που παρέχονται από τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών σχετικά με την κατάταξη των εμπορευμάτων στην τελωνειακή ονοματολογία ([10]),	
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2726/90 του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1990 για την κοινοτική διαμετακόμιση ([11]),——	82/97 – deleted
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 717/91 του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 1991 σχετικά με το ενιαίο διοικητικό έγγραφο ([12]),	
– κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 719/91 του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 1991 σχετικά με τη χρήση στην Κοινότητα των δελτίων TIR και δελτίων ATA ως εγγράφων διαμετακόμισης ([13]),	
2. Σε όλες τις κοινοτικές πράξεις στις οποίες γίνεται αναφορά στους κανονισμούς ή τις οδηγίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η αναφορά αυτή θεωρείται ως αναφορά στον παρόντα κώδικα.	

([1]) ΕΕ αριθ. L 225 της 15. 8. 1988, σ. 1.
([2]) ΕΕ αριθ. L 246 της 10. 9. 1990, σ. 1.
([3]) ΕΕ αριθ. L 225 της 15. 8. 1988, σ. 8.
([4]) ΕΕ αριθ. L 173 της 16. 6. 1992, σ. 30.
([5]) ΕΕ αριθ. L 367 της 31. 12. 1988, σ. 1.
([6]) ΕΕ αριθ. L 186 της 30. 6. 1989, σ. 1.
([7]) ΕΕ αριθ. L 186 της 30. 6. 1989, σ. 8.
([8]) ΕΕ αριθ. L 321 της 4. 11. 1989, σ. 5.
([9]) ΕΕ αριθ. L 388 της 30. 12. 1989, σ. 1.
([10]) ΕΕ αριθ. L 160 της 26. 6. 1990, σ. 1.
([11]) ΕΕ αριθ. L 262 της 26. 9. 1990, σ. 1.
([12]) ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1991, σ. 1.
([13]) ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1991, σ. 6.

2913/92

Άρθρο 252

1. Τα άρθρα 141, 142 και 143 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 του Συμβουλίου ([1]) καταργούνται.

2. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 ([2]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3492/91 ([3]) τροποποιείται ως εξής:

α) Στο άρθρο 8, μετά τον όρο «επιτροπή» παρεμβάλλονται οι όροι «που προβλέπεται στο άρθρο 247 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα»·

β) Στο άρθρο 10, η εισαγωγική φράση της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 247 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα σχέδιο . . .»·

γ) Τα άρθρα 7 και 11 καταργούνται.

Άρθρο 253

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1994.

Ο τίτλος VIII εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο μόνον από 1ης Ιανουαρίου 1995.

Ωστόσο, το άρθρο 161 και, στο βαθμό που αφορά την επανεξαγωγή, τα άρθρα 182 και 183 εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 1993. Στο βαθμό που τα εν λόγω άρθρα παραπέμπουν σε διατάξεις του παρόντος κώδικα και ενόσω οι διατάξεις αυτές δεν έχουν ακόμη τεθεί σε εφαρμογή, θεωρείται ότι οι παραπομπές αφορούν τις αντίστοιχες διατάξεις των κανονισμών και οδηγιών που αναφέρονται στο άρθρο 251.

Πριν από την 1η Οκτωβρίου 1993 το Συμβούλιο, με βάση έκθεση της Επιτροπής για την πορεία των εργασιών σχετικά με τα συμπεράσματα που εξάγονται από τις νομισματικές ισοτιμίες που θα χρησιμοποιηθούν για την εφαρμογή των μέτρων της κοινής γεωργικής πολιτικής, επανεξετάζει το πρόβλημα των εμπορευματικών ανταλλαγών μεταξύ των κρατών μελών στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται ενδεχομένως από προτάσεις της Επιτροπής, για τις οποίες το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης.

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1998 το Συμβούλιο, με βάση έκθεση της Επιτροπής, επανεξετάζει τον παρόντα κώδικα προκειμένου να επιφέρει τις προσαρμογές που ενδεχομένως κρίνει αναγκαίες, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται ενδεχομένως από προτάσεις, για τις οποίες, το Συμβούλιο αποφασίζει, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης.

([1]) ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 1.
([2]) ΕΕ αριθ. L 256 της 7. 9. 1987, σ. 1.
([3]) ΕΕ αριθ. L 328 της 30. 11. 1991, σ. 80.